

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
94/C 296/01	E-1287/91 af Siegbert Alber til Kommissionen Om: Undersøgelser, som Kommissionen har givet i ordre	1
94/C 296/02	E-3036/91 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Opkrævning af vejafgifter som tilskud	2
94/C 296/03	E-394/92 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Aldersdiskriminerende ansættelsespraksis	3
94/C 296/04	E-1626/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Tilbageholdelse af skat af tilskuddene til landbrugerne	4
94/C 296/05	E-156/93 af José Valverde López til Kommissionen Om: Aflønning af læger	4
94/C 296/06	E-237/93 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Udbetaling af EF-støtte til de personer, som blev ramt af Mar Egeos forlis	4
94/C 296/07	E-491/93 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Krænkelser af direktivet om beskyttelse af vilde fugle	5
94/C 296/08	E-560/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Lovligheden af kilometerrabatter til marketing-promotion inden for lufttransport	6
94/C 296/09	E-606/93 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Telefonaflytning	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 296/10	E-836/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Udnyttelse af Kretas vandressourcer	7
94/C 296/11	E-936/93 af Enrico Falqui til Kommissionen Om: Finansiering af et godstransitsted i det centrale Toscana inden for fællesskabsstøtterammen for Toscana (mål nr. 2 under strukturfondene)	7
94/C 296/12	E-984/93 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: Forskelle i lønudgifterne i Det Europæiske Fællesskab	8
94/C 296/13	E-1119/93 af Florus Wijssenbeek til Kommissionen Om: Italiensk færdselslov	9
94/C 296/14	E-1156/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: Hviletid for førere af køretøjer i godstransport	9
94/C 296/15	E-1166/93 af Margaret Daly til Kommissionen Om: Rådets direktiv om sundhedsproblemer, der vedrører den interne EF-handel med fersk kød	9
94/C 296/16	E-1176/93 af Ben Visser til Kommissionen Om: Erklæring om europæisk interesse	10
94/C 296/17	E-1206/93 af Neil Blaney til Kommissionen Om: Kvoter for import af fisk	11
94/C 296/18	E-1236/93 af Bouke Beumer til Kommissionen Om: Pengeoverførsler til en anden medlemsstat	11
94/C 296/19	E-1257/93 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Mærkning af varer og ældrepolitik	12
94/C 296/20	E-1264/93 af Bárbara Dührkop Dührkop til Kommissionen Om: Fremme af teater og musik i Fællesskabet	12
94/C 296/21	E-1347/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Politik for forebyggelse og beskyttelse af børn imod AIDS	13
94/C 296/22	E-1387/93 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Adgang til det ugentlige marked i Strasbourg	14
94/C 296/23	E-1401/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Oparbejdning	14
94/C 296/24	E-1450/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Bergamotte	15
94/C 296/25	nr. 1506/93 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Bortførelse af albanske børn med henblik på organhandel	15
94/C 296/26	E-1591/93 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: Opslagsværk vedrørende den kommercielle kommunikation inden for Fællesskabet	16
94/C 296/27	E-1611/93 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Fællesskabets forskning i neurofibromatosis	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 296/28	E-1681/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: Risikoen for en katastrofe i Østersøen og Nordsøen	17
94/C 296/29	E-1554/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Vilde fugle	17
94/C 296/30	E-1743/93 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Nedskydning af vilde fugle for sjov på Malta	18
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1554/93 og E-1743/93	18
94/C 296/31	E-1766/93 af Nino Pisoni til Kommissionen Om: »Sort« handel med mælk	18
94/C 296/32	E-1767/93 af lord Inglewood til Kommissionen Om: Værdiansættelse af dyrebestand i skatteøjemed	18
94/C 296/33	E-1787/93 af Jean-Pierre Raffin til Kommissionen Om: Udledning af rødt slam i den undersøiske kløft ved Cassis (Frankrig)	19
94/C 296/34	E-1797/93 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Barselsorlov for fædre	19
94/C 296/35	E-1866/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ostemejerierne i Thrakien	20
94/C 296/36	E-1884/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Effektiviteten af programmerne for erhversuddannelse	20
94/C 296/37	E-1897/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fremme af safranproduktionen	21
94/C 296/38	E-1906/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fremme af jernbanetransporten	21
94/C 296/39	E-1916/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ødelæggelse af smålunde i græske byer	21
94/C 296/40	E-1917/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Gennemførelsen af direktiver vedrørende asbest i Grækenland	22
94/C 296/41	E-1961/93 af Barry Desmond til Kommissionen Om: Udviklingen af et højhastighedsfartøj	22
94/C 296/42	E-1963/93 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: EF's holdning til diktaturet i Haiti	23
94/C 296/43	E-2037/93 af Laura González Álvarez til Kommissionen Om: Indførsel af cement i Spanien og anti-dumpingproceduren	24
94/C 296/44	E-2111/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Risiko for klophenudslip på hospitalet i Patras	25

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 296/45	E-2136/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Gennationaliseringen af landbrugspolitikken og incitamenterne for landbrugserhvervet ..	25
94/C 296/46	E-2140/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Infrastruktur for personer med særlige behov	25
94/C 296/47	E-2217/93 af António Capucho og Jan Bertens til Kommissionen Om: Forhandlingerne om fred i Mellemøsten	26
94/C 296/48	E-2220/93 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Betaling af invaliditetsydelse til kvinder	26
94/C 296/49	E-2257/93 af Giuseppe Mottola til Kommissionen Om: Afgørelse nr. 5470 af 27. oktober 1992 fra regionsregeringen i Campania	27
94/C 296/50	E-2258/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Adgang for EF's ombudsmand til EF-dokumenter	27
94/C 296/51	E-2266/93 af David Bowe til Kommissionen Om: Interventionssystemet	27
94/C 296/52	E-2308/93 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Gennemførelse af forordningen vedrørende bananmarkedet af 13. februar 1992	28
94/C 296/53	E-2312/93 af Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: Italiens mangelfulde gennemførelse af det såkaldte Seveso-direktiv	28
94/C 296/54	E-2049/93 af André Sainjon til Kommissionen Om: Genforhandling af aftalen om importen af japanske biler til Europa	29
94/C 296/55	E-2205/93 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Overskridelse af salgskvoten for japanske biler på det europæiske marked	29
94/C 296/56	E-2236/93 af Mauro Chiabrando, Rinaldo Bontempi og Giuseppe Mottola til Kommissionen Om: Import af japanske biler	29
94/C 296/57	E-2318/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Den europæiske bilindustri	30
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2042/93, E-2205/93, E-2236/93 og E-2318/93	30
94/C 296/58	E-2356/93 af Gega Maibaum til Kommissionen Om: Bevarelse af den arkitektoniske arv: munkerepublikken Athos	30
94/C 296/59	E-2382/93 af Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Brunkulsudvinding — miljøkonsekvenserne og de grænseoverskridende virkninger	31
94/C 296/60	E-2387/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Åbne drøftelser og beslutninger	32
94/C 296/61	E-2401/93 af Edward Kellett-Bowman til Kommissionen Om: Brug af ukrudtsmidler	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 296/62	E-2420/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af økosystemet gennem oplysning af offentligheden	33
94/C 296/63	E-2443/93 af Raymond Chesa til Kommissionen Om: Konventionen om beskyttelse af Alperne	33
94/C 296/64	E-2497/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Politiske foranstaltninger til fordel for fiskerflåden	34
94/C 296/65	E-2536/93 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Fællesskabets samarbejde med ungdomsorganisationer, der bekæmper racisme og fremmedhad	34
94/C 296/66	E-2543/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Udvikling og udnyttelse af Methana	35
94/C 296/67	E-2567/93 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Udvælgelsen af Cassiopee som konsulent i forbindelse med forvaltning af radioaktivt affald i Østeuropa	35
94/C 296/68	E-2606/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Restaurering af det antikke teater på Thasos	36
94/C 296/69	E-2616/93 af Glyn Ford til Kommissionen Om: Den tredje verdens gæld og EF's udviklingsprogrammer	36
94/C 296/70	E-2619/93 af John Bird til Kommissionen Om: Forstyrrelser inden for papir- og kartongenbrugsindustrien i EF	37
94/C 296/71	E-2669/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af tropiske skove i Afrika	37
94/C 296/72	E-2670/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Miljøprogram til afhjælpning af sundhedsproblemer i Central- og Østeuropa som følge af miljødelæggelser	38
94/C 296/73	E-2680/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Miljøforanstaltninger i de central- og østeuropæiske lande	38
94/C 296/74	E-2683/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Finansiell støtte til miljøforanstaltninger i landene i Central- og Østeuropa	38
94/C 296/75	E-2684/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Miljømæssige adfærdskodeks for investeringer i landene i Central- og Østeuropa	38
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2670/93, E-2680/93, E-2683/93 og E-2684/93	38
94/C 296/76	E-2703/93 af Ben Visser til Kommissionen Om: Elendige forhold ved de rumænske grænser	39
94/C 296/77	E-2707/93 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Støtteforanstaltninger til fordel for Ukraine	40

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 296/78	E-2710/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Eksportstøtte til figner	40
94/C 296/79	E-2730/93 af Christos Papoutsis til Kommissionen Om: Præmier til figenproduktion	41
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2710/93 og E-2730/93	41
94/C 296/80	E-2731/93 af Christos Papoutsis til Kommissionen Om: Økonomisk støtte fra Fællesskabet	41
94/C 296/81	E-2772/93 af John Iversen til Kommissionen Om: Sikring af minoriteters og selvstyrende områders interesser	42
94/C 296/82	E-2832/93 af Giuseppe Mottola til Kommissionen Om: Flegreo-projektet — naturparken Campi Flegrei — den historiske, arkæologiske, miljømæssige og kulturelle arv, der bør beskyttes og udnyttes	42
94/C 296/83	E-2840/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Eventuel forurening som følge af ulykker på kemiske anlæg i Irland	43
94/C 296/84	E-2863/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Manglende betaling af idømt erstatning	43
94/C 296/85	E-2340/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af naturarven i Middelhavet	44
94/C 296/86	E-2404/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Oprettelse af en europæisk tjenestegren for en bedre beskyttelse af naturarven i Middelhavet	44
94/C 296/87	E-2405/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Udstedelse af et direktiv om miljøet i Middelhavet	44
94/C 296/88	E-2914/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Oprettelsen af en EF-tjeneste for Middelhavsområdet	44
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2340/93, E-2404/93, E-2405/93 og E-2914/93	44
94/C 296/89	E-2941/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Anvendelsen af de europæiske andelsvinproduktionsorganisationers lagre	45
94/C 296/90	E-2959/93 af José Lafuente López til Kommissionen Om: Verdens mest besøgte arabiske monumenter i EF	45
94/C 296/91	E-2989/93 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: Våbenhandlere	46
94/C 296/92	E-3059/93 af François Musso til Kommissionen Om: Gennemførelse af INTERREG-programmet på Korsika	46
94/C 296/93	E-3119/93 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Den Europæiske Socialfond (ESF)	47

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 296/94	E-3150/93 af Paul Howell til Kommissionen Om: Korn og sukkerordningerne	47
94/C 296/95	E-3178/93 af Marc Galle til Kommissionen Om: Komitéen for den europæiske litteraturpris	48
94/C 296/96	E-3182/93 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Et europæisk forbud mod indførsel af indfangede vilde fugle	49
94/C 296/97	E-3223/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fastsættelse af handelsstrategier over for lande i Central- og Østeuropa	49
94/C 296/98	E-3286/93 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: Bekæmpelse af AIDS — program under Lomé IV	50
94/C 296/99	E-3318/93 af Jean-Pierre Raffin til Kommissionen Om: Ulovlig jagt på skovduer i Sydvestfrankrig	51
94/C 296/100	E-3319/93 af Carlos Pimenta til Kommissionen Om: Kontrakter med borgere fra lande uden for EF	51
94/C 296/101	E-3467/93 af Diego Santos López til Kommissionen Om: Overtrædelse af bestemmelserne i direktiv 89/398/EØF begået af generaldirektoratet for forbrug under regionalregeringen i Andalusien	52
94/C 296/102	E-3509/93 af François Froment-Meurice til Kommissionen Om: EF-lovgivning	52
94/C 296/103	E-3541/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Fyrværkerisikkerhed i EF	53
94/C 296/104	E-3491/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Diskrimination på grund af alder i forbindelse med ansættelse i Kommissionen	53
94/C 296/105	E-3542/93 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Forskelsbehandling på grund af alder i Det Europæiske Fællesskab	53
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3491/93 og E-3542/93	53
94/C 296/106	E-3589/93 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Biomassebrændstoffer	54
94/C 296/107	E-3758/93 af Dimitrios Nianias til Kommissionen Om: Beklædningsaftalen mellem EF og Tyrkiet	55
94/C 296/108	E-3767/93 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Timeshare	55
94/C 296/109	E-3849/93 af Carlos Perreau de Pinninck Domenech til Kommissionen Om: AL-INVEST-programmet	55
94/C 296/110	E-3899/93 af Bryan Cassidy til Kommissionen Om: Ændringsforslag	56

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-1287/91

af Siegbert Alber (PPE)

til Kommissionen

(14. juni 1991)

(94/C 296/01)

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Yannis Paleokrassas

(29. oktober 1993)

Om: Undersøgelser, som Kommissionen har givet i ordre

I *De Europæiske Fællesskabers Tidende* kan man ofte se opfordringer til at afgive bud på gennemførelse af undersøgelser om de mest forskelligartede emner. Ordregivende (og dermed finansierende) myndighed er i alle tilfælde Kommissionen.

1. Vil Kommissionen udarbejde en liste over de undersøgelser og pilotprogrammer, den i de seneste ti år har givet i ordre:

- a) om miljøbeskyttelse?
- b) om forbrugerbeskyttelse generelt, herunder levnedsmiddellovgivning med hensyn til mærkning, tilsætningsstoffer, hygiejnebestemmelser, levnedsmiddelkontrol?
- c) om sundhedsproblemer, som f.eks. toksikologi, AIDS, narkotika, tobaksforbrug, kræft osv.?

2. Hvor mange af disse undersøgelser er blevet offentliggjort?

3. Orienteres Europa-Parlamentet om disse undersøgelser, og i hvilken form er disse undersøgelser tilgængelige i Europa-Parlamentet?

4. Hvor mange penge er der i de seneste ti år anvendt til gennemførelse af undersøgelser på områderne

- a) miljø?
- b) forbrugerbeskyttelse?
- c) sundhedsbeskyttelse?

1. Kommissionen er ikke i stand til at fremlægge en udtømmende liste over de undersøgelser, den har givet i ordre de sidste ti år, men eksempelvis kan følgende undersøgelser nævnes:

a) miljøbeskyttelse (resumé)

- naturbeskyttelse
- industriel forurening
- vandforurening
- affald
- kemisk forurening
- bymiljø
- miljø
- miljølovgivning
- miljø og erhvervsliv
- bevidstgørelse
- strålingsbeskyttelse
- civil beskyttelse.

b) forbrugerbeskyttelse (alle bestemmelser vedrørende disse emner er udarbejdet i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked, især bestemmelserne om landbrugs- og fødevarerektoren)

- medlemsstaternes fødevarerpolitikker
- angivelser på fødevarer
- brugen af angivelsen »alkoholfri«
- love og bestemmelser i medlemsstaterne om salgsbetegnelser og fremhævelse af visse ingredienser

- etikettering af fødevarer: love og bestemmelser i medlemsstaterne
- fødevarers etikettering og kvalitet
- ernæringsmæssige aspekter af etikettering
- parallel fødevarekontrol i Fællesskabet
- inspektion og kontrol
- udarbejdelse på EU-plan af en publikation om systemerne for statslig kontrol af fødevarer.

c) folkesundhed

- AIDS og stofmisbrug
- alkohol
- generel metodik (statistikker)
- tandsundhed.

2. Normalt offentliggøres undersøgelser ikke; de uddeles internt i Kommissionen til berørte parter samt til personer udefra, der anmoder om det.

3. Parlamentet informeres om undersøgelser via budgettet. Undersøgelserne er tilgængelige i Kommissionens arkiver.

4. Der blev anvendt følgende beløb på undersøgelser:

- a) miljøbeskyttelse — 902 000 ecu (1987—1991)
- b) forbrugerbeskyttelse — 217 000 ecu (1987—1991)
- c) folkesundhed — 335 000 ecu (1988—1989).

Kommissionen har fornylig haft lejlighed til at overveje, hvor mange penge den anvender til undersøgelser. Den er i denne forbindelse ved at tage skridt til at forbedre fremgangsmåden for gennemførelse og anvendelse af undersøgelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3036/91

af Dieter Rogalla (PSE)

til Kommissionen

(13. januar 1992)

(94/C 296/02)

Om: Opkrævning af vejafgifter som tilskud

1. Hvorledes vurderer Kommissionen fællesskabsretligt opkrævningen af afgifter for vejbenyttelse til fordel for

juridisk selvstændige firmaer, som beskæftiger sig med vejbyggeri og forvaltning i de enkelte medlemsstater?

2. Deler Kommissionen min opfattelse af, at der her er tale om i det mindste indirekte eller skjulte — og muligvis ulovlige i henhold til EF-traktaten — tilskud, som disse selvstændige firmaer modtager fra deres pågældende medlemsstat til det nævnte formål?

3. Hvorledes ser det rent juridisk ud i det enkelte tilfælde, såfremt der for disse tilskuds vedkommende ikke er tale om de eneste midler, staten indskyder?

4. Hvorledes behandles disse vejafgifter momsretligt, og hvorledes indgår de med henblik på beregning af medlemsstaternes pågældende afgiftsandel/beregningsgrundlag i vedkommende medlemsstats betalingsforpligtelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(30. juli 1993)

1. Kommissionen har ikke noget at indvende mod, at juridisk selvstændige firmaer opkræver vejafgifter, hvis blot de pågældende medlemsstater og firmaer overholder EF-bestemmelserne, herunder bestemmelserne om fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, personer og kapital samt konkurrencereglerne, bestemmelserne om ikke-diskriminerende adfærd og om fjernelse af kontrollen ved de indre grænser.

2. Kommissionen er ikke enig i, at opkrævningen af vejafgifter nødvendigvis betyder, at de pågældende medlemsstater yder en indirekte eller skjult støtte til disse firmaer. Muligheden heraf kan ganske vist ikke fuldstændig udelukkes, men Kommissionen har ikke kendskab til nogen tilfælde, hvor der ydes støtte på denne måde.

3. I henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, er medlemsstaterne forpligtet til at anmelde enhver støtte, som forvrider eller truer med at forvride konkurrencen, og som påvirker handelen mellem medlemsstater. Hvis en medlemsstat ikke anmelder — og får Kommissionens godkendelse af — en sådan støtte, er støtten ulovlig.

4. Kommissionen mener, at de vejafgifter, der opkræves af forvaltningsselskaber, modsvarer momspligtige tjenesteydelser. Det skal derfor tages i betragtning ved beregningen af EF's egne indtægter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-394/92

af Madron Seligman (PPE)

til Kommissionen

(27. februar 1992)

(94/C 296/03)

Om: Aldersdiskriminerende ansættelsespraksis

Kommissionen søgte i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 750/91 ⁽¹⁾ af Christine Crawley, som satte spørgsmålstegn ved alderskravet i en annonce efter en maskinskriver, behændigt, men ikke særligt overbevisende, at undgå spørgsmålet.

En af mine vælgere har henledt min opmærksomhed på en række stillingsannoncer om ansættelse i Kommissionen på følgende forskellige områder:

- affaldsbehandling og -bortskaffelse
- kardiologi — neurologi
- programforvaltning
- socio-økonomi inden for miljøet,

hvor alle kandidater »skal være født efter den 1. marts 1956«.

Hvorfor tillader Kommissionen EF-institutioner at diskriminere ansøgere, som måtte være født før 1956?

Hvorfor tolererer Kommissionen på et tidspunkt, hvor arbejdsløshed er et stort socialt problem i EF, og hvor Kommissionen foregiver at gå ind for en ikke-diskriminerende beskæftigelsespolitik, sådanne annoncer, som kun giver ny næring til almindelige arbejdsgiveres diskriminerende fordomme?

(¹) EFT nr. C 20 af 27. 1. 1991, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(17. december 1993)

Kommissionen er klar over, at nogle få medlemsstater fornylig er gået bort fra aldersgrænser i forbindelse med deres ansættelsesprocedurer. Ud over de resterende medlemsstaters grunde til at bibeholde alderskravet har Kommissionen særlige grunde til — for visse ansættelsestypers vedkommende fortsat at fastholde dette krav.

For det første skal Kommissionen rekruttere sit personale fra hele EU's område, men den kan ikke anvende en ordning

med nationale kvoter. Det er derfor af afgørende betydning, at ansøgerne er nogenlunde ligeligt fordelt over hele Fællesskabet. Erfaringen viser tydeligt, at jo ældre folk er, jo mindre villige er de til at flytte, og jo tættere ønsker de at bo på deres arbejdsplads. Hvis man ved alle former for rekruttering opgav alderskravet, ville man få uforholdsmæssigt mange ansøgninger fra personer, der bor tæt på Kommissionen vigtigste tjenestesteder, hvilket ville forværre den i forvejen skæve geografiske fordeling til fordel for sådanne personer.

For det andet ønsker Kommissionen at tilgodese behovet for at rekruttere flere kvinder. I de senere år har den bestræbt sig på at rekruttere yngre (og derfor mere mobile) kandidater, hvilket har medført en mere ligelig kønsfordeling. Dette skyldes dog også, at man samtidig har dispenseret fra alderskravet og taget højde for kvinders afbrydelse af arbejdslivet af familiemæssige årsager.

Personalemæssigt adskiller EU-institutionerne sig med andre ord fra de nationale administrationer, der udelukkende rekrutterer fra en relativt homogen befolkning, og fra andre internationale organisationer, der opererer med nationale kvoter. Af denne grund er spørgsmålet om afskaffelse af forskellige former for diskriminering i ansættelsesprocessen meget kompliceret.

Ifølge personalevedtægten, der danner retsgrundlag for ansættelse af personale, har institutionerne længe været forpligtet til at rekruttere på det bredest mulige geografiske grundlag. Afskaffelse af forskelsbehandling på grundlag af køn indføres med den reviderede udgave af personalevedtægten, der står for at blive vedtaget efter høring af Parlamentet, og Kommissionen er derfor i sin ansættelsespolitik forpligtet til først og fremmest at tage højde for denne form for diskriminering.

Kommissionen er dog lydhør over for det ærede medlems argumenter, for så vidt sådanne skridt ikke medfører andre skævheder. Kommissionen har til hensigt gradvis at opgive alderskravet ved ansættelse af højt kvalificeret personale med lang erhvervs erfaring (sædvanligvis midlertidigt ansatte), for hvem der kan udarbejdes detaljerede stillingsbeskrivelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1626/92

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(24. juni 1992)

(94/C 296/04)

Om: Tilbageholdelse af skat af tilskuddene til landbrugerne

Den græske regering har besluttet at forelægge et lovforslag om tilbageholdelse af skat af de tilskud, landbrugerne modtager på grundlag af deres produktion uafhængigt af den skat, de ellers betaler. Det bør understreges, at tilbageholdelse af skat af tilskud ikke finder sted i nogen anden medlemsstat, og at der i Grækenland hidtil heller ikke er blevet tilbageholdt skat af bruttoindkomsten. Mener Kommissionen, at denne beslutning er i overensstemmelse med Fællesskabsretten? Hvilke skridt agter den at tage, hvis den ikke mener det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(1. april 1993)

Det ærede medlem henvises til det samlede svar, som Kommissionen gav på skriftlig forespørgsel nr. 2901/92 af Dimitrios Dessylas og nr. 2955/92 fra det ærede medlem ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 145 af 25. 5. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-156/93

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen

(17. februar 1993)

(94/C 296/05)

Om: Aflønning af læger

Spanien anklages for manglende overholdelse af direktiv 75/363/EØF ⁽¹⁾, for så vidt angår aflønning af læger. Kan Kommissionen oplyse de vigtigste af de uregelmæssigheder, den har konstateret i den forbindelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1975, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(10. maj 1993)

Direktiv 75/363/EØF om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som

læge omhandler i det ved direktiv 82/76/EØF ⁽¹⁾ tilføjede bilag de vigtigste karakteristiske træk ved speciallægedannelse.

Det er bl.a. fastsat, at uddannelsen finder sted under arbejde i bestemte stillinger, der er anerkendt af de kompetente myndigheder. Den indebærer, at lægen deltager i samtlige pågældende lægelige aktiviteter, og at han anvender hele sin arbejdsindsats på uddannelsen. Stillingen skal derfor aflønnes med et passende beløb.

Ved kongelig dekret nr. 1691/1989 af 29. december 1989 gennemførte Spanien direktiv 75/363/EØF. Det kongelige dekrets bestemmelser om aflønning er efter Kommissionens opfattelse ikke i overensstemmelse med direktivet.

Derfor har Kommissionen fremsat en begrundet udtalelse i henhold til den i EØF-traktatens artikel 169 fastsatte overtrædelsesprocedure.

⁽¹⁾ EFT nr. L 43 af 15. 2. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-237/93

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen

(23. februar 1993)

(94/C 296/06)

Om: Udbetaling af EF-støtte til de personer, som blev ramt af Mar Egeos forlis

Formålet med den aftale, de spanske myndigheder og de forsikringstagere, som blev ofre for olietankeren Mar Egeos forlis ud for La Coruña (Spanien), er at spare tid og undgå, at erstatningerne først udbetales med 15 års forsinkelse, således som det var tilfældet, da olietankeren Urquiola forliste i det samme farvand.

I forbindelse med betalingen af erstatning til de berørte kan man spørge, om den ordning, Kommissionen har indført af hensyn til de pågældende for at yde kompensation for følgerne af den olieforurening, der skyldtes Mar Egeos forlis, vil blive anvendt med en vis hast.

Kan Kommissionen oplyse, om den vil fremskynde udbetalingen af denne støtte til dem, som er berørt af den omtalte katastrofe, så de snarest kan få erstatning for de ulemper, de påføres under vanskelige økonomiske forhold?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(11. oktober 1993)

De spanske myndigheder henvendte sig efter olietankeren *Mar Egeos* forlis, der indtraf den 3. december 1992, til Fællesskabet for at redegøre for fiskerflådens situation og bad Kommissionen om at erstatte den skade, der påføres de redere og fiskere, hvis aktivitet lammes i en vis periode på grund af forureningen af det traditionelle fiskeriområde.

Den 9. december 1992 besluttede Kommissionen at yde 650 000 ecu i humanitær hjælp til de skaldyrskiskere og strandfiskere, der er hårdest ramt af oliekatastrofen. Støtten blev fordelt til modtagerne i samarbejde med de spanske myndigheder. Den spanske civilbeskyttelse forestod udbetalingen efter aftale med Kommissionens kontor i Madrid.

Desuden har Kommissionen iværksat specifikke strukturforanstaltninger inden for fiskeriet, der går ud på at yde erstatning til de ulykkesramte fiskere og redere i henhold til artikel 32 i forordning (EØF) nr. 4028/86.

Ved beslutningen af 5. april 1993 indledte Kommissionen en fælles aktion med Spanien om udbetaling af en foreløbig godtgørelse til de ulykkesramte redere og fiskere.

Beslutningen indebærer en EF-støtte på højst 1 628 840 ecu i to måneder fra den 3. december 1992. Denne støtte, der uddeles efter regler, som Spanien har fastsat og Kommissionen godkendt, er betinget af, at fartøjerne og deres besætninger indstiller fiskeriet i den periode, hvor erstatningen udbetales.

Disse fremskyndede aktioner viser, at Kommissionen handler og vil handle hurtigst muligt i forbindelse med sådanne katastrofer.

var blevet dræbt af samvittighedsløse jægere. Antallet af dræbte svaner når op på 500.

Eftersom:

- disse arter (især dværagsvaner og vilde svaner) er beskyttet i henhold til direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ som omsattes til græsk lov med fælles ministeriel beslutning nr. 414985/85,
- de er strengt beskyttet i henhold til Bern-konventionen (liste II), hvori det i artikel 6 anføres, at der i forbindelse med de i liste II angivne arter er forbud mod alle former for forsætlig indfangning og fangenskabshold samt forsætlig ihjelslagning og mod forsætlig forstyrrelse af vilde dyr, i særdeleshed i perioder hvor de yngler, udviser yngelpleje og overvinter,
- det i artikel 6 i Bern-konventionen angives at »hver kontraherende part skal træffe passende og nødvendige lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger for at sikre en særlig beskyttelse af de vilde dyrearter, som er anført i liste II«,
- Kommissionen på min forespørgsel H-0402/89 ⁽²⁾ om særlige beskyttede områder i Grækenland svarede, at Grækenland havde fastlagt 26 zoner uden nogensinde at fremsende oplysninger om de specifikke foranstaltninger til bevarelse af de angivne områder, og at Kommissionen derfor havde truffet foranstaltninger i henhold til artikel 169 i traktaten,
- Kommissionen på mit spørgsmål nr. 850/91 ⁽³⁾ om jagt, svarede, at »der er problemer med overvågning og kontrol med lovgivningens gennemførelse i Grækenland. Kommissionen har endvidere indledt en overtrædelsesprocedure mod Grækenland for mangelfuld gennemførelse af direktiv 79/409/EØF, herunder navnlig bestemmelserne om jagt«,

bedes Kommissionen oplyse:

1. Hvilke »særlige foranstaltninger har Grækenland indtil nu truffet med henblik på fastlæggelse af hygrobio-toper og en effektiv beskyttelse af dem?
2. Hvilket pres har den til hensigt at lægge på de græske myndigheder for klart at gøre dem tydeligt, hvilken forpligtelse de har i forbindelse med overvågning og kontrol med jagt og de forbud, som de selv fastsætter?
3. På hvilket stadi befinder de initiativer sig, som Kommissionen har truffet i henhold til artikel 169 mod Grækenland på grund af de ovenfor angivne krænkelser, og har den til hensigt at fremskynde dem?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-491/93

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen

(12. marts 1993)

(94/C 296/07)

Om: Krænkelser af direktivet om beskyttelse af vilde fugle

Den 19. januar 1993 afholdt medlemmerne af Det Græske Center for Beskyttelse af Vilde Dyr og Fugle i Athen et protestmøde, på hvilket var udstillet svaner, falke, måger, fiskehejrer og flamingoer, alle sjældne og fredede arter, som

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-383 (november 1989).

⁽³⁾ EFT nr. C 209 af 15. 8. 1992, s. 4.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(10. november 1993)**

1. Grækenland har allerede fredet alle de vådområder i landet, der er af international betydning, og som i henhold til Ramsar-konventionen er udpeget som særligt beskyttede områder i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle. Dog er den nøjagtige afgrænsning af disse områder endnu ikke meddelt Kommissionen.

Denne er orienteret om, at der for øjeblikket er ved at blive udarbejdet forvaltningsplaner med angivelse af, hvilke beskyttelsesforanstaltninger der skal iværksættes, og at enkelte af disse endog er færdige, uden dog endnu at være trådt i kraft eller meddelt Kommissionen officielt.

Når dette er sket, forbeholder Kommissionen sig retten til at foretage en vurdering heraf for at se, om de er i overensstemmelse med direktiv 79/409/EØF.

2. Det er ikke Kommissionens opgave at øve pression mod de græske myndigheder for at gøre dem opmærksomme på deres forpligtelser i medfør af landets egne love.

3. Kommissionen fortsætter sine tosidede drøftelser med de græske myndigheder vedrørende udpegningen og afgrænsningen af alle særligt beskyttede områder og den rent faktiske beskyttelse af disse som led i de forpligtelser, der følger af direktiv 79/409/EØF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-560/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen
(30. marts 1993)
(94/C 296/08)

Om: Lovligheden af kilometerrabatter til marketing-promotion inden for lufttransport

Liberaliseringen af passagertaksterne i luftfarten medfører, at der tages en hel række initiativer af luftfartsselskaberne, som ønsker at benytte sig af denne liberalisering, men uden at ændre de sædvanlige spilleregler, ved hjælp af hvilke luftfartsselskaberne gensidigt respekterer det råderum, de traditionelt hver især har.

Til de initiativer, der mere har karakter af krumspring end af egentlige marketing-strategier inspireret af den pågældende liberalisering, hører, at nogle selskaber har bebudet indførelse af bonusordninger på kilometerbasis, hvorved et selskabs faste kunder som belønning for deres trofasthed kan få en gratis billet når de har tilbagelagt så og så mange tusind kilometer med det pågældende selskab.

Denne marketing-strategi har ført til protester fra andre luftfartsselskaber, som mener, at gratis billetter som beløn-

ning til kunder, der har tilstrækkelig mange kilometer opnoteret i deres særlige rabathæfte fra det pågældende selskab, er illoyal konkurrence og forvanskning af de faktiske takster.

Kan Kommissionen påtage sig at øve voldgift i dette spørgsmål om kilometerrabatter som en form for liberalisering af luftfartstaksterne og oplyse, om denne markedsføringsmetode er eller ikke er lovlig?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(8. december 1993)**

Bonusordninger for faste kunder — på engelsk kaldet »Frequent Flyer Programme« — blev oprindeligt indført på det fælles marked af amerikanske luftfartsselskaber, og brugen af ordningerne har gennem de seneste to år bredt sig stadig mere blandt EU-luftfartsselskaber. Selvom ordningerne kan betragtes som en form for priskonkurrence, kan de dog ikke anses for at være et resultat af den liberalisering af EU-priserne, der trådte i kraft den 1. januar 1993.

Kommissionen overvejer i øjeblikket, hvorvidt bonusordningerne er forenelige med oprettelsen af det indre marked på luftfartsområdet, og overvejelserne fokuseres især på overholdelsen af konkurrencereglerne. Det, der især bekymrer Kommissionen, er de konkurrencefordrejninger, som allerede veletablerede luftfartsselskabers bonusordninger kan medføre til skade for nye selskaber, der forsøger at få adgang til markedet. Der kan i denne henseende måske blive tale om at offentliggøre en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvori fastlægges de begrænsninger som især EF-traktatens artikel 86 om forbud mod misbrug af en dominerende stilling medfører for brugen af ordningerne. Der kan ligeledes blive tale om på EU-plan at foreslå en adfærdskodeks, som mere generelt omhandler brugen af bonusordningerne. Det overvejes for øjeblikket, hvorledes spørgsmålet skal gribes an.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-606/93

af Christine Crawley (PSE)
til Kommissionen
(1. april 1993)
(94/C 296/09)

Om: Telefonaflytning

Hvilke lovbestemte kontrolforanstaltninger eksisterer der i medlemsstaterne til begrænsning af telefonaflytning og andre overvågningsanordninger inden for medlemsstaternes telekommunikationssystemer? Er der i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked i 1993 taget højde for dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(11. juni 1993)

Telefonaflytning og overvågning af telekommunikationsforbindelser henhører under de enkelte EF-medlemsstaters kompetence. Da medlemsstaterne i kraft af EØF-traktatens principper frit selv kan fastsætte, hvilke krav de vil stille til det offentlige politik på baggrund af landets egne behov, råder Kommissionen ikke over oplysninger om, hvilken lovgivning der eksisterer i medlemsstaterne på dette felt.

Beskyttelse af personoplysninger om, hvilken lovgivning der eksisterer i medlemsstaterne på dette felt.

Beskyttelse af personoplysninger og telehjemmeligheder har imidlertid betydning for oprettelsen af et enhedsmarked for teletjenester. I denne forbindelse har Kommissionen forelagt et forslag til rådsafgørelse om beskyttelse af personoplysninger og kommunikationshjemmeligheden i forbindelse med offentlige digitale telenet, herunder det tjenesteintegreerede digitalnet (ISDN) og offentlige digitale mobilnet⁽¹⁾. Dette forslag er for øjeblikket ved at blive gennemgået med udgangspunkt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i december 1992.

⁽¹⁾ Dok. KOM(90) 314 endelig udg. (EFT nr. C 277 af 5. 11. 1992).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-836/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(21. april 1993)
(94/C 296/10)

Om: Udnyttelse af Kretas vandressourcer

Udnyttelsen af vandressourcerne er et meget påtrængende problem for mange områder af Kreta, navnlig departementerne Iraklion og Lassithion. Kretas vandbehov kan dækkes, idet øen i henhold til specialister råder over rige vandbærende lag. Indtil nu er der imidlertid ikke gennemført de nødvendige projekter såsom dæmninger og reservoirer med henblik på opsamling og opbevaring af f.eks. regnvand. Den årlige nedbørmængde på Kreta skønnes at være på over 8 mia. m³. Vil Kommissionen oplyse, om den græske regering har forelagt den nogen programmer med henblik på effektiv udnyttelse af Kretas, og navnlig Iraklions og Lassithions vandressourcer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(22. september 1993)

Kreta har nydt fordel af en række foranstaltningers vedrørende udnyttelse af vandressourcer via IMP (det integrerede Middelhavsprogram) for Kreta og det nationale program »Landbrugsstrukturer«.

Ganske særligt kan nævnes et antal projekter som f.eks. dæmninger og reservoirer, der er under gennemførelse via ovennævnte nationale program i præfekturerne Heraklion og Lassithi.

Dertil kommer, at der under det regionale program for Kreta finansieres en undersøgelse af det integrerede vandhusholdningssystem i det østlige Kreta.

Selv om der ikke findes noget krav i de gældende EF-bestemmelser om det miljø, et sådant program betinger, har Grækenland tildelt udnyttelsen af vandressourcer prioritet i forbindelse med det finansielle samhørighedsinstrument.

De til dato indgivne ansøgninger omfatter ikke Kreta.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-936/93
af Enrico Falqui (V)
til Kommissionen
(29. april 1993)
(94/C 296/11)

Om: Finansiering af et godstransitsted i det centrale Toscana inden for fællesskabsstøtterammen for Toscana (mål nr. 2 under strukturfondene)

Der er foretaget ændringer i fællesskabsstøtterammen for Toscana 1989—1993, som oprindeligt blev godkendt for mål nr. 2 under strukturfondene, hvorved man har udelukket finansieringsprojekterne til godstransitstedet i Guasticce, omfartsvejnettet, projektet med Strada dei Marmi, hovedvandedningen i Prato og kanalen i Navicelli, således at der er muliggjort en overførsel af midlerne, som er blevet anvendt til opførelsen af den første del af godstransitstedet i Prato.

Regionen Toscana agter med henblik på gennemførelsen af anden tranche at anmode Fællesskabet om en ny finansieringstranche under samme fællesskabsstøtteramme inden udgangen af dette år.

Har Kommissionen som forudsætningen for ydelsen af finansieringen til den første del af projektet krævet, at der blev foretaget en miljørisikovurdering (projektet falder således ind under kategorien »infrastrukturprojekter -anlægsarbejder i byzoner«, som er nævnt i bilag II til

direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾, og har den i forbindelse med en eventuel fællesskabsfinansiering af anden del af arbejdet undersøgt, om der allerede er forhandlinger i gang herom med regionen Toscana?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(2. september 1993)

Første tranche af projektet »Interporto di Prato« er blevet finansieret over EFRU's operationelle program (mål nr. 2) for Toscana for perioden 1989—1991 i fuld overensstemmelse med den fællesskabsstøtteramme, der blev vedtaget den 20. december 1989.

Kommissionen præciserer, at det i medfør af direktiv 85/337/EØF tilkommer de enkelte EF-medlemsstater selv at skønne, hvorvidt et projekt som det, der skal virkeliggøres i Prato, er af en sådan art, at der forud for projektets igangsættelse skal foretages en vurdering af dets indvirkning på miljøet.

Kommissionen har imidlertid fra de italienske myndigheders side kunnet få bekræftet, at der allerede er udført en række arbejder med henblik på at forebygge en eventuel negativ indvirkning på miljøet, herunder på grundvandet.

For så vidt angår finansieringen af anden tranche, er projektet endnu ikke blevet forelagt tilsynsudvalget.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-984/93

af Gérard Deprez (PPE)

til Kommissionen

(29. april 1993)

(94/C 296/12)

Om: Forskelle i lønudgifterne i Det Europæiske Fællesskab

Er Kommissionen enig i, at EF i øjeblikket er vidne til eksempler på »social dumping« som vil kunne få omfattende økonomiske og sociale konsekvenser for visse regioner som følge af flytning af hovedsæder eller forretningssteder?

I bekræftende fald mener Kommissionen, at denne udvikling først og fremmest hænger sammen med forskellene i lønudgifterne i EF, og at disse kan blive endnu større som følge af devalueringen af visse europæiske valutaer?

Er det rigtigt, at fordrejningen i lønudgifterne inklusive de sociale bidrag, mellem Det Forenede Kongerige og Belgien kan anslås til 47%?

Findes der bestemmelser eller mekanismer i traktaterne, som gør det muligt at mindske denne manglende balance mellem lønudgifterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(8. december 1993)

De minimumsstandarder for sociale foranstaltninger, som Fællesskabet allerede har indført og de foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået til gennemførelse af de principper og målsætninger, der er fastlagt i Fællesskabspagten om Arbejdstagernes Grundlæggende Arbejdsmarkedsrettigheder og Sociale Rettigheder, skal sikre, at regioner eller medlemsstater ikke opnår unfair konkurrencefordele ved at forsøge at sænke de sociale standarder.

Med hensyn til det specifikke spørgsmål omkring arbejdskraftomkostninger, herunder omkostninger, der ikke er af lønmæssig karakter, skyldes forskellene i omkostninger hovedsageligt forskelle i produktivitet. I 1992 var lønomkostningerne i Det Forenede Kongerige (nominel kompensation pr. ansat) kun 69,5% af det tilsvarende belgiske niveau, men bruttonationalproduktet pr. ansat (produktivitet) i Det Forenede Kongerige var også kun på 70% af det belgiske niveau. Arbejdskraftomkostningerne pr. produktionsenhed udliges således i vid udstrækning mellem medlemsstaterne, og lavere lønninger i en del af Fællesskabet foranlediger derfor ikke nødvendigvis til at forvente, at virksomhederne flytter deres produktionsenheder til disse områder eller opretter nye virksomheder i disse.

Tendenserne i lønningerne er helt klart ikke den eneste faktor, der indvirker på medlemsstaternes relative konkurrenceevne. Udviklingen i valutakurserne spiller også en fremtrædende rolle, i det mindste på kort sigt, og kan medføre handelsmæssig og produktionsmæssig forvridding. Kommissionen overvåger derfor udviklingen i valutakurserne i Fællesskabet, der skyldes en lang række faktorer, herunder en utilstrækkelig kombination af politiske midler og en ikke-synkroniseret udvikling i Fællesskabet. De nuværende valutaproblemer må behandles gennem en koordineret afbalancering af kombinationen af politiske midler i Fællesskabet, og artikel 103 traktaten om Den Europæiske Union danner retsgrundlaget herfor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1119/93af **Florus Wijsenbeek (ELDR)**til **Kommissionen**

(29. april 1993)

(94/C 296/13)

Om: Italiensk færdselslov

Er Kommissionen bekendt med den nye italienske færdselslov, som trådte i kraft i begyndelsen af dette år?

Mener Kommissionen ikke, at denne lovgivning udgør en diskriminering, idet udlændinge må betale de overdrevent store bøder, der er fastsat i henhold til denne lovgivning, kontant, hvorimod dette ikke gælder for italienere?

Mener Kommissionen ikke, at konfiskering af førerbevis og bilpapirer er en mindre hård straf for italienere, idet de lettere end udlændingene kan få disse tilbage på stedet?

Har Kommissionen til hensigt at gribe ind? I bekræftende fald hvordan? I modsat fald hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Raniero Vanni d'Archirafi**

(20. december 1993)

Kommissionen er i gang med at undersøge, om den nye italienske færdselslov vedrørende bøder i tilfælde af overtrædelser er forenelig med EU-retten.

Det ærede medlem vil snarest muligt blive underrettet om resultatet af denne undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1156/93af **Paul Staes (V)**til **Kommissionen**

(12. maj 1993)

(94/C 296/14)

Om: Hviletid for førere af køretøjer i godstransport

I svaret på min skriftlige forespørgsel nr. 2799/91 ⁽¹⁾ oplyste Kommissionen, at den havde besluttet sig til at indbringe sagen for Domstolen.

1. Er dette i mellemtiden sket?
2. Hvad er den øjeblikkelige situation?
3. Hvilke konklusioner drager Kommissionen af denne situation?

4. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen eventuelt træffe?

⁽¹⁾ EFT nr. C 209 af 15. 8. 1992, s. 22.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Abel Matutes**

(27. juli 1993)

Kommissionen besluttede i 1991 at indbringe en sag for Domstolen som følge af manglende gennemførelse i Belgien af Rådets direktiv 88/599/EØF af 23. november 1988 om standardkontrolprocedurer for gennemførelse af forordning (EØF) nr. 3820/85 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport og forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport. I 1992 stillede den dette sagsanlæg i bero efter, at Belgien havde fremsendt et udkast til *arrêté royal* om gennemførelse af direktivet.

Det viste sig dog efter en undersøgelse, at udkastet ikke kunne betragtes som en passende gennemførelsesforanstaltning til at sikre fuldstændig anvendelse af direktivet. Det var desuden blevet ændret under udarbejdelsesproceduren, og det endelige udkast er endnu ikke tilgået Kommissionen. I betragtning af den frist, der var indrømmet Belgien til at gennemføre direktivet, genoptog Kommissionen derfor sagsanlægget og indgav den 28. juni 1993 stævning til Domstolen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1166/93af **Margaret Daly (PPE)**til **Kommissionen**

(12. maj 1993)

(94/C 296/15)

Om: Rådets direktiv om sundhedsproblemer, der vedrører den interne EF-handel med fersk kød

1. Kan Kommissionen oplyse, hvad der i hver enkelt medlemsstat menes med betegnelsen »dyrlæge« i direktiv 64/433/EØF ⁽¹⁾?
2. Hvilke kvalifikationer og erfaringer kræves for at opfylde betegnelsen »dyrlæge« i hver enkelt medlemsstat?
3. Hvem betaler udgifterne til disse dyrlæger i hver enkelt medlemsstat?
4. Kan disse udgifter godtgøres af regeringen eller af andre organisationer?
5. Kan Kommissionen bekræfte, at der blev gennemført en evaluering af omkostningspåvirkningen af Det Stående Veterinærudvalg, da det udarbejdede *vademecum* vedrø-

rende fersk kød, som blev udsendt i december 1992 (nr. VI/III/92 EN Rev 2). I bekræftende fald hvorledes var da resultaterne?

6. Kan Kommissionen bekræfte, at den er rede til igen at undersøge disse direktiver med henblik på at formindske unødvendigt bureaukrati og udgifter for slagteriejere, navnlig små og mellemstore virksomheder?

(¹) EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(3. december 1993)**

1. En embedsdyrlæge som omhandlet i direktiv 64/433/EØF er en dyrlæge, der af en medlemsstats kompetente myndighed er udpeget til at udføre de officielle opgaver, der er fastsat i direktivet.

2. En embedsdyrlæge skal være kvalificeret som dyrlæge ifølge Rådets direktiv 78/1026/EØF (¹) og 78/1027/EØF (¹).

3. & 4. Der er med hensyn til finansieringen af veterinærinspektioner og sundhedskontrol af fersk kød vedtaget EU-regler (Rådets direktiv 85/73/EØF (²) og 88/408/EØF (³)). Som følge heraf skal medlemsstaterne sørge for, at der opkræves gebyrer for omkostninger foranlediget af sundhedsinspektioner og -kontrol. Efter artikel 6 i direktiv 88/408/EØF skal gebyrerne betales af den fysiske eller juridiske person, som lader slagtning, opskæring eller oplagring foretage. Såvel direkte som indirekte godtgørelse er forbudt ifølge artikel 1, tredje led, i direktiv 85/73/EØF.

5. Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fersk kød er beregnet på, at der etableres ensartede ordninger for sundhedsbeskyttelse af kød på virksomheder, som håndterer fersk kød.

For at sikre ensartet anvendelse af direktivets bestemmelser skal veterinær-sagkyndige fra Kommissionen foretage kontrol på stedet i samarbejde med de nationale myndigheder. Kommissionen skal udarbejde en anbefaling med hensyn til de regler, der skal følges ved udøvelsen af sådan kontrol. Det papir, det ærede medlem henviser til, er internt og fortsat ved at blive gennemgået. Skønt ovennævnte direktiv er affattet med henblik på hygiejne, vil Den Stående Veterinærkomité, når den høres, utvivlsomt behandle spørgsmålet om den mest omkostningseffektive udnyttelse af ressourcerne.

6. Kommissionen har ikke til hensigt at genbehandle de pågældende direktiver i den nærmeste fremtid.

(¹) EFT nr. L 362 af 23. 12. 1978.

(²) EFT nr. L 32 af 5. 2. 1985.

(³) EFT nr. L 194 af 22. 7. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1176/93

**af Ben Visser (PSE)
til Kommissionen
(13. maj 1993)
(94/C 296/16)**

Om: Erklæring om europæisk interesse

I dokument KOM(92) 15 endelig udg. har Kommissionen foreslået indførelse af en erklæring om europæisk interesse. Formålet med en sådan erklæring er i forbindelse med etableringen af transeuropæiske net at lette privat (med)finansiering af projekterne.

Europa-Parlamentet vurderede initiativet positivt og godkendte det i Porto-betænkningen. Forslaget om indførelse af en erklæring om europæisk interesse har været på Rådets (indre marked) dagsorden én gang, og derefter har der så vidt forespørgeren er orienteret været stilhed om forslaget.

1. Hvad er der helt præcist sket med forslaget om erklæringen om europæisk interesse siden behandlingen i Rådet (indre marked)?
2. Hvorledes vurderer Kommissionen denne situation?
3. Hvad agter Kommissionen videre at foretage vedrørende forslaget om erklæringen om europæisk interesse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(5. oktober 1993)**

Rådet udsatte drøftelsen af de tre forslag til forordning om en erklæring om europæisk interesse, indtil Parlamentet havde afgivet udtalelse. Da Parlamentets udtalelse blev afgivet den 20. november 1992, optog formandskabet ikke dette punkt på dagsordenen for rådsmødet om det indre marked.

Kommissionen vedtog den 16. april 1993 en ændring af de tre forordningsforslag for at tage hensyn til de ændringsforslag fra Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, som den havde angivet kunne godkendes under drøftelsen på Parlamentets plenarmøde i november 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1206/93

af Neil Blaney (ARC)

til Kommissionen

(18. maj 1993)

(94/C 296/17)

Om: Kvoter for import af fisk

I betragtning af at markedet er presset på grund af import af fisk fra lande uden for EF — med de deraf følgende trængsler for Fællesskabets egne fiskere, agter Kommissionen da at overveje at suspendere de »autonome« importkvoter, der efter planen skal træde i kraft i april 1993?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(6. december 1993)

Den 23. november 1992 vedtog Rådet visse autonome toldkontingenter for fiskerivarer. Man forventede på det tidspunkt, at EØS-aftalen ville træde i kraft den 1. januar 1993, og disse toldindrømmelser var udtrykkeligt tænkt som et supplement til EØS-aftalen, idet de dels skulle gælde for produkter, der lå uden for rammerne af EØS, og dels for de ekstra forsyninger, EF's forarbejdende industrier havde brug for.

Disse toldkontingenter omfattede:

- fra 1. januar 1993 suspenderede toldsats for frosne fileter af kulmule og alaskasej (forordning EØF nr. 3413/92) ⁽¹⁾
- fra 1. april 1993 kvoter for surimi, rejer og fersk/frossen torsk, kulmule og alaskasej (forordning (EØF) nr. 3412/92) ⁽¹⁾.

På grund af udfaldet af den schweiziske folkeafstemning er ikrafttrædelsen af EØS blevet betydeligt forsinket.

Man har således lagt vægt på at få dækket behovet for supplerende og garanterede forsyninger af råmateriale til EF's forarbejdningsindustri, hidtil hvad angår produkter, der formentlig vil blive omfattet af EØS-aftalen. Rådet har derfor vedtaget forordning (EØF) nr. 1272/93 ⁽²⁾, der fastsætter følgende yderligere toldkontingenter:

- fra 31. maj 1993 kvoter for visse saltede og/eller tørrede udgaver af helt, og
- fra 1. juli 1993 kvoter for fersk/frossen torsk og sej.

Som følge af den vanskelige situation på markedet foretog Kommissionen — på Rådets opfordring en fornyet undersøgelse i september af toldkontingenterne, der blev påbe-

gyndt ved forordning (EØF) nr. 1972/93. Denne undersøgelse har ikke resulteret i nogen ændring af forordningens bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 347 af 28. 11. 1992.

⁽²⁾ EFT nr. L 131 af 28. 5. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1236/93

af Bouke Beumer (PPE)

til Kommissionen

(18. maj 1993)

(94/C 296/18)

Om: Pengeoverførsler til en anden medlemsstat

I marts 1992 lod den europæiske forbrugerorganisation BEUC i elleve medlemsstater hos 22 forskellige banker gennemføre 160 transaktioner, idet der i alle tilfælde blev overført et beløb på ca. 150 ecu til en bank i en anden medlemsstat. Tre af de 160 overførsler forsvandt sporløst. Det var desto mere bemærkelsesværdigt, at de pågældende banker ikke var i stand til eller villige til at give en forklaring på pengenes forsvinden, mens anmodning om en slags imødekommenelse i form af en erstatning blev afvist.

Desuden var omkostningerne i forbindelse med overførsel til en bank i en anden medlemsstat ekstremt høje, idet de beløb sig til ca. 15 % af selve det overførte beløb. Denne undersøgelse blev offentliggjort i efteråret 1992 og forelagt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

- kan Kommissionen bekræfte, at den allerede i 1990 har henstillet til bankerne at give kunderne bedre oplysning om omkostningerne i forbindelse med pengeoverførsler til banker i andre medlemsstater, mens det af BEUC's undersøgelse fremgår, at bankerne helt eller delvis har siddet denne henstilling overhørig?
- kan Kommissionsmedlem van Karel Miert bekræfte, at han i anledning af BEUC's rapport bl.a. med hensyn til omkostningsaspektet har fastslået, at »med mindre der snart opnås fremskridt, vil Kommissionen være nødt til at ty til bindende foranstaltninger med henblik på beskyttelse af forbrugernes interesser«. Kan der snart forventes sådanne bindende regler?
- har bankerne i mellemtiden indført en bedre information om omkostningerne i forbindelse med pengeoverførsler til en anden medlemsstat og er disse omkostninger ført tilbage til et mere acceptabelt niveau?
- hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at sikre, at overførelserne gennemføres mere omhyggeligt, således at pengetransaktioner i form af overførsler ikke kan forsvinde sporløst?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(2. september 1993)

Kommissionen udarbejdede sit første generelle dokument om betalingssystemer ⁽¹⁾ i september 1990. I marts 1992 offentliggjorde den sit arbejdsprogram. En forbedring af pengeoverførsler er et af aspekterne i dette arbejdsprogram.

I 1988 havde Den Europæiske Forbrugerorganisation (BEUC) gennemført et forsøg med overførsler i 144 tilfælde. Resultaterne af denne undersøgelse var en af grundene til, at Kommissionen i februar 1990 udarbejdede en henstilling om dette emne. I begyndelsen af 1992 gentog forbrugerorganisationen dette eksperiment, denne gang med 160 overførsler. Den vigtigste konklusion er, at situationen ikke har forbedret sig, især for så vidt angår transaktionernes omkostninger.

Efter offentliggørelsen af resultaterne af denne undersøgelse besluttede Kommissionen at gøre et nyt forsøg i større målestok: 1 000 overførsler. Resultaterne af denne undersøgelse vil blive kendt i oktober 1993. Kommissionen har i sit arbejdsdokument »Om et strategisk program for det indre marked« ⁽¹⁾ gentaget sin henstilling ved at anføre, at den, såfremt der ikke sker fremskridt, vil drage konsekvenserne heraf, om nødvendigt på lovgivningsområdet.

Under arbejdet i Payment System Users Liaison Group foreslog bankerne retningslinjer, som Kommissionen accepterede og forelagde sammen med sin meddelelse i marts 1992 ⁽³⁾. Bankerne har offentliggjort en lang række informationsdokumenter.

Bankerne etablerer efterhånden forskellige net og forbinder net for at gøre dem mere effektive. Det er gennem denne forbedring, at de nævnte problemer, især vedrørende overførsler, som ikke når frem, skal løses. Men Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at etablere et system for ordning af tvister af typen ombudsmand, som skal behandle grænseoverskridende operationer. Et sådant system findes nu i elleve medlemsstater.

⁽¹⁾ Betalingssystemer i det indre marked (KOM(90) 447).

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 256.

⁽³⁾ De grænseoverskridende betalinger lettes: barriererne brydes (SEK(92) 621).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1257/93
af Jessica Larive (ELDR)
til Kommissionen
(19. maj 1993)
(94/C 296/19)

Om: Mærkning af varer og ældrepolitik

Den 2. marts 1993 vedtog Rådet en beslutning om produktmærkning, hvori Kommissionen opfordres til at undersøge muligheden for fremtidige foranstaltninger med hensyn til mærkning af varer.

Deler Kommissionen, på baggrund af ovenstående og i betragtning af, at året 1993 er udnævnt til Det Europæiske År for de Ældre og Solidaritet mellem Generationerne, den opfattelse, at der bør tages særligt hensyn til de ældre forbrugeres ønsker, bl.a. vedrørende skriftformatet, hvilket ikke har været tilfældet hidtil i forbindelse med fastlæggelse af Fællesskabets varemærkningsbestemmelser?

Hvad agter Kommissionen i bekræftende fald at gøre i denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(27. juli 1993)

Kommissionen deler det synspunkt, at der må tages hensyn til behovene hos de ældre forbrugere og andre grupper af »svage« forbrugere ved mærkning af varer. Dette synspunkt vil ligge til grund for gennemførelsen af den undersøgelse, som Rådet har anmodet om.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1264/93
af Bárbara Dührkop Dührkop (PSE)
til Kommissionen
(19. maj 1993)
(94/C 296/20)

Om: Fremme af teater og musik i Fællesskabet

I 1992 oprettede Parlamentet en ny konto på EF-budgettet for 1993 til fremme af teater og musik i Fællesskabet, nemlig konto B3-2002, der blev opført med et p.m.

En del af retsgrundlaget for denne konto og anmærkninger hertil findes i forvejen under anmærkningerne til den

generelle konto B3-2001 vedrørende aktioner til fremme af kulturelle initiativer af europæiske rækkevidde.

Mener Kommissionen ikke, at man vil opnå en bedre forvaltning og større klarhed med hensyn til EF-aktionerne på det kulturelle område ved at overføre bevillingerne og aktionerne inden for musik og teater fra konto B3-2001 til den nye konto B3-2002 i det kommende regnskabsår?

Agter Kommissionen på denne baggrund at opføre bevil-linger under denne nye post i det foreløbige budgetforslag for 1994?

Har Kommissionen allerede kendskab til de beløb, der i år vil blive anvendt til aktioner til fremme af musik og teater i Fællesskabet under konto B3-2001? Hvis disse oplysninger endnu ikke foreligger bedes Kommissionen oplyse, hvilke beløb der var tale om i 1992?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Joao de Deus Pinheiro**

(30. november 1993)

Parlamentets beslutninger og Rådets resolutioner danner grundlag for Fællesskabets indsats på det kulturelle område.

Rådet har i sine resolutioner af 27. maj 1988 ⁽¹⁾ og 12. november 1993 ⁽²⁾ defineret Fællesskabets kulturelle indsats ved at opstille visse prioriterede målsætninger. Siden 1988 har man derfor fortrinsvis støttet arrangementer inden for AV-sektoren, bøger og læsning, kulturuddannelser og det private erhvervslivs sponsoring.

Kommissionen havde i sin meddelelse »Nye perspektiver for Fællesskabets indsats på kulturområdet« ⁽³⁾ stillet forslag om, at indsatsen skulle udvides til andre område, f.eks. teater og musik (side 9, femte afsnit). Dette forslag figurerer ikke i den seneste resolution fra 1993 fra Rådet, der foretrak at videreføre den allerede fastlagte målsætning og kun udvide indsatsen til også at omfatte kunstgenstande og bygningsværker af historisk eller kulturel værdi — et område der allerede indgik i Kommissionens aktiviteter på grundlag af forskellige beslutninger fra Parlamentet ⁽⁴⁾ og resolutioner fra Ministerrådet ⁽⁵⁾.

Via KALEIDOSKOP-programmet, der har til formål at fremme kulturelle aktiviteter af europæisk dimension, har Kommissionen ydet støtte til forskellige initiativer inden for musik og teater. Det Europæiske Fællesskabs Ungdoms-orkester og Det Europæiske Fællesskabs Barokorkester, der begge er nævnt under budgetpost B3-2001, har således modtaget støtte fra Kommissionen.

Af de 126 projekter, der under KALEIDOSKOP-programmet modtog støtte fra Kommissionen, og som var opført på den endelige fortegnelse, der var vedlagt pressemeddelelsen af den 24. juli 1992 ⁽⁶⁾, var der 53, der henhørte under teater, musik og dans.

Gennen KALEIDOSKOP-programmets aktion 1 (kulturarrangementer) ydede Kommissionen i 1993 støtte til i alt 93 projekter, der var opført i den endelige fortegnelse, der var vedlagt pressemeddelelsen af 4. juni 1994 ⁽⁷⁾. 61 af disse 93 projekter drejede sig om musik eller teater. Af de 42 projekter, der modtog støtte under KALEIDOSKOP-programmets aktion 2 (nyskabende kunstnerisk og kulturel virksomhed) og aktion 3 (samarbejde gennem netværk), var der 17, der vedrørte teaterarrangementer.

Hertil kommer de midler, der i 1992 og 1993 blev ydet til de to orkestre, som Parlamentet støtter. Man kan altså konkludere, at over halvdelen af de beløb, der er opført på budgetkonto B3-2001, er tildelt projekter fra teaterverdenen eller musiklivet.

Endvidere må der nødvendigvis have været teater- og musikarrangementer blandt følgende andre begivenheder, som Kommissionen har bidraget til at finansiere: Den Europæiske Kulturbry i 1992 (Madrid) og i 1993 (Antwerpen) samt den »European Art Festival«, som det britiske formandskab arrangerede i første halvdel af 1992.

Kommissionen har planer om at sætte flere penge af til teater og musik; den påpeger dog, at den inden for rammerne af sine beføjelser må gennemføre sin kulturpolitik på grundlag af prioriteringsprincippet, men da det drejer sig om flere forskellige kultursektorer, må den samtidig vælge en kohærent fremgangsmåde, hvor der tages højde for de desværre begrænsede budgetmæssige og menneskelige ressourcer, den råder over.

⁽¹⁾ EFT nr. C 197 af 27. 7. 1988.

⁽²⁾ EFT nr. C 336 af 19. 12. 1993.

⁽³⁾ Dok. KOM(92) 149 endelig udg.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 62 af 30. 5. 1974, EFT nr. C 267 af 11. 10. 1982, og EFT nr. C 320 af 13. 12. 1986.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 320 af 13. 12. 1986.

⁽⁶⁾ IP(92) 614.

⁽⁷⁾ IP(93) 438.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1347/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(4. juni 1993)

(94/C 296/21)

Om: Politik for forebyggelse og beskyttelse af børn imod AIDS

Antallet af børn, der er bærere af AIDS-smitten, ventes ifølge beregninger fra Verdenssundhedsorganisationen at nå op på 12 millioner inden udgangen af dette årti. Dette understreger Foreningen af Internationale familieorganisationer, som er et rådgivende organ under FN, idet de tilføjer, at det nu er nødvendigt at fastlægge en politik for forebyggelse og

beskyttelse, hvilket også gælder de såkaldte industrilande. Smitten af børnene med dette virus sker i dag hovedsagelig gennem moderen under graviditeten, under fødslen og måske ved amningen.

Har Kommissionen mulighed for at kræve, at EF-landene indfører en hårdere politik for forebyggelse og beskyttelse imod virus'et og samtidig stiller større beløb til rådighed i dette øjemed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**

(8. november 1993)

Kommissionen er opmærksom på det stigende antal børn, der er smittet med HIV, og de alvorlige problemer, de selv, deres familier og samfundet står over for i denne sammenhæng.

Det påhviler de enkelte medlemsstater at tage stilling til, hvordan de vil prioritere dette problem, og hvilke midler de vil frigøre til behandlingen af det.

Kommissionen har for sit vedkommende til hensigt at lægge særlig vægt på spørgsmålet om HIV-smittede børn i sit forslag om forlængelse af aktionerne under programmet »Europa mod AIDS« i 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1387/93

af Karl von Wogau (PPE)

til Kommissionen

(8. juni 1993)

(94/C 296/22)

Om: Adgang til det ugentlige marked i Strasbourg

1. Har Kommissionen kendskab til, at tyske landbrugere fra grænseområdet i Baden nægtes adgang til det ugentlige marked i Strasbourg med den begrundelse, at de ikke har deres primære bopæl i Frankrig?

2. Deler Kommissionen den opfattelse, at denne ordning ikke er forenelig med EF-traktatens bestemmelser om frie varebevægelser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(3. december 1993)

1. Kommissionen har ikke kendskab til det forhold, det ærede Parlamentsmedlem beskriver.

2. Det er Kommissionens opfattelse, at et bopælskrav kan føre til diskriminering af landbrugere fra andre medlemsstater, der jo normalt ikke kan opfylde et sådant krav.

EF-Domstolen her på et tidligt tidspunkt skulde tage stilling til sager, hvor et bopælskrav udgjorde en hindring for at udføre tjenesteydelser, og den har hver gang anset sådanne krav for at udgøre en uberettiget indskrænkning i den fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til EØF-traktatens artikel 59⁽¹⁾.

⁽¹⁾ De Europæiske Fællesskabers Domstol — Van Binsbergen, sag 33/74 — Sml. 1974, s. 1299 (præmis 10—16); Coenen, sag 39/75 — Sml. 1975, s. 1547.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1401/93

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen

(8. juni 1993)

(94/C 296/23)

Om: Oparbejdning

1. Hvilke andre stoffer (bortset fra uran og plutonium) kan i forbindelse med oparbejdningen reelt genvindes og også reelt herefter anvendes?

2. Hvilke mængder af disse stoffer er siden 1984 genvundet fra de brugte brændselementer, og hvilke formål anvendtes de til?

3. Hvorledes kan det sikres, at returleverancerne til oprindelseslandene af højradoaktivt materiale fra oparbejdningsanlæggene

a) svarer nøjagtigt til det leverede materiale og

b) er således konditioneret, at det opfylder kravene til et tysk slutdeponeringssted?

4. Støtter Kommissionen spørgerens krav om straks at ophøre med oparbejdning.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(10. november 1993)

1. Der er ikke andre stoffer end uran og plutonium, som genvindes fra radioaktivt brændsel.

Der kan dog foretages genvinding af andre aktinider end uran og plutonium, hvis det skulle vise sig nødvendigt.

2. Ingen.

3. Ved hjælp af fordelingsystemer for højradoaktive stoffer, som omfattes af returleverancekontrakter, kan det sikres, at det materiale, der returneres, i mængde og kvalitet svarer til det brændsel, der blev leveret.

De berørte parter har i fællesskab opstillet et regelsæt for konditionering af radioaktivt affald, som modtagerlandenes

sikkerhedsmyndigheder skal godkende. Dermed accepterer modtagerlandenes myndigheder, at specifikationerne for konditionering opfylder betingelserne for oplagring af dette affald i deres land.

4. Så længe Kommissionen er sikker på, at oparbejdningen foregår i overensstemmelse med Euratom-traktaten, kan den ikke støtte det ærede medlems krav om, at oparbejdningen af brugt atombrændsel skal ophøre.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1450/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(9. juni 1993)

(94/C 296/24)

Om: Bergamotte

Under henvisning til, at bergamotte er et nødvendigt produkt for parfumefremstilling og medicinalindustri samt i forbindelse med bevarelsen af miljøet, og idet dyrkningen af denne afgrøde hidtil ikke er blevet støttet af EF, bedes Kommissionen oplyse følgende: Agter den at kræve, at bergamotteproduktionen beskyttes og fremmes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(21. december 1993)

Bergamotte er en frugt, og den er derfor omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 ⁽¹⁾ om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager.

Produkter, der tilhører denne fælles markedsordning, kan navnlig omfattes af foranstaltninger, der blandt andet skal fremme oprettelse af producentsammenslutninger for at kunne opnå bedre produktions- og afsætningsbetingelser for produkterne.

I forbindelse med forarbejdning af grundproduktionen til æterisk olie kan dette produkt også omfattes af foranstaltninger, der er indført ved forordning (EØF) nr. 866/90 ⁽²⁾ om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.

De importerede mængder er stadig af forholdsvist beskeden omfang, og risikoen for forstyrrelse af EF-markedet er for øjeblikket ringe.

I betragtning af de særlige strukturelle forhold i forbindelse med dyrkningen af denne afgrøde og de foranstaltninger af

generel karakter, der allerede er truffet, mener Kommissionen ikke, at det på nuværende tidspunkt er hensigtsmæssigt at træffe andre foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972.

⁽²⁾ EFT nr. L 91 af 6. 4. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1506/93

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen

(14. juni 1993)

(94/C 296/25)

Om: Bortførelse af albanske børn med henblik på organhandel

En højtstående politifunktionær i Tirana (Albanien) har oplyst det franske pressebureau AFP om, at organiserede bander i Albanien i det forløbne år har bortført over 80 børn, for størstedelens vedkommende handicappede, og solgt dem til transplantationsklinikker i Italien og Grækenland.

Vil Kommissionen, til trods for at det tidligere har vist sig vanskeligt at bevise, at børn bortføres med henblik på udtagelse af organer til transplantation, ikke alligevel — i et samarbejde med de kompetente myndigheder i de pågældende lande — på passende måde forsøge at bringe lys over denne sag?

Overvejer Kommissionen, for så vidt angår denne ulovlige handel med transplanterede organer og/eller donorer i og med EF, at oprette »meldecentraler« for at skabe klarhed over omfanget af dette problem, så den strafferretlige forfølgelse gøres lettere, og ofrene kan hjælpes?

Hvilke andre foranstaltninger overvejer Kommissionen i benægtende fald, og vil den underrette mig, når den har truffet afgørelse herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(22. december 1993)

Kommissionen har ikke kendskab til de bortførelser, som det ærede medlem nævner. I alle tilfælde hører straffelovgivningen om standsning af handelen med organer ind under medlemsstaternes kompetence. Det politiske og retlige samarbejde mellem en medlemsstat og et tredjeland afhænger af de aftaler, de har indgået. Kommissionen er derfor ikke i stand til at træffe de af det ærede medlem nævnte initiativer.

Retten til at leve og til fysisk integritet udgør en absolut menneskeret. Albanien har forpligtet sig til, bl.a. som deltagende stat i CSCE, at overholde og fremme menneske-

rettighederne. Albanien har ratificeret FN's konvention om børns rettigheder, hvor det i artikel 19 anføres, at

»de deltagende stater træffer alle hensigtsmæssige lov-mæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige foranstaltninger for at beskytte barnet mod enhver form for vold, fysisk eller åndelig overlast eller grusomhed, vanrøgt eller manglende pleje, dårlig behandling eller udnyttelse«.

Kommissionen, der nøje følger situationen med hensyn til efterladte og mishandlede børn i Albanien som andre steder, støtter særprojekter, der iværksættes af særlige NGO'er, såsom åbning i Tirana af en center for børn, hvor de får foreløbigt husly og elementær pleje.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1591/93

af Gérard Deprez (PPE)

til Kommissionen

(18. juni 1993)

(94/C 296/26)

Om: Opslagsværk vedrørende den kommercielle kommunikation inden for Fællesskabet

Under en offentlig høring om forbrugere, reklame og det indre marked, som Europa-Parlamentets Udvalg om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerbeskyttelse holdt den 25. november 1993, meddelte en repræsentant fra Kommissionen, at denne agtede at udarbejde et opslagsværk om kommerciel kommunikation inden for Fællesskabet.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Foreligger dette dokument allerede?
2. Hvad er formålet med offentliggørelsen af et sådant dokument? Er det et forsøg på at gøre EF's politik på reklameområdet mere gennemskuelig ved at fastlægge hovedlinjerne heri, eller drejer det sig snarere om at gøre status over situationen i de forskellige medlemsstater for sammen med fagfolk at undersøge fordele og ulemper ved en mere eller mindre bindende EF-politik på området?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(6. oktober 1993)

Den grønne bog om kommerciel kommunikation i det indre marked, som Kommissionen har omtalt ved Europa-Parlamentets høring, er i øjeblikket under udarbejdelse. Den omfatter en analyse af:

— den kommercielle kommunikations betydning i alle dens former inden for det indre marked

— de gældende administrative love og bestemmelser (herunder selvregulering) på dette område i medlemsstaterne og Fællesskabet.

Analysen giver mulighed for at opfylde grønbogens fire hovedmål:

- a) at forbedre gennemsigtigheden i europæisk politik på dette område ved i Kommissionen at etablere et nøje defineret kontaktsted for den berørte sektor
- b) at sikre, at politikken på dette område samordnes inden for Kommissionen på den mest effektive måde. Dette skal ske gennem fastsættelse af nogle hovedregler, der sikrer, at de grundlæggende principper, som EF-foranstaltningerne bygger på, overholdes nøje ved alle eksisterende og fremtidige initiativer på dette område. Retningslinjerne skal sammen med kontaktstedet hjælpe med til at forbedre gennemsigtigheden i Fællesskabets politik på dette område som foreslået af det ærede medlem
- c) at indføre en markedsovervågningsprocedure, der giver mulighed for at anvende en fremgangsmåde, som er forebyggende i stedet for at være tilbagevirkende
- d) at fastslå, om der findes restriktioner for den fri bevægelighed af sådanne tjenesteydelser inden for det indre marked og i givet fald i hvilket omfang. Hvis der fremkommer bevis på sådanne restriktioner, vil Kommissionen overveje, hvorledes disse bedst muligt kan fjernes.

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at der i forbindelse med dette initiativ skal tages hensyn til fagfolks synspunkter. Den har således indledt en undersøgelse, der bl.a. omfatter to høringer.

For det første deltog Kommissionen i juni 1993 i en række seminarer, der var finansieret af erhvervslivet (organiseret af Advertising Seminars International), og hvor der blev drøftet vigtige spørgsmål med ledende beslutningstagere fra erhvervslivet, parlamentarikere og forbrugerrepræsentanter. For det andet vil Kommissionen i den nærmeste fremtid iværksætte en undersøgelse af de berørte parterers syn på kommerciel kommunikation i det indre marked. Efter grønbogens offentliggørelse vil de berørte europæiske organer blive inviteret til en høring for at kommentere resultaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1611/93

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen

(18. juni 1993)

(94/C 296/27)

Om: Fællesskabets forskning i neurofibromatosis

Støtter Kommissionen forskning i den arvelige sygdom neurofibromatosis, og i bekræftende fald: på hvilken måde

støtter den forskning, og på hvilken møde støtter den de mennesker, der lider af sygdommen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti**

(10. november 1993)

I forbindelse med det tredje rammeprogram for Fællesskabets forskning og teknologiske udvikling (1990—1994), herunder især forskningsprogrammet inden for biomedicin og sundhed, der blev vedtaget den 9. september 1991, er der endnu ikke ydet støtte til forskningsprojekter inden for neurofibromatosis. Efter anden indkaldelse af forslag ⁽¹⁾ er man nu ved at foretage en udvælgelse af projekter under forskningsprogrammet inden for biomedicin og sundhed. Kommissionen vil underrette det ærede medlem om eventuelle forskningsprogrammer inden for neurofibromatosis, der især sigter på at støtte de mennesker, der lider af sygdommen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 324 af 10. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1681/93

af Paul Staes (V)
til Kommissionen
(28. juni 1993)
(94/C 296/28)

Om: Risikoen for en katastrofe i Østersøen og Nord-søen

Den 12. marts 1992 vedtog Europa-Parlamentet en hastebeslutning (artikel 64) i forbindelse med den massive dumpning af ammunition (giftgasser og sprængstoffer) i Nord- og Østersøen ⁽¹⁾.

I denne beslutning giver Parlamentet udtryk for, at det:

- ønsker, at der i samarbejde med de pågældende myndigheder udarbejdes kort over dumpningsstederne og lister over de dumpede mængder ammunition
- kræver, at de tyske myndigheder gennemfører en tilbundsgående undersøgelse af den nøjagtige baggrund for dumpningen af denne ammunition samt af muligheden for at indsamle de kemiske produkter uden skade for befolkningen og miljøet
- opfordrer til, at alt krigsmateriel så forsvarligt og hurtigt som muligt fjernes fra EF's have og destrueres fuldstændigt
- ønsker, at der udarbejdes en fuldstændig rapport om en eventuel oprydning
- anmoder Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne om at gribe ind omgående.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke initiativer den har taget i denne forbindelse?

2.. Hvad er resultaterne af disse initiativer?

⁽¹⁾ EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 272.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(29. november 1993)

Kommissionen kan meddele det ærede medlem, at problemet i forbindelse med dumpning af ammunition (toksiske gasarter og sprængstoffer) fra Anden Verdenskrig i Østersøen ikke er omfattet af fællesskabsretten.

Kommissionen mener, at det er de pågældende myndigheder der kan give de ønskede oplysninger både om mængderne og arten af den dumpede ammunition, og om de nøjagtige steder for dumpningen i de tilfælde, hvor disse er kendte.

Kommissionen henviser til sin besvarelse af skriftlig forespørgsel nr. 923/89 ⁽²⁾ og nr. 429/90 ⁽³⁾ af Muntingh om same emne og mener, at udarbejdelse af en oversigt over dumpningssteder bør ske i henhold til de internationale konventioner på dette område, hvad enten de er af generel eller regional rækkevidde, såsom London- og Oslo-konventionen.

Kommissionen understreger, at dette spørgsmål vagte stor interesse på det 10., 11. og 16. møde i Oslo-kommissionen, hvor spørgsmålet om dumpning af kemiske våben blev bragt på bane.

Inden for rammerne af Helsinki-konventionen afholdtes et første møde i Ad-Hoc-gruppen vedrørende Dumpning af Kemiske Våben den 19. til 21. april 1993 i Skt. Petersborg, hvor de forskellige deltagere meddelte, at de ikke var i stand til at foretage nærmere undersøgelser på området. Et nyt møde er planlagt for at uddybe visse punkter. Der vil muligvis blive fremsat forslag på næste møde i Helsinki-kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 139 af 7. 6. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. C 325 af 24. 12. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1554/93

af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen
(16. juni 1993)
(94/C 296/29)

Om: Vilde fugle

Hvilke undersøgelser er der i forbindelse med behandling af Maltas ansøgning om optagelse i Det Europæiske Fællesskab dels blevet foretaget og dels bestilt vedrørende drab af vilde fugle på Malta og om, hvorvidt det er foreneligt med EF-konventioner og internationale konventioner?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1743/93

af Glyn Ford (PSE)

til Kommissionen

(29. juni 1993)

(94/C 296/30)

Om: Nedskydning af vilde fugle for sjov på Malta

Har Kommissionen gjort forestillinger over for Malta i protest mod den på øerne almindeligt udbredte sport, der består i at nedskyde vilde fugle? I benægtende fald, vil spørgsmålet blive taget op i forbindelse med Maltas ansøgning om medlemskab af EF?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
på skriftlig forespørgsel E-1554/93 og E-1743/93

(20. januar 1994)

I Kommissionens udtalelse om Maltas ansøgning om tiltrædelse af EU, som blev godkendt af Rådet den 4. oktober 1993, redegøres der udtrykkeligt for betænkeligheden ved den udbredte praksis med fuglejagt på Malta.

I denne henseende bør følgende tekstafsnit fra udtalelsen kunne give de ærede medlemmer svar på deres respektive forespørgsler:

»... den uacceptable praksis med snarer til fuglefangst på Malta udgør et særlig stort problem. Selv om de maltesiske myndigheder har vedtaget foranstaltninger til skærpet kontrol med fuglefangsten, er de stadigvæk utilstrækkelige til at sikre overholdelse af fællesskabslovgivningen. De maltesiske myndigheder bør derfor gøre en betydelig indsats for at håndhæve de i EU gældende bestemmelser og give EU tilstrækkelig garanti herfor...«

Kommissionen har ikke beføjelse til at foretage den slags undersøgelser på et tredjelandets territorium, som de ærede medlemmer anfører i deres forespørgsler. Dog har den maltesiske regering for nylig anmodet Kommissionen om at yde den støtte til fastlæggelse og udarbejdelse af en strategi på miljøområdet. I forbindelse hermed har Kommissionen udtrykkeligt anmodet de maltesiske myndigheder om at tage hensyn til problemet med jagten på vilde fugle og at forpligte sig til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at rette op på denne situation.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1766/93

af Nino Pisoni (PPE)

til Kommissionen

(2. juli 1993)

(94/C 296/31)

Om: »Sort« handel med mælk

Kan Kommissionen forelægge følgende oplysninger:

1. Er den bekendt med, at visse mælkeproducentkooperativer i Holland afsætter store mængder mælk (i flydende

form og pulverform) »sort« på det italienske og franske marked og således undviger skattebestemmelserne?

2. Hvad er resultatet af forudgående undersøgelser om samme problem, der blev anmodet om for nylig og stadigvæk ikke foreligger svar på?
3. Overvejer den at nedsætte et særligt undersøgelsesudvalg med henblik på at kaste lys over sagen og verificere de hollandske statslige kontrolorganers effektivitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(13. oktober 1993)

1. I forbindelse med det kontrolbesøg, der blev gennemført som led i regnskabsafslutningen for regnskabsåret 1990, konstaterede Kommissionen, at der var nogle mellemhandlere, der bl.a. eksporterede mælk, som ikke var medregnet i mælkevoteordningen.

2. Dette gav anledning til, at der blev iværksat en inddrivelsesprocedure vedrørende de skyldige tillægsafgiftsbeløb, og at de nederlandske myndigheder indførte en ordning med registrering af godkendt opkøbere.

3. Kommissionen er i færd med at undersøge bogføringen af mejeriprodukter i forbindelse med samhandel inden for EF henhørende under KN-kode 0401. Der planlægges i den forbindelse et kontrol besøg i Nederlandene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1767/93

af lord Inglewood (PPE)

til Kommissionen

(2. juni 1993)

(94/C 296/32)

Om: Værdiansættelse af dyrebestand i skatteøjemed

Kan Kommissionen oplyse, om systemet i forbindelse med værdiansættelse af dyrebestand i skatteøjemed er ensartet i Fællesskabet, og i modsat fald anføre de principielle kendetegn i de enkelte medlemsstaters systemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(5. oktober 1993)

Indkomstbeskatning er i princippet et nationalt anliggende, og Kommissionen påtænker ikke at fremsætte harmoniseringsforslag vedrørende retningslinjerne for værdiansættelse af besætninger.

Derfor har den ingen oplysninger om, hvilke retningslinjer medlemsstaterne anvender, og kan således ikke give det ærede medlem de ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1787/93

af Jean-Pierre Raffin (V)
til Kommissionen
(12. juli 1993)
(94/C 296/33)

Om: Udledning af rødt slam i den undersøiske kløft ved Cassis (Frankrig)

Hvert år udledes der 300 000 tons slam fra Pechiney-aluminiumsabrikken i havet.

Selv om udledningens omfang er gået stærkt tilbage de seneste år, er det stadig et spørgsmål, hvilke virkninger disse udslip har (bundfældning, uklart vand, tungmetalforgiftning, etc.).

Kan Kommissionen oplyse,

1. Om den finder en fortsættelse af disse udledninger forenelig med fiskeriaktiviteterne og beskyttelsen af Middelhavet?
2. Hvilke alternativer der i øjeblikket findes i verden til udledninger i havet, og om disse alternativer er mere tilfredsstillende ud fra sundheds- og miljømæssige synspunkter?
3. Hvilke oplagingsmetoder og -midler der praktiseres i de øvrige EF-lande, især i Italien og Tyskland?
4. Om der findes nogen måder, hvorpå dette slam kan udnyttes, og til hvilket formål det i bekræftende fald kunne anvendes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(14. december 1993)

1. Rødt slam, som fremkommer ved behandlingen af bauxit, indeholder normalt kun naturlige og ikke-giftige mineraler, hvoraf nogle muligvis henhører under liste II i direktiv 76/464/EØF⁽¹⁾ om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø.

Det er ifølge dette direktiv medlemsstaternes opgave at fastsætte grænseværdier og kvalitetskriterier for sådanne udledninger.

Under forudsætning af, at de franske myndigheder allerede har fastsat disse parametre, mener Kommissionen ikke, at disse udledninger udgør et brud på Fællesskabets lovgivning.

Kommissionen har ikke kendskab til videnskabelige data, ifølge hvilke sådanne udledninger ikke skulle være forenelige med fiskeriaktiviteterne i Middelhavet.

2. De eneste alternativer ville være nedgravning eller ensilering, efter at materialet er blevet udtørret og gjort uvirksomt, eller omdannelse til uvirksomt materiale.

3. Kommissionen har ingen oplysninger om de forskellige landes oplagringsteknikker. De mest kurante teknikker er oplagring i tætte siloer og henlægning i slaggedynger.

4. Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, er det ikke muligt at foretage en forædling af dette slam, da det er mineralsk.

⁽¹⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1797/93

af Anita Pollack (PSE)
til Kommissionen
(20. juli 1993)
(94/C 296/34)

Om: Barselsorlov for fædre

Har Kommissionen til hensigt at udvirke, at forhandlingerne om direktivet om barselsorlov for fædre, som har været under behandling i Rådet i ti år, genoptages og fortsættes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(21. december 1993)

Som nævnt i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1238/93 af Deprez⁽¹⁾ var Kommissionens forslag til et direktiv om forældreorlov samt orlov af familiære årsager baseret på traktatens artikel 100, hvilke kræver enstemmighed i Rådet for at blive vedtaget. Forslaget blev løbende drøftet i Rådet fra november 1983 til december 1985. Herefter blev drøftelserne indstillet, da der ikke kunne fremskaffes den fornødne støtte til direktivets vedtagelse.

Rådets behandling af forslaget blev taget op igen under det belgiske formandskab, og Rådet (sociale anliggender) var faktisk tæt på at nå til enighed den 23. november 1993. Men

der kunne stadig ikke opnås den fornødne enstemmighed. Kommissionen håber, at sagen kan blive endeligt vedtaget under det kommende græske formandskab i Rådet.

(¹) EFT nr. C 25 af 28. 1. 1994.

den nye programmeringsperiode for strukturfonden, fra den 1. januar 1994.

(¹) EFT nr. L 91 af 6. 4. 1990.

(²) EFT nr. L 163 af 7. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1866/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. juli 1993)

(94/C 296/35)

Om: Ostemejerierne i Thrakien

Agter Kommissionen på baggrund af, at der i Thrakien og Grækenland generelt findes et stort antal ostemejerier men ikke tilstrækkeligt med råvarer, nemlig frisk gede- og fåremælk til at oprette nye ostemejerier, at vise interesse for at sikre, at de levedygtige, eksisterende ostemejerier i Thrakien moderniseres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(20. december 1993)

Moderniseringen af de traditionelle ostemejerier i Grækenland kan få EF-støtte i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 866/90 af 29. marts 1990 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (¹), i hvilken der indføres en støtteordning for investeringer i landbrugs- og fødevarersektoren.

Blandt de betingelser, som investeringerne skal opfylde, er der grund til at nævne de udvælgelseskriterier, der er fastlagt i Kommissionens beslutning 90/342/EØF (²).

I henhold til bestemmelserne i denne forordning sker iværksættelsen af støtteordningen for øjeblikket først og fremmest på nationalt niveau; derfor er ansvaret for gennemgangen af de individuelle sager medlemsstatens.

Kommissionen anmoder dog systematisk om oplysninger om situationen i de regioner, hvor en medlemsstat foreslår investeringer. Denne procedure gør det muligt for Kommissionen at få et samlet overblik pr. sektor og pr. region (herunder sektoren »mælk og mejeriprodukter«).

De græske myndigheders nye anmodninger om medfinansiering af investeringsprojekter vedrørende forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter vil blive gennemgået i henhold til de bestemmelser, der gælder for

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1884/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. juli 1993)

(94/C 296/36)

Om: Effektiviteten af programmerne for erhversuddannelse

I de græske områder Achaia, Kozani, Lavrio i Attika, Mantoudi på Evia samt Siros er der i stort omfang og med støtte fra Det Europæiske Fællesskab iværksat særlige programmer for erhversuddannelse beregnet for arbejdsstyrken i disse områder.

Kan Kommissionen oplyse, om der findes statistikker over denne arbejdsstyrkes nuværende økonomiske og sociale situation, der kan danne grundlag for en vurdering af effektiviteten af de programmer for erhversuddannelse, som iværksættes i lignende tilfælde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(18. oktober 1993)

De erhversuddannelsesaktioner, der er iværksat i de regioner, der nævnes af det ærede medlem, finansieres af Den Europæiske Socialfond inden for rammerne af de operationelle regionalprogrammer til gennemførelse af Fællesskabets støtterammer 1989—1993 for Grækenland.

Det drejer sig således om programmer, der tager sigte på enten erhvervsmæssig genintegrering eller selvstændig beskæftigelse af ansatte, der er ramt af arbejdsløshed.

En første bemærkning viser den særlige interesse, de ansatte i de nævnte regioner viser. I regionerne Mantoudia og Achaia har der således til orientering deltaget 2 404 hhv. 1 116 personer i disse aktioner.

Kommissionen råder ikke i øjeblikket over alle de elementer, der er nødvendige for at kunne foretage en global evaluering af disse aktioner.

Ved afslutningen af den nuværende støtteramme vil Kommissionen formodentlig få adgang til alle de kvantitative elementer, der er nødvendige for at foretage en kvalitativ evaluering af disse programmer i deres helhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1897/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. juli 1993)

(94/C 296/37)

Om: Fremme af safranproduktionen

Safranproducenterne Kosanis har betydelige problemer. Kan Kommissionen oplyse, hvilke muligheder EF har for at støtte safranproduktionen og ovennævnte sammenslutning med henblik på at fremme dette vidunderlige produkt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(10. december 1993)

Produktion af safran til industriel brug, det vil sige til fremstilling af farvestoffer til tøj, modtager ikke — på fællesskabsniveau — støtte til fremme af produktet eller produktionsstøtte.

Selv om Kommissionen er bevidst om betydningen af denne produktion for Grækenland, der kræver brug af megen lokal arbejdskraft, mener den, at det ikke så meget drejer sig om et produktionsproblem, men snarere om et afsætningsproblem for de kooperative virksomheder.

Kommissionen har modtaget en anmodning fra »Irish Co-operative Organisation Society Ltd« om medfinansiering af en undersøgelse af den økonomiske situation for de kooperative virksomheder i Grækenland i henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 4256/88 ⁽¹⁾. Som nævnt i svaret på det ærede medlems skriftlig forespørgsel nr. 1862/93 ⁽²⁾, vil Kommissionen nok acceptere dette forslag.

⁽¹⁾ EFT nr. L 374 af 21. 12. 1988.

⁽²⁾ EFT nr. C 268 af 26. 9. 1994, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1906/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. juli 1993)

(94/C 296/38)

Om: Fremme af jernbanetransporten

EF er gået ind for at fremme jernbanetransporten med det formål at opnå en forbedring på områderne miljøbeskyttelse, energibesparelse og komfort og større sikkerhed i forbindelse med vejtransport. Et afgørende punkt i udviklingen af jernbanerne er modernisering og fornyelse af

vognmaterialet, herunder anlæg af nye intercity-linjer og anskaffelse af små manøvrede motorvogne til nærtrafik eller bytrafik og lokomotiver.

Hvilke forslag agter Kommissionen at forelægge med henblik på at fremme en bedre udnyttelse af EF's jernbaner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(6. december 1993)

Det ærede medlem har ret i, at Kommissionen har erklæret, at den agter at bistå ved udbygningen af et effektivt jernbanesystem i Fællesskabet. I bilag III til Kommissionens forslag til »Den fælles transportpolitik fremtidige udvikling« ⁽¹⁾ findes en udtømmende liste over de midler, Kommissionens overvejer at tage i brug på jernbaneområdet. Kommissionen overvejer bl.a. visse foranstaltninger med henblik på at bistå med anlæggelse og modernisering af jernbanesystemet, især til fordel for højhastighedstog og kombineret transport, at liberalisere adgangen til jernbanedriften, så den gøres lettere for nye virksomheder, der ønsker at tilbyde en udvidet række af serviceydelser, og at forske i ny teknologi, der kan anvendes til signalsystemer mv. Alle disse foranstaltninger vil blive ledsaget af forslag, hvori man søger at fastholde jernbanernes positive omdømme på det sikkerhedsmæssige område, og forslagene vil få et bredt geografisk anvendelsesområde, så det sikres, at alle dele af Fællesskabet drager fordel af denne indsats.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 494 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1916/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. juli 1993)

(94/C 296/39)

Om: Ødelæggelse af smålunde i græske byer

Hvert år udsættes smålundene i mange byer, i det mindste i Grækenland for alvorlige ødelæggelser som følge af larvers »angreb« på fyrretræerne, mens myndighederne bare ser til. Som eksempler kan nævnes de skader, som lundene på Likavittos i Athen og i Patras har lidt af denne grund. De, der har forstand på skovbrug, siger, at skaderne på lundene kunne have været undgået, hvis man havde sprøjtet med det rigtige sprøjtemiddel på det rigtige tidspunkt. Agter Kommissionen at tilkendegive sin støtte til beboerne i de græske byer, der kæmper for at bevare smålundene i byerne, og agter den at bede de græske myndigheder træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på en forebyggelse af ødelæggelsen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(13. oktober 1993)

Da der ikke findes en EF-lovgivning på området, og da forvaltningen og vedligeholdelse af smålunde i byerne udelukkende henhører under medlemsstaternes, regionernes og kommunernes kompetence, kan Kommissionen ikke direkte gribe ind for at beskytte de lunde, som det ærede medlem omtaler.

Kommissionen tillægger smålunde og forskellige træbeplantninger i byområder stor betydning, bl.a. på grund af deres økologiske og æstetiske værdi. De spiller en væsentlig rolle for forbedring af bymiljøet, som Kommissionen er meget opmærksom på. Den har i denne forbindelse henledt det græske landbrugsministeriums opmærksomhed på de forhold, som det ærede medlem har rejst.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1917/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. juli 1993)

(94/C 296/40)

Om: Gennemførelsen af direktiver vedrørende asbest i Grækenland

Grækenland har ikke gennemført fællesskabsdirektiverne vedrørende asbest, navnlig direktiv 83/477/EØF ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 91/382/EØF ⁽²⁾, samt direktiv 76/769/EØF ⁽³⁾, som ændret ved direktiv 91/157/EØF ⁽⁴⁾, og endelig direktiv 90/394/EØF ⁽⁵⁾. Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger med henblik på, at Grækenland gennemfører direktiverne vedrørende asbest — og i så fald hvilke?

⁽¹⁾ EFT nr. L 263 af 24. 9. 1983, s. 25.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 29. 7. 1991, s. 16.

⁽³⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 201.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 38.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 196 af 26. 7. 1990, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(8. november 1993)

For at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 155 i EØF-traktaten ved at sikre sig, at traktatens bestemmelser gennemføres, og at de foranstaltninger, institutionerne gennemfører i henhold til traktaten, er i overensstemmelse med traktaten, har Kommissionen undersøgt, om de relevante bestemmelser i direktiverne om asbest er blevet korrekt omsat i græsk lovgivning.

Grækenland har korrekt omsat:

- direktiv 83/477/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici forbundet med udsættelse for asbest på arbejdspladsen, og
- direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende indskrænkninger i salg og brug af visse farlige stoffer, og præparater, som ændret ved Kommissionens direktiv 91/659/EØF ⁽¹⁾ (ikke 91/157/EØF, som drejer sig om batterier),

men som det fremgår af den tiende beretning om kontrol med gennemførelsen af fællesskabslovgivningen ⁽²⁾ har Kommissionen indledt en overtrædelsesprocedure mod Grækenland mod den manglende gennemførelse af nationale foranstaltninger til omsættelse af direktiv 90/394/EØF og 91/382/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 363 af 31. 12. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. L 233 af 30. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1961/93

af Barry Desmond (PSE)

til Kommissionen

(19. juni 1993)

(94/C 296/41)

Om: Udviklingen af et højhastighedsfartøj

Af Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 711/92 ⁽¹⁾ af Enrique Sapena Granell, fremgår det, at Kommissionen er særdeles velorienteret om den forskning og udvikling, der for øjeblikket foregår i den japanske havneby Kobe.

1. Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om de fremskridt, der er gjort med hensyn til forslaget om udvikling af systemer inden for højhastighedsnavigation?
2. Finder Kommissionen ikke også at
 - a) et virkelig integreret transportsystem med højhastighedsfartøjer vil være til stor fordel for alle EF-borgere samt for den europæiske industri?
 - b) fremme af højhastighedsskibsfarten ville bidrage til at puste nyt liv i den europæiske værftsindustri, som næsten helt er forsvundet?
 - c) EF bør udarbejde planer for at bringe gang i industrien på denne måde og sikre, at værdifulde fremtidige kontrakter ikke alle »tabes« til vore internationale konkurrenter?

⁽¹⁾ EFT nr. C 317 af 3. 12. 1992, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(14. december 1993)

Udvikling af et »højhastighedsnavigationssystem« er et væsentligt skridt i retning af et mere effektivt transportsystem, som vil muliggøre et hurtigere »fragtflow«. Et transportsystem, som integrerer de forskellige transportformer ville være en fordel for den europæiske borger og industri. Udvikling af højhastighedsfartøjer er kun en del af dette integrerede system og vil være særlig nyttig for særlige markeder. Udvikling af andre vigtige elementer, såsom grænseflader med andre former, ny terminalteknik, og accentuering af eksisterende fartøjstypers fart og effektivitet (særlig over kortere distancer) bør heller ikke overses.

Fremme af højhastighedsskibsfart er en af de faktorer, som kunne bidrage til at forbedre Europas skibsværfters konkurrenceevne, men det alene vil ikke være tilstrækkeligt til at genoplive denne industri. I denne forbindelse kan en sammenhængende politik for forskning, teknologisk udvikling og demonstration give et betydeligt bidrag til udvikling af den teknologi, organisation og dygtighed, der skal understøtte industriens behov for øget konkurrenceevne på de globale transportmarkeder.

Kommissionens forslag til det fjerde rammerprogram for EU's indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration⁽¹⁾ vil give midler til ophjælpning af den innovation, der er nødvendig som støtte for en konkurrence-dygtig strategi i denne markedssektor — især inden for informations- og telekommunikationsteknologi, industriel teknologi, energi og forskning med hensyn til en europæisk transportpolitik.

For bedre at kunne forberede indholdet af de specifikke forslag til det fjerde ramme-program og beslægtede foranstaltninger, blev der arrangeret en workshop om »F&U med hensyn til transport ad vandvejen« i Bruxelles den 18. og 19. oktober 1993. Et af temaerne omhandlede den rolle, hurtige systemer for skibsfart/havne og indre vandveje kan spille i forbindelse med multimodale transportsystemer og særlig for »transeuropæiske net«.

Kommissionen har endvidere indledt en undersøgelse af forsknings- og udviklingsbehov for hurtige vandvejssystemer for passagerer og gods.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 276 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1963/93
af Ernest Glinne (PSE)
til Kommissionen
(19. juli 1993)
(94/C 296/42)

Om: EF's holdning til diktaturet i Haiti

Den Paritetiske Forsamling AVS/EØF opstillede på sit sidste møde seks principper, som af hensyn til Haiti skulle bruges som forhandlingsgrundlag jf. protokollen til Washington-aftalen, der blev indgået i februar 1993 år af præsident Aristide og nogle parlamentarikere.

I området fortsætter zinglandoerne, som har efterfulgt terrorkorpset Tontons Macoutes, uhindret deres voldelige adfærd. De regulære tropper (7 000 »tisoldats« på kreolsk) og en stor politisektor, der optræder på samme måde. Haiti er et inferno, hvor blodsudgydelser hører til dagens orden: hvis en person bærer et foto af præsident Aristide på sig eller hentyder til præsidenten, der valgtes ved de demokratiske valg den 16. december 1990, og som den 30. september 1991 af militæret blev afsat og tvunget i eksil, giver »tilstrækkeligt grundlag« for at henrette, torturere, voldtage eller lade den pågældende forsvinde.

Import- og eksportembargoen har tredoblet priserne på råstoffer og har øget antallet af haitianere, som forlader deres land (uden nogensinde at nå frem, hvis bestemmelsesstedet er Florida, da den amerikanske marine hindrer dem i at komme i land i USA).

Kan Kommissionen i den forbindelse oplyse, hvad den mener om Den Paritetiske Forsamlings holdning, i betragtning af, at der er behov for afholdelse af virkelig demokratiske valg og respekt for de demokratiske værdier?

Bør det nuværende styre på Haiti ikke i henhold til konventionens bestemmelser om menneskerettighederne holdes ude fra at deltage i Lomé IV-konventionen og bør enhver intervention ikke ske via NGO, der har et hjælpearbejde i gang til fordel for den nødstedte befolkning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(30. november 1993)

Hvad angår afholdelsen af demokratiske valg og respekten for de demokratiske værdier minder Kommissionen om de adskillige tilfælde, hvor Fællesskabet og dets medlemsstater har taget stilling til krisen i Haiti. Den Paritetiske Forsamlings holdning, som det ærede medlem henviser til, er i overensstemmelse med den politik, som Kommissionen har fulgt siden statskuppet, nemlig at:

- bortset fra en tilbagevenden til den forfatningsmæssige orden, hvor præsident Aristide (symbolet på det haitianske folks kamp) genindsættes, er der ingen bæredygtig løsning
- alle foranstaltninger, der kan tilskynde de to parter til forhandling og dialog for at nå frem til vilkårene for at en aftale, skal forsøges og støttes, herunder et øget pres for at indsætte en national samlingsregering med en premierminister udpeget af præsident Aristide.

Med hensyn til suspensionen af Haitis deltagelse i Lomé-konventionen bekræftede Rådet (generelle anliggender) allerede nogle måneder efter statskuppet, nemlig i december 1991, Fællesskabets og dets medlemsstaters vilje til at bidrage til genoprettelsen af demokratiet og retsstatsforhold i Haiti og anmodede Kommissionen om med henblik på godkendelse at fremsende sig et forslag til Haitis udelukkelse fra Lomé-konventionen. Siden januar 1992 har Kommissionen inden for rammerne af samarbejdet med sine AVS-partnere understreget den alvorlige betydning af en sådan forholdsregel, både på retligt (en yderst kompliceret og tung procedure ved anvendelse af principperne om parallelle fremgangsmåder) og politisk (en meget alvorlig foranstaltning, som vil danne præcedens og have økonomiske konsekvenser af mindre omfang (blot vedrørende tilbagekaldelse af præferenceordningen)) niveau. Det bør ligeledes understreges, at præsident Aristide den 19. februar 1993 på Den Paritetiske Forsamling i Santo Domingo anmodede om, at Haiti fortsat omfattes af Lomé-aftalerne.

Den 2. oktober 1991 besluttede Fællesskabet og dets medlemsstater at suspendere deres økonomiske bistand til Haiti. Den humanitære bistand bibeholdes dog, og det er blevet besluttet at indtage en smidig holdning, hvad angår andre bistandsformer med direkte indvirkning på befolkningen. Desuden er der blevet iværksat en række aktioner for fødevarerhjælp i form af levnedsmidler eller såsæd i samarbejde med europæiske NGO eller internationale organisationer (f.eks. FAO). Der er ligeledes blevet iværksat en række nødhjælpsprogrammer, navnlig vedrørende forsyning af lægemidler og problemerne i forbindelse med AIDS. Der er indledt decentraliserede samarbejdsaktioner, og der samfinansieres aktioner med forskellige NGO om forskellige emner. Der kan f.eks. nævnes følgende aktioner efter statskuppet:

- menneskerettigheder og demokrati: 715 000 ecu
- fødevarerhjælp: 12 510 000 ecu
- nødhjælp: 2 300 000 ecu.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2037/93

af Laura González Álvarez (GUE)

til Kommissionen

(23. juli 1993)

(94/C 296/43)

Om: Indførsel af cement i Spanien og anti-dumpingproceduren

I januar 1992 indgav den spanske sammenslutning af cementfabrikker, Oficemen, en klage til Kommissionen, hvori den fremførte, at der anvendtes dumping ved indførsel i Spanien af visse typer cement med oprindelse i Tyrkiet, Rumænien og Tunesien med alvorlige tab for sektoren til følge.

Kommissionen fandt, at der forelå tilstrækkelige beviser til, at der kunne indledes en anti-dumpingprocedure; der indledte derfor den 22. april 1992 en undersøgelse i sagen.

I denne sag om formodet illoyal konkurrence kan et projekt om opførelse i Gijóns havn (Asturias) af et anlæg for indførsel og salg af cement forårsage tab af mange arbejdspladser i en region, der allerede er hårdt ramt af en alvorlig industriel krise (inden for kulsektoren, jern- og stålindustrien, skibsbygning osv.)

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt den er nået med den anti-dumpingprocedure, som indledtes den 22. april 1992?

Kan Kommissionen garantere, at den cement, der indføres fra tredjelande af virksomheder, som er etableret i Spanien, er underkastet samme kvalitetskontrol som cement fremstillet i EF-landene?

Kan Kommissionen oplyse, om direktiv 89/106/EØF ⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer anvendes korrekt i Spanien?

(¹) EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 12.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(21. december 1993)

Kommissionen er ved at afslutte sine undersøgelser i forbindelse med denne procedure. Det er planlagt inden længe at høre medlemsstaterne om et relevant handlingsforslag udarbejdet på grundlag af undersøgelsens resultater.

Da der endnu ikke findes nogen europæisk standard på dette område, skal den cement, der indføres i en medlemsstat, være i overensstemmelse med standarderne i denne medlemsstat. Overensstemmelseskontrollen af denne cement

foretages af de nationale organer og sker under medlemsstatens kompetence og i Kommissionens navn. Kommissionen kender ikke forskellene mellem den kvalitetskontrol, der foretages vedrørende cement fremstillet i Fællesskabet og cement, der indføres fra tredjelande.

Direktiv 89/106/EØF vedrørende »Byggevarer« blev gennemført i Spanien ved »Real Decreto« 1630/1992 af 29. december 1992 (offentliggjort i »Boletín Oficial del Estado« af 9. februar 1993). I øjeblikket, og så længe den retlige analyse af denne gennemførelse ikke er afsluttet, har Kommissionen ikke nogen mulighed for at slutte, at anvendelsen af direktivet i Spanien ikke er korrekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2111/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(26. juli 1993)

(94/C 296/44)

Om: Risiko for klophenudslip på hospitalet i Patras

En stor mængde klophen oplagres i kælderen til Sankt Andreas hospitalet i Patras, og risikoen for et eventuelt udslip er til stede for såvel ansatte som patienter. Dette giftige stof, der fremkalder kræft hos mennesker, anvendes til afkøling af hospitalets to store transformatorer.

Vil Kommissionen anmode de græske myndigheder om at destruere ovennævnte klophen på særligt indrettede steder fjernt fra beboede områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(7. december 1993)

Hvis de betydelige mængder chlophen, som det ærede medlem henviser til, befinder sig i de pågældende transformatorer, og hvis disse transformatorer er i brug, findes der ikke noget fællesskabsinstrument, som giver Kommissionen mulighed for at gribe ind, idet anvendelsen af PCB ifølge fællesskabsretten er tilladt i hele de pågældende transformatorers levetid.

Hvis disse mængder af chlophen derimod befinder sig uden for transformatorerne, f.eks. i tønder, finder artikel 3 i direktiv 76/403/EØF⁽¹⁾ anvendelse. Ifølge denne artikel skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at gøre det obligatorisk at bortskaffe brugt PCB eller PCB indeholdt i genstande eller apparater, som ikke længere bruges.

⁽¹⁾ EFT nr. L 108 af 26. 4. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2136/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(26. juli 1993)

(94/C 296/45)

Om: Gennationaliseringen af landbrugspolitikken og incitamenterne for landbrugserhvervet

Kan Kommissionen oplyse, om den støtter den gradvise gennationalisering af landbrugspolitikken, og om den finder det formålstjenligt at styrke incitamenterne for at forlade landbrugserhvervet og braklægningen af et betydeligt landbrugsareal i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(13. oktober 1993)

Kommissionen overholder principperne for den fælles landbrugspolitik, navnlig hvad angår bevarelsen af et fælles marked i landbrugssektoren.

Kommissionen erklærede i forbindelse med forslaget til foranstaltninger til reform af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, at den finder det nødvendigt, at der fortsat er et tilstrækkeligt antal landbrugere ved jorden. Denne erklæring bekræftede det valg, der var gjort i grønbogen og i meddelelsen om landdistrikternes fremtid.

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 100 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2140/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(26. juli 1993)

(94/C 296/46)

Om: Infrastruktur for personer med særlige behov

I betragtning af den absolutte nødvendighed af, at personer med særlige behov plejes af specielt uddannet personale, navnlig når det drejer sig om børn, og i betragtning af at der hidtil kun har været få infrastrukturer til rådighed til rettidig diagnosticering og genoptræning af disse personer, agter Kommissionen da at tage et lovgivningsinitiativ vedrørende etablering af de relevante infrastrukturer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**

(9. november 1993)

Under hensyntagen til sin begrænsede lovgivningsmæssige kompetence støtter Kommissionen inden for rammerne af HELIOS II-programmet bl.a. foranstaltninger vedrørende forebyggelse, tidlig bistand og hjemmepasning af handicappede gennem udvekslings- og oplysningsaktiviteter.

Blandt de prioriterede emner fra aktiviteterne under HELIOS II-programmet finder man »diagnose og behandling«, »koordinerede foranstaltninger med henblik på at begunstige, at handicappede forbliver i deres naturlige miljø« og »etablering af pasning«.

Alle foranstaltninger og initiativer på dette område forelægges først til udtalelse i de tre rådgivende organer, herunder Det Europæiske Forum for Handicappede, inden for hvilket de europæiske ikke-statslige organer RI-ECA og Mobility International er særlig kompetente.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2217/93

af António Capucho og Jan Bertens (ELDR)

til Kommissionen

(29. juli 1993)

(94/C 296/47)

Om: Forhandlingerne om fred i Mellemøsten

I betragtning af at forhandlingerne om fred i Mellemøsten er blevet afbrudt og under hensyntagen til Fællesskabets forpligtelse til at afholde forhandlinger om det regionale økonomiske samarbejde, hvilke skridt agter Kommissionen da at tage for at få genoptaget disse forhandlinger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(15. november 1993)

Under afbrydelsen af fredsforhandlingerne for Mellemøsten i begyndelsen af 1993, som det ærede medlem henviser til, tilbød Kommissionen sin støtte til enhver indsats med henblik på genoptagelse af samtalerne. Den opmuntrede parterne til at finde en løsning på de vanskeligheder, der fulgte af Israels udvisning af over 400 palæstinensere, og til aktivt at deltage i den niende runde af de bilaterale forhandlinger. Kommissionen deltog i trojkaens rejse til Mellemøsten fra den 30. marts til den 2. april 1993 ved hvilken lejlighed denne meddelelse blev givet til alle de implicerede parter i regionen.

Med hensyn til arbejdsgruppen for regional økonomisk udvikling benyttede Kommissionen den tid, der var til rådighed, til at forbedre de forslag den tidligere havde fremsat og til at forberede nye forslag om landbrugssamarbejde, der skulle iværksættes med Spanien, og om infrastruktur i tæt samarbejde med Frankrig som »vejleder« for dette projekt, for et vejsynsprojekt og for en sammenkobling af el-nettene.

Kommissionen deltog i det danske formandskabs rejse til området for at fremlægge EF's forslag for parterne i regionen og høre deres reaktioner. Denne rejse viste sig at være meget nyttig ved forberedelserne til det heldigt gennemførte møde i Rom den 4. og 5. maj 1993 i arbejdsgruppen for regionalt økonomisk samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2220/93

af Winifred Ewing (ARE)

til Kommissionen

(29. juli 1993)

(94/C 296/48)

Om: Betaling af invaliditetsydelser til kvinder

Hvad er EF's aktuelle standpunkt i spørgsmålet om betaling af invaliditetsydelser til kvinder under 65, og er det korrekt, at den britiske regering har indgivet appel mod en afgørelse truffet af socialministrene herom?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**

(10. november 1993)

Domstolen har med sin afgørelse af 30. marts 1993 til besvarelse af de præjudicielle spørgsmål, der var stillet af »House of Lords« i sag 328/91, kendt for ret, at kvinder, der har passeret den nationale pensionsalder (60 år) har en individuel ret til at modtage invaliditetsydelse på samme betingelser som mænd i Det Forenede Kongerige, dvs. indtil de er 65 år.

Som følge af denne afgørelse ved Domstolen har Kommissionen sendt en skrivelse til de britiske myndigheder for at minde om forpligtelserne i henhold til direktiv 79/7/EØF om lige behandling af mænd og kvinder i forbindelse med social sikring, særlig artikel 7, stk. 1, litra a), som den blev fortolket af Domstolen i den nævnte afgørelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2257/93

af Giuseppe Mottola (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/49)

Om: Afgørelse nr. 5470 af 27. oktober 1992 fra regionsregeringen i Campania

Regionsregeringen i Campania har med afgørelse nr. 5470 af 27. oktober 1992 vedtaget en række industrielle og håndværksmæssige initiativer inden for rammerne af det flerårig socioøkonomiske udviklingsprogram for to vigtige områder: Pompei (NA) og Marcianise (CE), hvor EF i henhold til forordning (EØF) nr. 2052/88⁽¹⁾ om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling medfinansierer 50 %.

Initiativerne vedrører:

- CIAAR — Pompei — udstillings- og servicecenter inden for kunsthåndværk, forvaltet af en sammenslutning af foreninger og virksomheder under denne kategori
- Tari — Marcianise — guldsmedehvervet — fælles tjenesteydelser i et polifunktionelt kompleks, forvaltet af et konsortium på 180 virksomheder.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Kan Kommissionen fremsætte oplysninger om, hvor langt formaliteterne er nået?
2. Kan Kommissionen sikre medfinansieringen på 50 %, eftersom det står fast, at hvis regionen Campania og medlemsstaten ikke sikrer den anden halvdel på 50 %, skal virksomhederne direkte sørge for dækning gennem deres respektive konsortier for den pågældende håndværksvirksomhed?
3. Kan Kommissionen i tilfælde af manglende godkendelse indføje dette initiativ blandt dem, som skal finansieres i medfør af strukturfondsreformen inden for programmet 1994—1999, på baggrund af disse programmets sammenfald med målene og bestemmelserne for strukturfondene?

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(6. december 1993)

Med hensyn til Tari-Marcianise-projektet er der blevet forelagt en sag af regionen inden for rammerne af det operationelle program Campania. Kommissionen vurderer for øjeblikket betingelserne for EF-medfinansiering. I den anledning er der intet til hinder for, at den nationale modydelse til tilskudet fra EFRU foretages af private

investorer i mangel af finansiering fra regionale myndigheder eller staten.

Der er ikke blevet forelagt en lignende sag for CIAAR-Pompei-projektet, som stadig undersøges på regionalt niveau.

Selv om disse projekter ikke er taget i betragtning inden afslutningen af den nuværende programmeringsperiode (inden slutningen af december 1993), vil de kunne undersøges i løbet af den næste periode, i det omfang de kompetente myndigheder fremsætter anmodning herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2258/93

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/50)

Om: Adgang for EF's ombudsmand til EF-dokumenter

Kan Kommissionen bekræfte de seneste presseforlydender om, at EF's ombudsmand, hvis stilling skal oprettes i henhold til Maastricht-traktaten, vil få nægtet adgang til EF-dokumenter?

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at sikre, at disse dokumenter stilles til rådighed for ombudsmanden, når denne udpeges?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(12. januar 1994)

På den interinstitutionelle konference den 25. oktober 1993 blev der indgået en aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om ombudsmandens status, i henhold til hvilken han gives adgang til EU-dokumenter på tilfredsstillende vilkår.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2266/93

af David Bowe (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/51)

Om: Interventionssystemet

Tillader Kommissionen køb af tyrekeød til interventionslagere? Hvis det ikke er almindelig praksis overalt i Europa, hvorfor tillader Kommissionen det da kun i visse lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(17. december 1993)

Ifølge EF-reglerne er det kun kroppe af voksent kvæg, der enten tilhører kategorien af unge ikke kastrerede handyr på under to år (young bulls) eller kategorien af kastrerede handyr (steers), som kan købes ved offentlig intervention.

På regionalt plan har købet dog igennem flere år som oftest været begrænset til kun én af disse to kategorier, nemlig den, der repræsenterer størstedelen af den regionale produktion af hankvæg. Tilbagevækning fra markedet gennem offentlig intervention af en del af produktionen af den største kategori har nemlig en positiv virkning på det samlede oksekødsmarked i denne region. Med henblik på at begrænse interventionskøb, jf. grundforordningen for denne sektor (forordning (EØF) nr. 805/68, artikel 6), er Kommissionen desuden ikke i stand til at udvide de støtteberettigede kategorier pr. region ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2308/93
af Karl von Wogau (PPE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 296/52)

Om: Gennemførelse af forordningen vedrørende bananmarkedet af 13. februar 1992

1. Kan Kommissionen oplyse i hvilket omfang de eksisterende handelsstrømme med forordningen vedrørende bananmarkedet ændres, og hvordan de hidtil involverede virksomheder med denne forordning trues i deres eksistens eller endda udelukkes fra markedet?
2. Kan Kommissionen oplyse, i hvilket omfang navnlig de virksomheder, der hidtil har markedsført deres bananer fra Syd- og Mellemerika i Det Europæiske Fællesskab, er blevet ramt?
3. Kan Kommissionen oplyse, i hvilket omfang navnlig de små og mellemstore virksomheder i Det Europæiske Fællesskab rammes af denne forordning vedrørende bananmarkedet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(30. november 1993)

Den fælles markedsordning for bananer giver virksomheder adgang til toldkontingentet i forhold til deres tidligere omsætning. Der er således ikke tale om, at virksomheder udelukkes fra markedet, og virksomhedernes eksistens skulle heller ikke blive ramt.

Indførelsen af den fælles markedsordning for bananer gennemfører det indre marked inden for denne sektor. Dette vil sandsynligvis medføre visse ændringer i handelsstrømmene. De nationale restriktioner er f.eks. blevet ophævet i visse medlemsstater, hvilket betyder, at erhvervsdrivende, der tidligere var udelukket, nu har adgang til disse markeder. Tilsvarende er der nu åbnet mulighed for, at frugt fra særlige oprindelsessteder, der tidligere kun blev afsat i én medlemsstat, bliver markedsført mere udbredt i EF. De erhvervsdrivende har taget udfordringen inden for banansektoren op og reagerer på de nye muligheder for handel i det indre marked. Da de nye ordninger imidlertid kun har været i kraft siden 1. juli 1993, er det endnu ikke muligt at fastslå, hvor store ændringerne i handelsstrømmene bliver.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2312/93
af Gianfranco Amendola (V)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 296/53)

Om: Italiens mangelfulde gennemførelse af det såkaldte Seveso-direktiv

1. Artikel 7, stk. 2, i direktiv 85/501/EØF ⁽¹⁾ indeholder en bestemmelse om, at de kompetente myndigheder i henhold til nationale bestemmelser skal foretage tilsyn eller på grundlag af arten af den pågældende aktivitet anden form for kontrol med denne.
2. I dom nr. 1392 af 19. april 1993 fra byretsdommeren i Genova anføres det, at den italienske præsidents dekret nr. 175/88 ⁽²⁾ om gennemførelsen i Italien af direktiv 82/501/EØF ikke indeholder nogen effektive kontrol- eller sanktionsmidler.
3. I ovennævnte dom anførtes det endvidere, at det af udtalelser fra en embedsmand i det italienske miljøministerium fremgår, at man i slutningen af 1991 endnu ikke havde færdigbehandlet nogen af de 220 indkomne anmeldelser (400 involverede anlæg), og at behandlingen af de øvrige anmeldelser ville tage yderligere 20 år, med et gennemsnit på 20 sager pr. år, hvis situationen inden for det ministerielle organ ikke blev ændret.
4. I ovennævnte dom står det direkte at læse, at ministeriet, som forestår kontrollen og hermed også even-

tuelle klager, vil kunne give domstolene meddelelse om eventuelle tilfælde, hvor der ikke er foretaget anmeldelse, i år 2009, dvs., når den pågældende overtrædelse har stået på i over tolv år, og virksomhederne hvert tredje år har indsendt ajourførte oplysninger, hvorom man ikke ved, hvornår de vil blive behandlet.

Vil Kommissionen på denne baggrund indlede en overtrædelsesprocedure mod Italien på grund af mangelfuld gennemførelse af direktiv 82/501/EØF?

(1) EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982, s. 1 (og senere ændringer).

(2) Det italienske statstidende nr. 127 af 1. 6. 1988.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(14. januar 1994)

Kommissionen vil gribe ind over for de italienske myndigheder vedrørende de forhold, som det ærede medlem har gjort rede for.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2049/93

af André Sainjon (ARE)

til Kommissionen

(23. juli 1993)

(94/C 296/54)

Om: Genforhandling af aftalen om importen af japanske biler til Europa

Genforhandlingen af aftalen mellem de europæiske repræsentanter og repræsentanterne for MITI for to måneder siden var baseret på en tilbagegang på 6,5 % i forhold til 1992.

Kommissionen mener, at efterspørgslen vil falde 10—12 % i 1993 som helhed; disse tal bør desværre revideres i opadgående retning i betragtning af recessionens omfang.

Martin Bangemann har meddelt Udvalget om Økonomi, Valutaspørgsmål og Industripolitik, at der finder nye drøftelser sted i juni 1993. Noburu Hatakeyama mener, at disse indrømmelser er yderst tilfredsstillende, og at det vil være for tidligt at anmode om ajourføring af en aftale, der blev undertegnet for knap to måneder siden.

Vil Kommissionen udvise større fasthed? Er den rede til at erklære denne aftale for ugyldig og indføre toldkontingenter for biler, der kommer direkte fra Japan? Vil den endelig overveje spørgsmålet om etablering af japanske fabrikker i Europa?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2205/93

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen

(29. juli 1993)

(94/C 296/55)

Om: Overskridelse af salgskvoten for japanske biler på det europæiske marked

Kommissionen indgik for nogle måneder siden en aftale med de japanske myndigheder om kvoten for biler produceret i Japan, som må sælges på det europæiske marked. Denne kvote er allerede overskredet, hvilket kan få konsekvenser for de europæiske bilproducenter, som befinder sig i en vanskelig fase med omstrukturingsprogrammer, der kræver tid og betydelige investeringer. Agter Kommissionen på denne baggrund at genforhandle denne hastigt indgåede aftale under hensyntagen til, at ovennævnte programmer vil lide alvorlig skade, hvis der sker forsinkelser i ændringen af den eksisterende aftale, eller der indgås en ny, som ikke er baseret på realistiske forudsætninger?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2236/93

af Mauro Chiabrando (PPE), Rinaldo Bontempi (PSE) og Giuseppe Mottola (PPE)

til Kommissionen

(30. juli 1993)

(94/C 296/56)

Om: Import af japanske biler

Kommissionen er i løbet af de sidste måneder nået frem til en aftale om import af japanske biler i Europa.

Denne aftale var baseret på formodningen om, at salget i Fællesskabet i 1993 ville være 5 % lavere end i de forudgående år.

Det lader imidlertid også til, at Kommissionen har forpligtet sig til at genforhandle aftalen, såfremt nedgangen i salget skulle være større end forventet.

Ifølge de foreliggende oplysninger lader det til, at nedgangen i 1993 når op på 20 %, og det vil derfor være nødvendigt, at Kommissionen for at overholde sine forpligtelser genforhandler aftalen.

Under alle omstændigheder forekommer det presserende, at der tages et initiativ, idet de europæiske automobilfabrikanters i øjeblikket er optaget af vanskelige omstrukturingsprogrammer, som kræver tid og investeringer, og som ville kunne blive skadet eller ødelagt af en forhastet og ikke realistisk markedspolitik.

Kan Kommissionen oplyse, om den er enig i ovennævnte vurderinger, og hvilke initiativer den agter at tage i denne henseende?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2318/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/57)

Om: Den europæiske bilindustri

Prognoserne fra den europæiske sammenslutning af bilfabrikanter (ACEA) for 1993 er pessimistiske, idet salget ifølge beregningerne vil falde med 13,5 % i 1993. Nogle store virksomheder som f.eks. Ford regner med et fald på 16 %. De pågældende fabrikanter er også af den opfattelse, at den seneste aftale mellem Kommissionen og det japanske handels- og industriministerium vil indebære en forøgelse af salget af japanske biler i EF på 13—14 % i 1993.

Er Kommissionen rede til at gribe ind for at afhjælpe denne alvorlige skævhed?

Er det muligt at forhindre, at vi må nøjes med at se til, mens japanske robotter i Europa samler dele indført fra Japan og andre nyindustrialiserede lande?

Mener Kommissionen, at de europæiske fabrikanter reagerer realistisk, når de træffer foranstaltninger som de, der har gjort López Arriortúa berømt?

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen gennemføre — og hvornår — over for indførelsen af japanske biler for i tide at tilpasse denne til virkningerne af krisen?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

på skriftlig forespørgsel E-2049/93, E-2205/93, E-2236/93
og E-2318/93

(19. januar 1994)

1. Aftalen af 31. juni 1991 vedrørende bilsektoren mellem Fællesskabet og Japan forudsætter navnlig at sidstnævnte lande indtil 31. december 1999 regulerer sin eksport af motorkøretøjer til Fællesskabet.

Til dette formål afholdes der regelmæssige møder mellem Kommissionen og det japanske ministerium for industri og udenrigshandel (MITI) med henblik på at evaluere udviklingen på markedet og undgå forstyrrelser der kan opstå på grund af Japans eksport.

2. Det er i henhold til denne aftale at der i marts og april 1993 har fundet drøftelser sted. Disse har ført til en umiddelbar og betragtelig nedsættelse af den japanske eksport af køretøjer og lettere erhvervskøretøjer.

Desuden finder der i overensstemmelse med hvad der var blevet aftalt med de japanske myndigheder nye drøftelser

sted i juli og september 1993 for at justere den forventede eksport til den kraftige nedgang i efterspørgslen efter biler i Fællesskabet. I alt skulle den japanske bileksport nå op på 980 000 enheder i 1993 (–18,5 % i forhold til 1992) sammenlignet med en efterspørgsel efter biler som skulle ligge i størrelsesordenen 11,73 mio. enheder (–15,9 %).

Det høje tempo for reduktion af eksporten som blev registreret siden april 1993 gør det muligt at forsikre de ærede medlemmer om at en tilpasning er sket i god tid for på effektiv måde at bidrage til at nedsætte presset på et exceptionelt vanskeligt marked.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2356/93

af Gega Maibaum (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/58)

Om: Bevarelse af den arkitektoniske arv: munkerepublikken Athos

Som led i Fællesskabets forsøgsprojekter til bevarelse af den arkitektoniske kulturarv i Europa ⁽¹⁾ blev der i 1993 ydet støtte til bl.a. haverne til klosterne St. Simon og St. Peter på bjerget Athos.

Imidlertid er der i årevis blevet ydet særskilt støtte til Athos — ligesom til Akropolis, Chiado og Coimbra — som europæisk arkitektonisk kulturarv af særlig betydning.

1. Hvor høj en støtte af EF-midler er der ydet til Athos i årenes løb (opdelt på de enkelte år)?
2. Hvor meget er der ydet i støtte i 1993 (opdelt på de forskellige støttekilder)?
3. Hvorfor er der ydet støtte til Athos som led i forsøgsprojektet, der til 58 udvalgte projekter disponerer over en samlet støttesum på kun 3 165, når dette allerede modtager andre former for EF-støtte?
4. Er Kommissionen i besiddelse af en evalueringsrapport om de midler, der er anvendt til restaurering af bygninger i munkerepublikken Athos?

(¹) EFT nr. C 261 af 10. 10. 1992, s. 11.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(6. december 1993)

Den samlede fællesskabsstøtte, der er ydet til KEDAK (et offentligt græsk organ under ministeriet for Makedonien, der er ansvarligt for konserveringsarbejderne på Athos-bjerget) beløber sig pr. dags dato til 1,12 mio. ecu.

Dette tilskud fordeler sig således:

- 70 000 ecu i 1987
- 100 000 ecu i 1989
- 300 000 ecu i 1990
- 350 000 ecu i 1991
- 300 000 ecu i 1992.

I 1993 bevilgede Kommissionen 300 000 ecu som led i støtten til de foranstaltninger af symbolsk værdi (budgetpost B3-2000), der indgår i bevillingerne på det kulturelle område.

Disse beløb er udelukkende gået til restaurering af de historiske klosterbygninger på Athos-bjerget og i intet tilfælde til bevaring af de historiske haver.

Desuden støtter Kommissionen inden for rammerne af sit årlige program til fordel for pilotprojekter til bevaring af den europæiske arkitektur arv modelprojekter, som andre kan drage lære af, både hvad angår såvel bygningens historiske og kulturelle kvalitet som kvaliteten af de tekniske restaurerings- og konserveringsmetoder. Disse pilotprojekter udvælges på grundlag af ovennævnte kriterier af et bedømmelsesudvalg, der består af tolv internationalt anerkendte eksperter.

I denne forbindelse og som led i dette års tema »Bevaring af historiske haver« (hvilke indebærer restaurering af de planter og den arkitektur, som de pågældende haver består af) blev projektet »Simonos Petra-klostrets historiske haver« på Athos-bjerget indstillet til støtte af samtlige medlemmer af bedømmelsesudvalget, og må derfor kvalitativt betragtes som et af de bedste projekter det pågældende år.

Da der til dato ikke var bevilget anden støtte til bevaring af de historiske haver på Athos-bjerget, satte Kommissionen det pågældende projekt på den endelige liste over de 58 pilotprojekter, der blev udvalgt i 1993.

Der blev i 1992 udpeget fire uafhængige og anerkendte eksperter, der skal evaluere arbejdet i forbindelse med restaureringen af de bygninger mv., der modtager midler fra Kommissionen som led i støtten til foranstaltninger af symbolsk værdi, nemlig:

- Akropolis og Partheon (Grækenland)
- Athos-bjerget (Grækenland)
- Chiado (Lisabon — Portugal)
- Coimbra (Det Europæiske Kollegium — Portugal).

Disse eksperters endelige rapport blev forelagt kulturudvalget den 29. september 1993, og det fremgår, at fællesskabsstøtten i alle tilfælde, og navnlig hvad angår Athos-bjerget, har vist sig at have stor betydning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2382/93

af Ria Oomen-Ruijten (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/59)

Om: Brunkulsudvinding — miljøkonsekvenserne og de grænseoverskridende virkninger

Hvor langt er de tyske myndigheder nået i procedurerne med hensyn til Garzweiler II-projektet (brunkulsudvinding)? Hvordan er det konkrete tidsskema for denne procedure?

Er proceduren som led i evalueringen af virkningerne på miljøet afsluttet, og hvilke resultater er man i bekræftende fald kommet til? Skal der foretages yderligere undersøgelser? I bekræftende fald hvilke?

Finder dette projekts model for grænseoverskridende medbestemmelse kun anvendelse på grænserne til delstaten Nordrhein-Westfalen eller på hele Forbundsrepublikken Tysklands grænseområde?

Kan det oplyses, hvilke virkninger brunkulsudvindingen i Tyskland nøjagtigt vil få for grundvandet på de forskellige grundvandsniveauer i Venlo-gravsænkningen og Roerdal-gravsænkningen og for drikkevandsforsyningen i den nederlandske og belgiske del af Limburg, i særdeleshed for den såkaldte strategiske vandreserve?

På hvilken måde har den nederlandske regering sikret, at EF-bestemmelserne og bestemmelserne i EØF-traktaten efterleves? På hvilken måde er andre medlemsstaters interesser sikret i forbindelse med beslutningsprocessen i Tyskland?

Hvilke følger vil projektet få for grundvandet i Nederlandene, der som følge af udvindingen i åbne brud kommer i kontakt med overfladevand, nu og efter at brunkulsudvindingen er ophørt? Overtager de tyske myndigheder ansvaret herfor fra Rheinbraun AG, efter at brunkulsudvindingen er ophørt?

Hvilke muligheder har myndighederne i andre medlemsstater for i sidste fase af beslutningsprocessen i Tyskland eller efter afslutningen heraf endnu at øve indflydelse eller fremsætte indvendinger, hvis de er af den opfattelse, at man på tysk side ikke i tilstrækkeligt omfang har taget hensyn til andre medlemsstaters interesser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(29. november 1993)

Ifølge direktiv 85/337/EØF, artikel 7, skal en medlemsstat, der konstaterer, at et projekt på dets territorium vil kunne få

betydelig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat, sende de oplysninger, der blev indsamlet ved miljøvurderingsproceduren, til den anden medlemsstat og samtidig gøre disse oplysninger tilgængelige for sine egne statsborgere. Det samme gør sig gældende, hvis den berørte medlemsstat anmoder om det.

Oplysningerne skal danne grundlag for eventuelle nødvendige konsultationer på lige og gensidige vilkår inden for rammerne af de bilaterale aftaler mellem de to medlemsstater. Disse bilaterale aftaler hører ligesom konsultationerne selv under medlemsstaternes egen kompetence. Kommissionen er ikke inddraget. Medlemsstaterne skal heller ikke sende oplysninger herom til Kommissionen.

Da spørgsmålets anden del gælder oplysninger om de bilaterale aftaler mellem Tyskland og Nederlandene eller om de oplysninger, som er blevet udvekslet mellem dem, opfordrer Kommissionen det ærede medlem til at rette eventuelle yderligere spørgsmål til myndighederne i disse to medlemsstater.

den videre behandling af Sutherland-rapporten om enhedsmarkedets funktion, beskæftigelse og den sociale dialog, konkurrencevilkårene i industrien og miljøbeskyttelse, udviklingssamarbejdet indtil år 2000 og Kommissionens forslag til landbrugspriser for 1993/94. Gennem de audiovisuelle medier havde offentligheden også direkte adgang til indledningen af tiltrædelsesforhandlingerne med Østrig, Finland, Norge og Sverige.

Hvad høring angår indtager de kommende forslag, der umiddelbart ser ud til at kunne give anledning til mere omfattende forudgående drøftelser, en fremtrædende plads i Kommissionens lovgivningsprogram for 1993 (¹). Det indeholder også emner, som der i 1993 vil blive udarbejdet grøn- eller hvidbøger om, der ikke nødvendigvis fører til lovgivning. Adskillige af disse dokumenter er allerede blevet offentligjort.

Der er ikke sket nogen forandring i Fællesskabets politik for udarbejdelse og offentliggørelse af alle dokumenter på alle i EF-sprog.

(¹) Dok. KOM(93) 43 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2387/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/60)

Om: Åbne drøftelser og beslutninger

EF's stats- og regeringsledere besluttede på topmødet i Edinburgh i december sidste år, at drøftelserne på visse rådsmøder skulle være »åbne«, at visse af dem skulle udsendes i fjernsynet, at EF's institutioner skulle indgå flere indbyrdes aftaler, at disse aftaler skulle offentliggøres til et bredt publikum, og endelig at Kommissionens dokumenter skulle offentliggøres på alle sprog. Kan Kommissionen oplyse, hvad der indtil dato er gjort med henblik på virkeliggørelsen af disse beslutninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(30. november 1993)

Det danske formandskab aflagde beretning om dette spørgsmål på Det Europæiske Råds møde i København i juni 1993.

Under det danske formandskab blev adskillige drøftelser i Rådet udsendt i fjernsynet, så at pressen og interesserede i den brede offentlighed kunne følge dem direkte. De emner, der blev drøftet, var bl.a. formandskabets arbejdsprogram,

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2401/93

af Edward Kellett-Bowman (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/61)

Om: Brug af ukrudtsmidler

Har Kommissionen planer om at indføre et forbud mod sprøjtning med ukrudtsmidler forud for det tidspunkt, hvor blomster sætter frø, sådan som det forlyder i visse dele af EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(12. november 1993)

Kommissionen har for øjeblikket ikke nogen planer om at forbyde sprøjtning med ukrudtsmidler forud for det tidspunkt, hvor blomster sætter frø.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2420/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/62)

Om: Beskyttelse af økosystemet gennem oplysning af offentligheden

Agter Kommissionen for hos EF-borgerne at fremme respekten for og viljen til at beskytte økosystemerne at undersøge, hvorvidt der kan udarbejdes et EF-direktiv som ved hjælp af pilotprojekter kan øge offentlighedens og især de unges kendskab til miljøproblemer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(9. november 1993)

Som led i EF's femte program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling yder Kommissionen støtte til oplysning af offentligheden gennem to slags foranstaltninger:

1. Generelle foranstaltninger til oplysning og bevidstgørelse på miljøområdet.

Kommissionen har indkaldt forslag til projekter vedrørende oplysning og bevidstgørelse af diverse »aktører« (erhvervsdrivende, fagforeninger, regionale og lokale myndigheder, miljøbeskyttelsesorganisationer, forbrugerorganisationer osv.) (93/C 54/12) ⁽¹⁾. Kommissionen samfinansierer omkring hundrede projekter over budgetpost B4-306. Projekterne skal opfylde en række kriterier, der er fastlagt i overensstemmelse med ovennævnte program, og som er anført i indkaldelsen. De skal bl.a. »fremme en varig adfærdændring« over for miljøet og sikre, at der sker en bevidstgørelse i de sektorer, hvor miljøbevidstheden er mindst.

2. Foranstaltninger til miljøundervisning og miljøuddannelse

- a) Kommissionen har iværksat en række konkrete foranstaltninger som led i gennemførelsen af Rådets og undervisningsministrenes resolution ⁽²⁾:

- der er udgivet en europæisk håndbog om miljøuddannelser i de videregående uddannelser (EF-publikation, juli 1993)
- der er ved at blive udarbejdet en håndbog om miljøundervisning på EF-plan (til brug for lærere og elever)

- b) Kommissionen fremmer, koordinerer og samfinansierer over en særlig budgetpost, B4-304, projekter foreslået af uddannelsesinstitutioner, lærerfore-

ninger, skoler, miljøcentre og -kontorer mm. Projekterne skal have til hovedformål at bidrage til at fremme undervisningen af de unge ved at forbedre lærernes uddannelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 54 af 25. 2. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. C 177 af 6. 7. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2443/93

af Raymond Chesa (RDE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/63)

Om: Konventionen om beskyttelse af Alperne

Hvornår og hvordan har Kommissionen fået mandat til at forhandle bestemmelserne i denne konvention og bemyndigelse til at underskrive den?

Har Kommissionen allerede forberedt et forslag til Rådets afgørelse om at give Kommissionen bemyndigelse til at godkende denne konvention?

I betragtning af, at der ifølge artikel 2, stk. 2, i denne konvention pålægges de kontraherende parter pligt til at træffe foranstaltninger navnlig på områder som kultur, fysisk planlægning, landbrug, skovbrug, turisme, transport og energi, bedes Kommissionen bekræfte, at den har retlig kompetence til at indgå en sådan konvention, og i så fald, på hvilken artikel/hvilke artikler i traktaten en sådan kompetence er baseret.

På hvilken måde deltager Kommissionen i udarbejdelse og udformning af de forskellige protokoller, hvorved der fastsættes gennemførelsesforanstaltninger på de nævnte områder, og hvordan kan den sikre, at der tages hensyn til de interesser, som de socioøkonomiske og kulturelle sektorer, der omfattes af disse protokoller, har?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(14. januar 1994)

Kommissionen forelægger i nærmeste fremtid Rådet et forslag til beslutning om indgåelse af konventionen om beskyttelse af Alperne.

Fællesskabets kompetence til at ratificere konventionen om Alperne bygger på artikel 130 S i EU-traktaten, da konventionen, som i øvrigt er en rammekonvention, har til målsætning at bevare og beskytte det alpinske økosystem.

Rammekonventionen og dens protokoller definerer forpligtelserne på områder, hvor der findes en fællesskabskompetence, nemlig landbrug, transport og naturbeskyttelse.

Repræsentanter for fagforening, NGO'er og forskellige sammenslutninger har deltaget som observatører i de møder, der er blevet afholdt af de arbejdsgrupper, som har udarbejdet teksten til de forskellige protokoller.

Protokollerne er stadig på høringsstadiet i medlemsstaterne, idet man særlig hører de lokale befolkningsgrupper og de forskellige socio-økonomiske sektorer, som berøres.

Kommissionen deltager i udarbejdelsen af protokoller på grundlag af Rådets mandat af 14. maj 1991.

Under arbejdet med udarbejdelsen af protokollerne er Kommissionen sig bevidst, at der skal foretages en harmonisering af de socio-økonomiske interesser og de økologiske interesser i de berørte sektorer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2497/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/64)

Om: Politiske foranstaltninger til fordel for fiskerflåden

I dag er det mere end nogensinde før nødvendigt, at der gennemføres politiske foranstaltninger til fordel for EF-landenes fiskerflåde, navnlig med henblik på:

1. Tidssvarende indregistrering af fiskerfartøjerne.
2. Tilladelse til udøvelse af fiskerivirksomheder, som udelukkende gives på grundlag af fartøjernes tekniske karakteristika.
3. Indførelse af en aldersgrænse for EF's fiskerfartøjer.
4. Indførelse af fartøjstyper, der er tilpasset forholdene i de forskellige farvande.
5. Klar fastsættelse af, hvilke fiskeredskab der må anvendes og på hvilke betingelser osv.

Hvorledes forholder Kommissionen sig til dette konkrete spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(23. november 1993)

1. Fortegnelsen over EU's fiskerfartøjer blev etableret ved forordning (EØF) nr. 163/89⁽¹⁾. Alle medlemsstaterne er med til at sikre en gradvis forbedring af fortegnelsens pålidelighed ved regelmæssigt at indsende data til Kommissionen på magnetisk databærer.

2. Ifølge den nye grundforordning for den fælles fiskeripolitik (EØF) nr. 3760/92⁽²⁾ skal der senest fra den 1. januar 1995 oprettes en EU-ordning, hvori der fastsættes regler for det minimum af oplysninger, der skal angives i de fiskerilicenser, som medlemsstaterne udsteder og forvalter.

3. EU fastsætter ikke nogen aldersgrænse for EU-fiskerfartøjer. Dog giver Kommissionen i forbindelse med finansiering af foranstaltninger til modernisering og fornyelse af fiskerflåden absolut prioritet til foranstaltninger, som tager sigte på forbedring af arbejds-, sikkerheds- og hygiejneforholdene.

4. & 5. Efter Kommissionens opfattelse er erhvervsfiskerne selv i stand til at finde frem til de mest egnede fangstmetoder under hensyn til de gældende forskrifter. I forbindelse med strukturpolitikken for fiskeriet tilskynder Kommissionen gennem finansiel støtte til selektive fangstmetoder, og distribuerer af forskningsresultater på EU-plan bidrager til udvælgelse af de mest velegnede fiskeredskaber.

⁽¹⁾ EFT nr. L 20 af 25. 1. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 389 af 31. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2536/93

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/65)

Om: Fællesskabets samarbejde med ungdomsorganisationer, der bekæmper racisme og fremmedhad

Det lader til, at oplysningskampagnerne til bekæmpelse af racismen ikke har den forventede virkning, og derfor tiltager betydningen af de aktiviteter, der gennemføres for at advare de yngre generationer mod racistiske holdninger, som ifølge forskellige sociologiske undersøgelser fortsat er meget udbredte i hele Fællesskabet, da der i løbet af de sidste 15 måneder er begået mere end 9 000 voldelige handlinger som følge af racisme og fremmedhad.

Disse aktiviteter blandt de yngre generationer udspringer fra ungdomsforeninger med tilknytning til ungdomsorganisationer, der arbejder for at bekæmpe intolerancen, og som for hovedpartens vedkommende får betydelig støtte fra de respektive regeringer til at gennemføre deres ugentlige programmer mod racisme og fremmedhad i presse, radio og tv.

Mener Kommissionen, at den bør samarbejde med disse ungdomsorganisationer, der arbejder for at bekæmpe into-

lerancen, og yde økonomisk og logistisk støtte til, at disse organisationer kan samarbejde indbyrdes og udveksle ideer, programmer og projekter til bekæmpelse af racismen, således at der blandt de yngre generationer oparbejdes en solid holdning mod det 20. århundredes plager: racismen og fremmedhadet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(22. november 1993)

Støtte fra Kommissionen kan fås fra den budgetpost, der som hovedformål har integration af vandrende arbejdstagere, men som også kan anvendes til projekter foreslået af ikke-statslige organisationer med henblik på at bekæmpe racisme og fremmedhad.

Der er således i budgettet for 1993 øremærket 500 000 ecu til bekæmpelsen af fremmedhad i samråd med de europæiske fagforeningers kongres.

Såfremt ungdomsorganisationer skulle ansøge om finansiel støtte fra Kommissionen til projekter imod racisme, vil sådanne ansøgninger enten separat eller i fællesskab være berettiget til at blive taget i betragtning, men tildeling af midler vil under alle omstændigheder afhænge af de til rådighed stående midlers størrelse, andre konkurrerende ansøgninger og de enkelte projekters forventede egenverdi.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2543/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/66)

Om: Udvikling og udnyttelse af Methana

På det østlige Peloponnes ligger Methana, som især i Grækenland er meget kendt for sine helbredende kilder og den omtale, stedet har fået af store historikere fra oldtiden. I dag er Methana et smukt rekreationsområde, der dog på grund af manglen på infrastrukturprojekter kun har begrænset mulighed for at modtage turister. Kommunens beslutning om at udleje den lokale lystbådehavn til et privat selskab for en periode på 50 år udgør ifølge mange af byens indbyggere en yderligere hæmsko for Methanas udvikling.

Har Kommissionen mulighed for i samarbejde med de græske myndigheder at bidrage til udviklingen og udnyttelsen af Methana? Hvilke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(1. december 1993)

Kommissionen er rede til opmærksomt at undersøge enhver ansøgning med henblik på udvikling af byen Methana, de græske myndigheder måtte fremkomme med i forbindelse med strukturfondenes indsats i den pågældende region.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2567/93

af Llewellyn Smith (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/67)

Om: Udvælgelsen af Cassiopee som konsulent i forbindelse med forvaltning af radioaktivt affald i Østeuropa

Kommissionen har givet meddelelse om, at den europæiske økonomiske firmagruppe Cassiopee, der omfatter Andra (Frankrig), Covra (Nederlandene), DBE (Tyskland), Enresa (Spanien), Ondraf-Niras (Belgien) og Nirex (Det Forenede Kongerige) under PHARE-programmet er udvalgt som konsulentfirma i forbindelse med en undersøgelse af forvaltningen af radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel i Slovakiet, Tjekkiet, Bulgarien, Ungarn, Litauen, Polen og Rumænien.

Kan Kommissionen oplyse grundene til, at Nirex optages som en kompetent partner i Cassiopee-kontrakten i betragtning af, at Nirex i Det Forenede Kongerige har været totalt ude af stand til at forelægge en teknisk fyldestgørende eller politisk acceptabel strategi for landets forvaltning af nukleart affald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(21. december 1993)

Den aftale, som det ærede medlem omtaler, blev indgået efter indkaldelse af tilbud fra flere selskaber. Blandt de afgivne bud var der kun to, som Kommissionen kunne anse for teknisk tilfredsstillende, og det ene var buddet fra konsortiet Cassiopee, der bl.a. omfatter Nirex. Kommissionen har ingen indflydelse på sammensætningen af et konsortium, der afgiver tilbud i forbindelse med en udbudsprocedure.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2606/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/68)

Om: Restaurering af det antikke teater på Thasos

Det antikke teater på Thasos, hvis historie spænder over 23 århundreder har længe været forsømt og lukket siden 1987. De kommunale myndigheder på Thasos ønsker at iværksætte en restaurering af teatret og at organisere teateropførelser. Har Kommissionen mulighed for at støtte restaureringen af teatret og afsætte bevilling til dette formål?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(30. november 1993)

Kommissionen er ikke for tiden i stand til at træffe foranstaltninger med henblik på restaurering af det antikke teater på Thasos, da budgetmidlerne til EF's kulturelle initiativer er begrænsede. Det er således ikke muligt at iværksætte ad hoc-aktiviteter, der falder uden for det årlige program for støtte til forsøgsprojekter til bevarelse af den arkitektoniske kulturarv i Europa.

Ovennævnte program vil imidlertid i 1994 omfatte bevarelse af historiske bygninger og anlæg for scenekunst.

I denne sammenhæng vil det pågældende projekt kunne komme i betragtning, hvis de ansvarlige for projektet forelægger det for Kommissionen efter den procedure, der er offentliggjort i det pågældende nummer af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* fra oktober 1993 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 275 af 13. 10. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2616/93

af Glyn Ford (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/69)

Om: Den tredje verdens gæld og EF's udviklingsprogrammer

Selv om jeg er enig med Kommissionen i målsætningen for EF's udviklingssamarbejde som fastsat i Maastricht-trakta-

tens artikel 130 U og i den seneste bevilling på 60 mio. ecu i henhold til Lomé-konventionen til udviklingsprogrammer, er Kommissionen så ikke enig med mig i, at landene i den tredje verden ikke vil være i stand til at iværksætte en bæredygtig økonomisk vækst og bekæmpe fattigdommen (to af Kommissionens egne kriterier), indtil gældsbyrden, som fortsat udsuger deres økonomi, fjernes?

Er Kommissionen i betragtning af, at disse lande allerede har betalt langt mere tilbage end det oprindelige skyldige beløb (i 1982 skyldte Syden 825 mia. US \$, og siden da har de tilbagebetalt i alt 1 410 mia. US \$), ikke enig i, at den udestående gæld bør eftergives?

Kommissionen bedes i betragtning af sine egne prisværdige hensigtsklæringer på udviklingsområdet redegøre for, hvilke initiativer den har til hensigt at forelægge Rådet med henblik på at lette de fattigste landes gældsbyrde for derigennem at opnå hovedmålene i EF's udviklingspolitik, nemlig bæredygtig økonomisk vækst og bekæmpelse af fattigdom, og samtidig opnå en bedre samordning mellem det bilaterale udviklingssamarbejde og EF's udviklingspolitik, således som det er fastsat i Maastricht-traktatens artikel 130 U?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(11. november 1993)

Kommissionen er opmærksom på, at en kraftig gældsbyrde kan være en meget alvorlig hindring for vækst i debitorlandene. Der hvor der findes sådanne gældsbyrder, bør der gennemføres foranstaltninger til nedbringelse af gælden og ydelserne på gælden i forbindelse med passende politiske reformer, og det har sandelig også fundet sted i mange tilfælde. Men en generel ophævelse af al tredjelandsgæld er imidlertid ikke berettiget.

Gæld til EF som sådant er af ringe betydning og på meget rimelige vilkår. Den er fornylig blevet nedbragt, ved at alle udeståenede Stabex-krav på AVS-lande er blevet annulleret. Et videregående initiativ fra Kommissionens side om speciallån og foranstaltninger med risikovillig kapital er desværre blevet afvist af Rådet.

Gæld til medlemsstaterne falder ikke under EF's kompetence og skal derfor ikke afgøres af Rådet. Men det bør bemærkes, at medlemsstaterne allerede tidligere har gennemført gældslettelsesforanstaltninger til fordel for mange udviklingslande, både hver for sig og inden for rammerne af Pariserklubben af officielle kreditorer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2619/93

af John Bird (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/70)

Om: Forstyrrelser inden for papir- og kartongenbrugsindustrien i EF

Hvad agter Kommissionen at foretage i anledning af de alvorlige fordrejninger og forstyrrelser, som for øjeblikket opleves inden for papir- og kartongenbrugsindustrien i EF?

Er Kommissionen klar over, at et stort antal frivillige og kommercielle papir- og kartongenbrugsvirksomheder i Det Forenede Kongerige er på randen af fallit som følge af disse fordrejninger og forstyrrelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(7. februar 1994)

1. Kommissionen har taget en række initiativer som reaktion på de alvorlige forstyrrelser, der i adskillige måneder er konstateret på visse markeder for genbrugsprodukter. Den har indsamlet nøjagtige data for at muliggøre en analyse af de struktur- og konjunkturmæssige årsager til disse forstyrrelser. Der har fundet talrige bilaterale kontakter sted med de mest berørte medlemsstater såvel som adskillige arbejdsmøder med samtlige medlemsstater for at vurdere problemernes omfang, finde frem til midlertidige løsninger, som på kort sigt vil kunne afhjælpe problemerne i de mest udsatte industrisektorer, og forsøge at udstikke retningslinjer for løsninger på længere sigt. Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport til Rådet om resultatet af disse kontakter. I øvrigt har Kommissionen taget hensyn til problemet om, hvor vidt der er tilstrækkelig overensstemmelse mellem de opstillede mål og den til rådighed værende genbrugskapacitet, inden for rammerne af de politiske forhandlinger om direktivforslaget om emballage og emballageaffald.

Kommissionen gennemgår ligeledes alle de implikationer, som denne situation vil kunne have på det juridiske plan.

2. Kommissionen er sig de vanskeligheder bevidst, som visse genbrugssektorer er stillet over for, navnlig i Det Forenede Kongerige. Den vil fortsat yde al mulig støtte til medlemsstaterne for at nå frem til løsninger, som er i overensstemmelse med fællesskabsretten, samtidig med at man undgår at åbne op for eventuelle ensidige aktioner, som ville risikere at bringe endnu flere forstyrrelser af markerne. Disse løsninger går i det væsentlige ud på at øge genbrugskapaciteterne på nationalt plan, gennemgå de eksisterende bestemmelser i visse medlemsstater vedrørende genbrug af papir og karton for at mindske eventuelle virkninger heraf for andre medlemsstater (navnlig for så vidt

angår overskridelsen af de mål, der er sat i disse bestemmelser) og en øget anvendelse i visse medlemsstater af kommunale anlæg til behandling af affald ud over de anlæg, som den private sektor allerede råder over.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2669/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(3. september 1993)

(94/C 296/71)

Om: Beskyttelse af tropiske skove i Afrika

Tømmerindustrien udgør i stadig stigende grad en trussel mod de tropiske skove i det vestlige og centrale Afrika, idet mange af disse virksomheder kontrolleres af europæiske multinationale virksomheder. Kommissionen bedes på baggrund heraf oplyse følgende:

1. Vil den bestræbe sig på at udvikle et fællesskabssystem for kontrol med import af tropisk træ, således at importen af træ, som ikke kan fornyes af naturlig vej, forbydes?
2. Agter den at fremsætte forslag til retsakter om forbud mod eller streng kontrol med import af sjældne eller truede arter af tropisk træ?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(27. januar 1994)

Kommissionen deler den opfattelse, at ukontrolleret skovdrift står i skarp kontrast til en sund og bæredygtig politik for udnyttelse af tropeskovene. Kommissionen mener derfor, at målsætningen om at sikre, at handelen med tropisk træ fra skove, der drives på et bæredygtigt grundlag inden år 2000, bør prioriteres særlig højt i det fremtidige arbejde. Det er for øvrigt, hvad Fællesskabet og dets medlemsstater går ind for i forhandlingerne om en ny international aftale om tropisk træ.

For så vidt angår konkrete foranstaltninger, bør retningslinjerne for de foranstaltninger, der i øjeblikket er ved at blive gennemgået, tage hensyn til forløbet af de fremtidige drøftelser i internationalt regi såsom i Den Internationale Organisation for Tropisk Træ (ITTO). En positiv og især frivillig økologisk mærkning af tropisk træ kan blive et instrument, der eventuelt kan tilskynde alle de økonomiske beslutningstagere til en bedre skovdrift. Kommissionen er dog af den opfattelse, at enhver planlagt foranstaltning i denne henseende skal respektere de internationale handelsaftaler og -forpligtelser og tage hensyn til de drøftelser, der finder sted inden for ITTO.

For så vidt angår det geografiske område, som det ærede medlem henviser til, har Kommissionen i forbindelse med 6.

EU afsat 24 mio. ecu til at indlede en regional koordinering af foranstaltninger, der tager sigte på at fremme den rationelle udnyttelse af skovbestanden. De lande, der berøres af denne foranstaltning er: Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Congo, Gabon, Ækvatorialguinea, Sao Tomé og Príncipe og Zaire.

Reguleringen af den internationale handel med truede træsorter sikres gennem CITES-konventionen (Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter), fra 1973. CITES gennemførtes i EF ved forordning (EØF) nr. 3626/82. I forbindelse med den igangværende revision af denne forordning har Kommissionen fremsat foreslag til en styrkelse af kontrollen med handel med truede træsorter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 26 af 3. 2. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2670/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(3. september 1993)

(94/C 296/72)

Om: Miljøprogram til afhjælpning af sundhedsproblemer i Central- og Østeuropa som følge af miljøødelæggelser

Har Kommissionen i samarbejde med landene i Central- og Østeuropa til hensigt at udarbejde et nødhjælpsprogram på miljøområdet med henblik på at afhjælpe de meget alvorlige sundhedsproblemer som følge af miljøødelæggelser i visse områder i disse lande og at forelægge dette program for Europa-Parlamentet og Rådet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2680/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(3. september 1993)

(94/C 296/73)

Om: Miljøforanstaltninger i de central- og østeuropæiske lande

Vil Kommissionen imødekomme anmodningerne fra regeringerne i de central- og østeuropæiske lande og yde bistand til henholdsvis indførelse af miljøbestemmelser, oprettelse af forvaltningsorganer på miljøområdet og udarbejdelse af miljøprogrammer i de pågældende lande? Vil den med henblik på gennemførelsen af denne målsætning træffe foranstaltninger til indførelse af et særligt EF-program for uddannelse af offentligt ansatte i de berørte lande?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2683/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(3. september 1993)

(94/C 296/74)

Om: Finansiell støtte til miljøforanstaltninger i landene i Central- og Østeuropa

Kan Kommissionen oplyse, om den agter at tage skridt til inden for de kommende fem år at øge EF's finansielle støtte til miljøforanstaltninger i de central- og østeuropæiske lande til 0,1 % af Fællesskabets BNP uden at mindske den finansielle støtte til miljøforanstaltninger i landene på den sydlige halvkugle?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2684/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(3. september 1993)

(94/C 296/75)

Om: Miljømæssige adfærdskodeks for investeringer i landene i Central- og Østeuropa

Vil Kommissionen foreslå en miljømæssig adfærdskodeks for investeringer i de central- og østeuropæiske lande i stil med EF's miljøbestemmelser, og vil den forelægge denne kodeks til behandling i Europa-Parlamentet og de berørte lande i Central- og Østeuropa?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Yannis Paleokrassas på skriftlig forespørgsel E-2670/93, E-2680/93, E-2683/93 og E-2684/93

(23. november 1993)

I perioden 1990—1992 blev der gennem PHARE-programmet ydet en bistand på 254 mio. ecu til projekter, vedrørende miljøforbedringer i Bulgarien, Den Tjekkiske og Den Slovakiske Republik, Ungarn, Polen, Rumænien og de baltiske stater. Dette beløb udgør ca. 11 % af PHARE's samlede budget for 1990—1992.

Bistanden ydes enten som etårige nationale eller regionale miljøsektorprogrammer eller gennem den del af de generelle midler til faglig bistand, der vedrører miljøet. En lang række individuelle projekter er ved at blive gennemført.

De foranstaltninger, der støttes af PHARE, er direkte forbundet med gennemførelsen af de respektive regeringers miljøpolitik, idet der især lægges vægt på at støtte udviklingen af miljøstyring på centralt, regionalt og lokalt plan.

Dette omfatter også institutionel styrkelse, uddannelse og formulering af politikker.

Et af de vigtigste områder inden for PHARE's miljøforanstaltninger har lige fra starten været udvikling af en strategi vedrørende visse områder, hvor der er behov for en øjeblikkelig indsats, som f.eks. luftforurening og andre presserende miljøproblemer, der skader menneskets sundhed. Dette er også et af formålene med det regionale miljøprogram, der anerkender miljøtruslens politiske og grænseoverskridende karakter, og som fokuserer på nogle af de vigtigste fælleseuropæiske problemer som f.eks. Donau-bækkenet, den »sorte trekant«, Østersøen og Sortehavet.

På de europæiske miljøministres konference, der blev afholdt i Luzern i april 1993, blev der gjort et stort politisk fremstød for en stærkere integration på miljøområdet og mere slagkraftige tiltag på fælleseuropæisk plan. Ministrene vedtog de brede retningslinjer for handlingsprogrammet på miljøområdet (EAP) for Central- og Østeuropa, der skal være udgangspunkt for den indsats, nationale og lokale regeringer, Kommissionen, internationale organisationer, pengeinstitutter og private investorer kan yde i området. EAP er baseret på tre hovedformål:

- inddragelse af miljømæssige hensyn til den økonomiske omstrukturingsproces for hermed at sikre en bæredygtig udvikling
- opbygning af et stærkere institutionelt system, herunder et effektivt rets- og administrativt system samt ledelse, undervisning og uddannelse
- øjeblikkelig iværksættelse af bistandsprogrammer, der omfatter foranstaltninger, der straks eller på kort sigt afhjælper problemerne i områder, hvor menneskets sundhed eller de naturlige økosystemer er alvorligt truet af forurening. Der tages her også hensyn til grænseoverskridende miljøproblemer. I slutningen af 1992 vedtog Kommissionen et program på 10 mio. ecu til gennemførelse af projekter i forbindelse med EAP.

Kommissionen finansierer desuden sammen med EBRD en undersøgelse af harmonisering af miljønormer og miljølovgivning i Vest- og Østeuropa. En vigtig del af denne undersøgelse er fastsættelse af retningslinjer på miljøområdet for investorer. Formålet med disse retningslinjer er at skabe en brugervenlig vejledning i miljøbestemmelser, der dækker både nye investeringer og igangværende projekter. Det er desuden hensigten, at disse retningslinjer også skal gælde i det tidligere Sovjetunionen, det tidligere Jugoslavien og Albanien.

Kommissionen tillægger samarbejde med central- og østeuropæiske lande på miljøområdet stor betydning, og den er villig til fortsat at yde økonomisk bistand i det omfang, det er muligt. I betragtning af den økonomiske situation er tiden

dog nok ikke inde til at foreslå medlemsstaterne af forhøje Fællesskabets økonomiske bistand til miljøforanstaltninger i central- og østeuropæiske lande til 0,1 % af bruttonationalproduktet i løbet af de næste fem år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2703/93

af Ben Visser (PSE)

til Kommissionen

(8. september 1993)

(94/C 296/76)

Om: Elendige forhold ved de rumænske grænser

Trafikken gennem Rumænien konfronteres med alvorlige problemer. Navnlig ved den rumænsk-bulgarske grænse i Giugiu hersker der elendige forhold. Det er især tyrkiske statsborgere, der er bosat i Vesteuropa, som behandles på dybt nedværdigende måde. Det tager sommetider tre dage at passere grænsen, føde eller drikkevarer kan kun købes mod ågerpriser, mennesker trues, gennembankes eller udblyndres af rumænske kriminelle. Biler bliver ødelagt, mens politiet ser på.

Problemerne skyldes for en del toldpersonalet, som med indgang fra 1. juli 1993 arbejder med en ny importordning, fordi Rumænien fra den dato har indført moms og personalet ikke er indstillet på denne ordning. Ved grænsen har der også samlet sig et stort antal lastbiler. Det er tvingende nødvendigt at træffe visse foranstaltninger.

1. Har Kommissionen indgivet en kraftig protest hos de rumænske myndigheder?
2. I bekræftende fald, hvordan har de rumænske myndigheder reageret derpå?
3. Er Kommissionen rede til snarest muligt og eventuelt i samarbejde med medlemsstaterne at sende et inspektionshold for at undersøge situationen på stedet?
4. Mener Kommissionen, at det er muligt at opnå en forbedring af disse afskyelige forhold gennem foanstaltninger inden for rammerne af den handels- og samarbejdsaftale, som er indgået mellem EF og Rumænien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af sir Leon Brittan

(13. december 1993)

Kommissionen har ikke modtaget indberetninger om den inhumane behandling, som det ærede medlem refererer til. I forbindelse med PHARE-programmet er der ikke desto mindre iværksat foranstaltninger for at forbedre passagen af Rumæniens grænser. Ud over de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med det regionale transportprogram om parkeringsinfrastruktur og venteområder ved grænseposterne mellem Rumænien og Bulgarien, er der andre foran-

staltninger om bistand til toldvæsenet. Hjælpen i dette program til omstrukturering af den rumænske toldadministration blev således indledt i december 1991. Igennem 1992 har Rumænien — under det regionale toldprogram — modtaget faglig bistand og uddannelse i toldlovgivning og -procedurer. Kommissionen har sendt en ekspert som konsulent for den rumænske regering til at bistå med at løse vanskeligheder ved grænseovergangsstederne ved den rumænsk/bulgarske grænse. Samtidig er der med dette regionale toldprogram udarbejdet forslag om udvidelse af den daglige bistand, der allerede er ydet.

Der er endvidere udarbejdet en forundersøgelse om datamatisering af den rumænske toldadministration. På grundlag af denne har den rumænske regering givet omstillingen af denne administration prioritet ved at afsætte 10 mio. ecu af PHARE-budgettet for 1993 til gennemførelse heraf.

Eksperten ansat af PHARE befinder sig i øjeblikket på stedet for at bistå toldadministrationen i denne omstilling. Der er naturligvis tale om en langsom og kostbar proces, fordi man samtidig skal ændre den nuværende lovgivning, omstrukturere administrationen og bistå de rumænske myndigheder i uddannelsen af personalet og omstillingen af tjenestegrene til edb.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2707/93

af Karl von Wogau (PPE)

til Kommissionen

(8. september 1993)

(94/C 296/77)

Om: Støtteforanstaltninger til fordel for Ukraine

1. Er Kommissionen enig i, at EF bør deltage i konkrete bistandsforanstaltninger med henblik på at tilvejebringe det hårdt tiltrængte økonomiske genopsving i SNG-staterne?
2. I et konkret tilfælde ville håndværkerforeningen i min valgkreds i Sydbaden være rede til at videreudanne og omskole 150 håndværkere fra Ukraine i deres værksteder i Sydbaden. Hverken håndværkerforeningen eller de ukrainske håndværkere har imidlertid råd til at betale rejse- og opholdsudgifter.
3. Er det korrekt, at der ikke kan ydes støtte til noget sådant fra de generelle EF-støtteordninger eller fra forskellige særфонде?
4. Overvejer Kommissionen i givet fald at ændre denne situation, så der bliver mulighed for at fremme sådanne projekter, der ikke koster ret meget, men som har stor virkning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(14. december 1993)

Gode målrettede programmer, foranstaltninger og projekter er et væsentligt element i den faglige bistand til SNG-

landene. Man anvender i den forbindelse en udførlig detaljeret procedure, når sådanne foranstaltninger skal identificeres.

De faglige bistandsaktiviteter identificeres i nært samarbejde med modtagerlandet i en proces, som først omfatter vejledende programmering af prioriteter og dernæst udarbejdelse af tilhørende omkostningseffektive projekter til opfyldelse af målene i indikativprogrammet. Så udpeger EU de partnere, der skal gennemføre samarbejdet, via en udbudsprocedure, således at det mest effektive forslag vælges.

Kommissionen finder, at denne procedure er den mest effektive metode til at målrette hjælpen på en relevant og gennemsigtig måde, men den betyder ikke i sig selv, at der kan ydes hjælp til rejseomkostningerne for håndværkere til en bestemt håndværkerforening i EU. Det ærede medlem har derfor ret i, at man ikke kan kræve støtte til dækning af den slags rejseomkostninger med henvisning til særlige midler.

Kommissionen overvejer imidlertid at indføre et program (et såkaldt »produktivtetsinitiativ«), hvorefter besøg og praktikperioder i virksomheder og institutioner i EU indgår som en støtte til virksomheder og institutioner i Rusland på deres vej mod markedsøkonomi. Det vil naturligvis blive gjort på en sådan måde, at gennemsigtighed og neutralitet sikres i forbindelse med tildelingen af kontrakter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2710/93

af Alexandros Alavanos (GUE)

til Kommissionen

(8. september 1993)

(94/C 296/78)

Om: Eksportstøtte til figner

Ifølge vore oplysninger overvejer Kommissionen på ny en nedsættelse af EF's eksportstøtte til græske figner.

1. Græske figner er en traditionel eksportvare, og Grækenland er en betydelig og vigtig konkurrent på det internationale marked til et land, der ikke er medlem af EF, nemlig Tyrkiet.
2. EF er i sin hidtidige politik med hensyn til denne vare gået ind for at mindske reservelagrene mest muligt, idet en forøgelse af disse lagre vil medføre en forhøjelse af EF's udgifter.

Kommissionen bedes på baggrund af ovenstående oplyse, hvorledes den begrundet beslutningen om at nedsætte eksportstøtten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2730/93

af Christos Papoutsis (PSE)

til Kommissionen

(8. september 1993)

(94/C 296/79)

Om: Præmier til figenproduktion

Eftersom figenproduktion er et traditionelt eksportprodukt i adskillige områder af Grækenland, så det udgør en støtte til indkomsten for tusinder af landbrugsfamilier, og medvirker til at reducere arbejdsløsheden og affolkningen af landområderne, bedes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber oplyse:

1. Om der er fare for en reducere af fællesskabsstøtten til eksport af græske figner inden for rammerne af den nye fælles landbrugspolitik eller andre bestemmelser på landbrugsområdet?
2. Om der i alle tilfælde findes en sikring af indkomststøtten til figenproducenterne og figenpakkerne, som hovedsageligt er mindre producenter eller råder over små virksomheder, og som konkurrencemæssigt er i fare på det internationale marked på grund af de større omkostninger i forbindelse med produktion og standardisering?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
på skriftlig forespørgsel E-2710/93 og E-2730/93
(20. december 1993)

De ærede medlemmer henviser uden tvivl til tørrede figner. I de seneste år har produktionen og handelen med tørrede figner inden for Fællesskabet stabiliseret sig. For øvrigt er omfanget af EF-eksporten og enhedsprisen herfor i pæn stigning. Der ydes ikke eksportrestitutions til tørrede figner, men de omfattes af en EF-ordning med minimumspriser til figenproducenten, støtte til oplagring og støtte til produktion af tørrede figner.

Sidstnævnte er baseret på sammenligninger med prisen på råvaren i de producerede tredjelande. For 1993/94 er den reduceret fra 30 386 til 21 602 ecu pr. 100 kg efter stigningen i disse priser. Denne reduktion tager undtagelsesvis for dette år kun hensyn til en del af stigningen. Minimumsprisen og støtten til oplagring for 1993/94 er praktisk taget forblevet uforandrede på henholdsvis 66 663 ecu pr. 100 kg og 0,0302 ecu pr. dag pr. 100 kg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2731/93

af Christos Papoutsis (PSE)

til Kommissionen

(8. september 1993)

(94/C 296/80)

Om: Økonomisk støtte fra Fællesskabet

Foreningen til Støtte og Bistand til Narkomaner i Pireusområdet anmoder om økonomisk støtte fra Fællesskabet for at det arbejde, der er nødvendigt for god drift af den bygning, foreningen har fået, kan blive udført.

Den omtalte forening har til formål:

- at støtte og bistå personer i Pireusområdet, som er afhængige af narkotika
- at yde dem enhver form for hjælp til afvænnning og reintegrering i samfundet
- at dække narkomanernes grundlæggende behov, logi, mad, beklædning osv.

Omkostningerne til arbejdet på bygningen beløber sig ifølge en teknisk rapport fra departementskontoret i Pireus til ca. 60 mio. dr.

På baggrund af dette bedes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber oplyse:

1. Om der på grundlag af de bestående fællesskabsbestemmelser og bevillinger på fællesskabsbudgettet er mulighed for fællesskabsbidrag til foreninger, som har sådanne formål?
2. Hvad er i modsat fald de nødvendige procedurer og tidsfrister for opnåelse af fællesskabsstøtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(3. december 1993)

Selv om Kommissionen gennemfører foranstaltninger med henblik på støtte til økonomisk og social integration af dårligt stillede grupper eller udstødte, ligger ansvaret for finansiel støtte til nationale projekter på dette område hos medlemsstaterne.

Fællesskabet har ikke noget specifikt ansvar på boligområdet, og finansiel støtte til renovering af bygninger ydes kun i meget få tilfælde inder for rammerne af de sociale hjælpeforanstaltninger for tidligere arbejdstageres i EKSF-industriene, vandrende arbejdstagere og grænsearbejdere. Derudover findes der ikke nogen bevillinger inden for rammerne af specifikke fællesskabsprogrammer.

Dog kan Kommissionen i henhold til mål nr. 3 i den nye forordning om strukturfondene overveje muligheden for støtte for at fremme integreringen af personer, der er truet af udstødelse fra arbejdsmarkedet.

Kommissionen og de nationale myndigheder forbereder på nuværende tidspunkt rammer for forhandlingerne med henblik på fastlæggelse af de operationelle programmer inden årets udgang. Når programmet er fastlagt, skal den pågældende forening efter at have indhentet oplysninger ved arbejdsministeriet (afdelingen for Den Europæiske Socialfond) indsende sit forslag enten til sekretariatet for POP Attika eller til ministeriet for folkesundhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2772/93

af John Iversen (V)

til Kommissionen

(28. september 1993)

(94/C 296/81)

Om: Sikring af minoriteters og selvstyrende områders interesser

Hvilke retningslinier agter Kommissionen at vedtage for at sikre nationale, etniske og kulturelle minoriteters samt selvstyrende områders interesser i de kommende optagelsesforhandlinger med nye medlemslande, specielt i en situation, hvor den forhandlingsberettigede modpart ikke ønsker at fremføre disse interesser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(14. januar 1994)

Tiltrædelse af Den Europæiske Union forudsætter accept af regelværket på alle Fællesskabets politikområder. Det er dog op til ansøgerlandene at fremkomme med særlige anmodninger.

Fællesskabet har kun liden direkte kompetence i de anliggender, det ærede medlem omtaler, men Fællesskabet er oprettet på grundlag af retssamfundsprincippet og princippet om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Disse principper udgør grundlaget for fællesskabsretten og ansøgerlandenes lovgivning. Desuden er enhver person med statsborgerskab i en medlemsstat i henhold til artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union unionsborger. I henhold til denne artikel har alle unionsborgere de rettigheder og er underkastet de forpligtelser, der er indeholdt i denne traktat.

Der skal desuden nedsættes et Regionaludvalg i henhold til bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union, gennem hvilket der vil kunne gøres bedre plads for de selvstyrende områders interesser i den europæiske opbygning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2832/93

af Giuseppe Mottola (PPE)

til Kommissionen

(4. oktober 1993)

(94/C 296/82)

Om: Flegreo-projektet — naturparken Campi Flegrei — den historiske, arkæologiske, miljømæssige og kulturelle arv, der bør beskyttes og udnyttes

På området Area Flegrea, der omfatter kommunerne Pozzuoli-Bacoli-Monte di Procida-Quarto og en del af byen Napolis område, findes en historisk, arkæologisk, miljømæssig og kulturel arv af uvurderlig værdi, der er enestående i verden.

Der er endnu tid til at bremse det uafvendelig forfald og redde, udnytte og give borgerne og turisterne fra hele verden en usædvanlig kulturarv.

I området findes der hele fire søer: Averno-søen, Fusaro-søen, Lucrino-søen og Miseno-søen, der er omgivet af arkæologiske, historiske, kulturelle, miljømæssige og landskabsmæssige skatte, der bør gøres mere tilgængelige.

Det største dagblad i Syditalien »Il Mattino« har taget initiativ til at arrangere to dage med arkæologiske, miljømæssige og gastronomiske ture for at henlede myndighedernes og offentlighedens opmærksomhed på disse forhold.

Mener Kommissionen ikke:

1. At den bør henvende sig til den italienske stat og samtlige kompetente regionale og lokale organer for at udvirke, at de udarbejder en særlig integreret plan vedrørende revaluering og udvikling af Flegrea-området inden for rammerne af politikken vedrørende forsvar, beskyttelse og udnyttelse af parker, fredede områder, naturlige ressourcer og miljøet?
2. At den inden for rammerne af politikken og målene i forbindelse med reformen af strukturfondene — regnskabsåret 1994—1999 — bør yde medfinansiering på mindst 60 % med henblik på at udnytte og beskytte de produktionsmæssige, arkæologiske, miljømæssige, historiske og kulturelle samt landskabsmæssige ressourcer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(12. januar 1994)

Kommissionen er bevidst om betydningen af den historiske, arkæologiske og økologiske arv i Flegrea-regionen.

Inden for rammerne af det operationelle flerfondsprogram har Kommissionen efter anmodning fra Campania-regionen — finansieret en række projekter, der sigter mod at beskytte og udvikle den arkæologiske og kunstneriske arv samt

naturressourcerne og at forbedre betingelserne for adgang hertil. Som eksempel kan nævnes: den arkæologiske park Pozzuoli, interventionerne til sanering af Miseno-søen og til udvikling af jernbanetransport («circumflegrea» og «cumana»).

Som led i de interventioner, der skal iværksættes i Campania i perioden 1994—1999, mener Kommissionen, at turisme (modtagelsesstrukturer og sikring af den historiske og naturlige arv) og beskyttelse af miljøet fortjener særlig opmærksomhed. I tilfælde af at Campania-regionen foreslår en specifik og integreret plan for Flegrea-området, vil Kommissionen vurdere mulighederne herfor og betingelserne for finansiering med henblik på eventuel ydelse af fællesskabsstøtte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2840/93

af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen
(4. oktober 1993)
(94/C 296/83)

Om: Eventuel forurening som følge af ulykker på kemiske anlæg i Irland

Hvorledes vurderer Kommissionen muligheden for, at der i forbindelse med de tre ulykker i august 1993 i Irland på de kemiske anlæg drevet af henholdsvis Hicuson, Aom og Laxter har fundet emissioner af giftige stoffer sted, som kan have forurenede andre medlemsstaters vande eller luftrum, specielt områder på vestkysten af Det Forenede Kongerige, og hvilke oplysninger er den irske regering fremkommet med vedrørende overholdelsen af bestemmelserne i EF's direktiver om miljø, sundhed og sikkerhed på disse tre anlæg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(9. december 1993)

Kemiske anlæg i Fællesskabet skal opfylde betingelserne i direktiv 82/501/EØF, det såkaldte Seveso-direktiv, som drejer sig om forebyggelse af, beredskab i forbindelse med og bekæmpelse af større uheld med farlige stoffer.

Af de tre uheld i Irland i august 1993 involverede de to ikke farlige stoffer som defineret i direktiv 82/501/EØF som ændret.

De oplysninger, Kommissionen har modtaget fra det irske miljøbeskyttelsesagentur, angiver at eksplosionen og branden på Hickson Pharmachem Ltd i Cork havn startede i en kemisk reaktor, der anvendes til at genvinde iso-propyl

alkohol fra procesaffaldsstrømmen, og resulterede i brand, der hovedsagelig ødelagde en fabrikationsbygning på området og en mindre tilstødende tankpark.

Desuden viste de foretagne miljøvirkningsprøver, at virkningerne for luft- og vandforureningen ikke var alvorlige, og at der var forårsaget ringe potentiel skade selv på havneområdet i Cork, og at der således overhovedet ingen fare var for at forårsage skader i andre medlemsstater.

Denne ulykke blev ikke desto mindre anmeldt til Kommissionen inden for rapporteringsordningen for større uheld i henhold til direktivet.

Dens årsager og følger vil blive analyseret og den høstede erfaring vil blive offentliggjort sammen med dem fra lignende ulykker, der har fundet sted i Fællesskabet.

Det bør endelig understreges, at efterprøvningen af, om navnlig anlæggene var i overensstemmelse med direktivets bestemmelser, henhører under de nationale myndigheders ansvar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2863/93

af Alex Smith (PSE)
til Kommissionen
(4. oktober 1993)
(94/C 296/84)

Om: Manglende betaling af idømt erstatning

I 1991 fik en af mine vælgere af en britisk arbejdsret tilkendt erstatning for uberettiget afskedigelse. Den pågældendes tidligere arbejdsgiver har taget ophold uden for Det Forenede Kongerige og bor nu andetsteds i Fællesskabet.

Denne arbejdsgiver har ikke udbetalt erstatningen til sin tidligere arbejdstager, som nu har krav på en erstatning på 28 901 £.

Hvad kan der — i lyset af Kommissionens forpligtelse til at sikre det indre marked — gøres på EF-plan med henblik på at sikre den skadelidtes rettigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(16. december 1993)

Spørgsmålet om en erstatning tilkendt af en britisk arbejdsret efter en sag om uberettiget afskedigelse kan principielt løses ved anvendelse af reglerne i Bruxelles-konventionen af 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager.

Erstatninger tilkendt af arbejdsretter falder ikke uden for denne konventions anvendelsesområde, idet den tillader fuldbyrdelse af sådanne kendelser i de andre kontraherende

lande. Således skulle den ansatte kunne få kendelsen fuldbyrdet i det kontraherende land, hvor den tidligere arbejdsgiver nu er bosat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2340/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/85)

Om: Beskyttelse af naturarven i Middelhavet

Beskyttelsen af naturarven i Middelhavet ville være mere effektiv, hvis EF oprettede en europæisk tjenestegren herfor. Mener Kommissionen, at der er behov for en sådan tjenestegren?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2404/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/86)

Om: Oprettelse af en europæisk tjenestegren for en bedre beskyttelse af naturarven i Middelhavet

Kan Kommissionen oplyse, om den vil være i stand til at oprette en europæisk tjenestegren for en bedre beskyttelse af naturarven i Middelhavet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2405/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 296/87)

Om: Udstedelse af et direktiv om miljøet i Middelhavet

Har Kommissionen i lyset af Middelhavets vidtrækkende miljømæssige betydning til hensigt at udstede et direktiv, i henhold til hvilket der skal overføres teknologier og metoder til Middelhavslandene, navnlig med hensyn til akvakultur, rensning af forurenede kystområder og forureningskontrol?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2914/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(18. oktober 1993)

(94/C 296/88)

Om: Oprettelsen af en EF-tjeneste for Middelhavsområdet

Det vil blive lettere at overføre teknologier og metoder vedrørende havbrug, genopretning af kyststrækninger og systemer til at kontrollere forurening — navnlig forurening fra olieprodukter og fra spildevand udledt i havet fra byer langs kysterne — fra de nordlige lande til de sydlige ved Middelhavet, hvis man opretter en EF-tjeneste for Middelhavsområdet. Mener Kommissionen, at oprettelsen af den foreslåede tjeneste er berettiget, og at EF må tage et initiativ i den retning?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

på skriftlig forespørgsel E-2340/93, E-2404/93, E-2405/93
og E-2914/93

(20. december 1993)

På et møde, som var arrangeret af Kommissionen, og som blev afholdt i Cairo den 28. til 30. april 1992 vedtog miljøministrene for Middelhavslandene og de medlemmer af Kommissionen, der har miljø som forretningsområde, en erklæring om samarbejde mellem de europæiske Middelhavslande om miljøet i Middelhavsområdet. Denne erklæring udgør en forlængelse af Nicosea-charteret af april 1990.

Deltagerne udarbejdede en strategi på lang sigt bestående af de specifikke aktioner, der er nødvendige for at opnå den grundlæggende målsætning, som er et miljø, der er kompatibelt med en bæredygtig udvikling i Middelhavsområdet.

Den handlingsplan, der blev vedtaget på ministermødet i Cairo, består af to etaper:

— en prioriteret etape, hvori de aktioner, der er beskrevet i Nicosea-charteret, og som endnu ikke er blevet udført, skal afsluttes; endvideres skal de nationale strategier for en bæredygtig udvikling defineres, og der skal udarbejdes og iværksættes intersektorielle mekanismer til integrering af økonomipolitik og miljøpolitik i de enkelte Middelhavslande

— en etape på længere sigt, hvori der skal foretages en effektiv og reel integrering af økonomipolitik og miljøpolitik ved udarbejdelsen af økonomiske og sociale ledsageforanstaltninger, ved gennemførelsen af disse foranstaltninger og ved udvikling af samarbejdet og partnerskabet mellem alle Middelhavslandene.

For at sikre en effektiv gennemførelse af programmet, er der blevet udarbejdet en opfølgingsmekanisme, hvori deltager

Kommissionen, De Forenede Nationers Program for Middelhavet, Verdensbanken, BEI og andre institutioner.

Kommissionen mener, at de administrative og tekniske strukturer, som allerede er iværksat af Middelhavslandene stort set dækker de sektorer, der nævnes af det ærede medlem. Den mener, at det vil være mere gavnligt at forbedre de eksisterende strukturer end at skabe nye strukturer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2941/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(18. oktober 1993)

(94/C 296/89)

Om: Anvendelsen af de europæiske andelsvinproduktionsorganisationers lagre

De europæiske andelsvinproduktionsorganisationer har forelagt Fællesskabet et forslag om, at der sker en særlige destillering med henblik på anvendelse af en del af deres lagre (ca. 600 000 tons). Men indtil i dag og til trods for, at forslaget blev fremlagt i maj, har myndighederne ikke givet noget svar. Kommissionen bedes oplyse, hvorledes Fællesskabet stiller sig til dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(7. december 1993)

Kommissionen er ikke ud fra de foreliggende data, som er konstateret af de producerende medlemsstater pr. 31. august 1993 i stand til at foreslå en særlig ad hoc-destillering for at afsætte en del af de eksisterende vinlagre.

Faktisk er lagerniveauet for de forskellige vine pr. 31. august 1993 på fællesskabsplan fuldstændig sammenligneligt med de foregående produktionsårs.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2959/93

af José Lafuente López (PPE)

til Kommissionen

(20. oktober 1993)

(94/C 296/90)

Om: Verdens mest besøgte arabiske monumenter i EF

Det faktum, at det arabiske monument Alhambra i Granada har været verdens mest besøgte, har betydet at billeder af nævnte monument i løbet af det kommende år vil blive i mere end 2 000 tilfælde på 700 amerikanske fjernsynskanaler.

Men der er trods alt mange, der mener, at der er behov for konstant at reparere og vedligeholde nævnte monument, som er perlen blandt monumenterne fra det arabiske herredømme i Spanien, med det formål at kunne bevare det i overensstemmelse med dets oprindelige arkitektur.

Vil Kommissionen oplyse, hvilken holdning den har til verdens mest besøgte monument, og hvilken økonomisk og budgetmæssig bevågenhed Alhambra i Granada fortjener med det formål at gøre det til model for den bevågenhed, EF viser sine mest symbolske monumenter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(19. januar 1994)

Alhambra i Granada er i lighed med en lang række andre bygningsværker i medlemsstaterne en del af EU's usædvanlige kulturrigdom.

EU tilrettelægger hvert år et program bestående af en række pilotprojekter til bevarelse af den arkitektoniske arv. Som led i dette program bevilgede Kommissionen i 1986 i anledning af Spaniens indtræden i Fællesskabet et tilskud på 200 000 ecu til finansiering af restaureringen af Løvegården i Alhambra.

Kommissionen er i øvrigt netop nu i færd med at udarbejde en meddelelse om bygninger og kunstgenstande med henblik på at lægge en sammenhængende strategi for dette område. Ethvert projektforslag vil blive behandlet i lyset af den nye strategi. Meddelelsen bygger på artikel 128 i EF-traktaten i overensstemmelse med de gældende procedurer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2989/93

af Virginio Bettini (V)
til Kommissionen
(25. oktober 1993)
(94/C 296/91)

Om: Våbenhandlere

Af det italienske tv-selskab RAI's udsendelse »TG2 Dossier« den 10. august 1993 om international våbenhandel fremgik det, at den amerikanske forretningsmand Samuel Cummings firma Interarm har et stort våbenlager i Manchester.

Vil Kommissionen oplyse, hvorledes en stor international våbenhandler frit kan drive virksomhed i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(24. februar 1994)

Kommissionen har intet kendskab til de af det ærede medlem omtalte forhold.

Under alle omstændigheder henhører det eventuelle spørgsmål om, hvorvidt et amerikansk selskab driver international våbenhandel i en medlemsstat, under den pågældende medlemsstats lovgivning.

Selv om bekæmpelse af våbenhandel henhører under samarbejdet mellem medlemsstaterne på det toldmæssige, politimæssige og retlige område i medfør af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, er der i øvrigt intet i det stillede spørgsmål, som antyder, at der i det foreliggende tilfælde er tale om svig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3059/93

af François Musso (RDE)
til Kommissionen
(29. oktober 1993)
(94/C 296/92)

Om: Gennemførelse af INTERREG-programmet på Korsika

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes INTERREG-programmet for Sydkorsika og Nordsardinien er blevet gennemført, samt angive beløbet for de samlede bevillinger i forhold til de bevillinger, for hvilke der er indgået forpligtelser og foretaget betalinger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(22. december 1993)

1. EF-initiativprogrammet INTERREG for departementet Corse du Sud og provinsen Sassari blev grundigt gennemgået på det møde i overvågningsudvalget for INTERREG, der blev afholdt i Ajaccio den 12. juli 1993. Komitéens arbejde gav anledning til omprogrammering af visse foranstaltninger, som kun vedrørte departementet Corse du Sud, idet de sardiske myndigheder oplyste, at der vil blive indgået forpligtelse for alle de foranstaltninger, der vedrører dem, inden for de fastsatte frister.

Den seneste omfordeling af bevillinger mellem foranstaltningerne vil blive behandlet på et kommende møde i overvågningsudvalget.

2. I forlængelse af de ændringer, der blev vedtaget af overvågningsudvalget den 12. juli 1993, blev EF-støtten til INTERREG fastsat ved Kommissionens beslutning K(93) 2492 af 1. oktober 1993.

Der er tale om følgende beløb:

EFRU:

17,494 mio. ecu, heraf 11,048 mio. ecu til Italien og 6,446 mio. ecu til Frankrig.

EUGFL:

0,974 mio. ecu, heraf 0,487 mio. ecu til Italien og 0,487 mio. ecu til Frankrig.

ESF:

1,418 mio. ecu, heraf 0,810 mio. ecu til Italien og 0,608 mio. ecu til Frankrig.

Situationen med hensyn til forpligtelserne og betalingerne var følgende pr. 31. oktober 1993:

(mio. ecu)

Fond	Korsika/Sardinien	Forpligtelser	Betalinger
EFRU	Corse du Sud	6,446 (1993-tranchen)	3,223 (forskud på 1993-tranchen)
	Provinsen Sassari	9,800 (1992-tranchen)	4,900 (første forskud 1992)
EUGFL	Corse du Sud	0,307	0,153
	Provinsen Sassari	0,307	0,153
ESF	Corse du Sud	0,400	0,200
	Provinsen Sassari	0,787	0,393

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3119/93

af Gerhard Schmid (PSE)

til Kommissionen

(10. november 1993)

(94/C 296/93)

Om: Den Europæiske Socialfond (ESF)

Hvilke konkrete projekter i Bayern har siden 1990 fået støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF) og i hvilken størrelsesorden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pdraig Flynn

(12. januar 1994)

På grundlag af den vedtagne fælles støtteramme for Tyskland for mål nr. 3 (bekæmpelse af langtidsløshed) og mål nr. 4 (integration af unge) har Kommissionen i forbindelse med de programmer for tidsrummet 1990 til 1992, som Bayern har fremlagt, godkendt et samlet beløb på 22 707 213 ecu og et beløb på 10 364 970 ecu for 1993:

Dette beløb fordeler sig således:

	<i>(ecu)</i>
A. Mål nr. 3	
Foranstaltninger til fordel for	
— handicappede	7 452 382
— langtidsledige kvinder og mænd	12 768 155
i alt	20 220 537
B. Mål nr. 4	
Foranstaltninger til fordel for	
— handicappede unge	1 957 306
— unge kvinder	899 245
— andre vanskeligt stillede unge	7 538 419
i alt	10 394 970
C. Foranstaltninger i henhold til artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4255/88	
Vejledning og rådgivning med henblik på genintegration af langtidsledige samt teknisk bistand	2 456 676

Kommissionen har truffet afgørelse om inddragelse af alle tre strukturfonde i finansieringen af et operationelt program til fremme af udviklingen af landdistrikterne (mål nr. 5b)).

De finansielle bidrag fra Den Europæiske Socialfond (ESF) til dette program udgør i alt 31 792 510 ecu i tidsrummet 1990-1993.

ESF bidrager med dette beløb hovedsagelig til finansieringen af foranstaltninger vedrørende erhvervsuddannelse. Der

gives dog også støtte til ansættelsesinitiativer, som gør det muligt for nyansatte personer at få kvalifikationer eller erhvervs erfaringer i forbindelse med erhvervspraktik.

Efter reformen af strukturfondene i 1988 træffer Kommissionen ikke mere afgørelse om de enkelte projekter, men kun om de programmer, som de enkelte delstater lægger frem. Afgørelsen om, hvilket projekt der konkret kan støttes, er udelukkende de involverede tyske myndigheders ansvar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3150/93

af Paul Howell (PPE)

til Kommissionen

(19. november 1993)

(94/C 296/94)

Om: Korn og sukkerordningerne

1. Kan Kommissionen kommentere de hidtidige resultater af den nye prisstøtteordning for korn? Vil Kommissionen oplyse om dens seneste prognoser for 1993-høsten, land for land, med angivelse af størrelsen af de braklagte arealer i absolutte tal og som procentdel af de samlede kornarealer?

2. Kan Kommissionen efter udløbet af fristen den 1. oktober for at stille forslag til den nye sukkerordning oplyse, hvilke specifikke reformforanstaltninger, der indarbejdes i den nye ordning? Vil Kommissionen f.eks. ændre betingelserne i kvoteordningen? Vil oplagingspræmien for C-kvoten blive afskaffet? Vil prisstøtte til overskudssukkerproduktion blive fjernet?

3. Vil Kommissionen genforhandle Portugals tiltrædelsesaftale samtidig med sukkerordningen for 1994?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af René Steichen

(22. februar 1994)

1. Det er for tidligt nøjagtigt at vurdere kornprisnedsættelsernes virkning for forbruget i EF. Ifølge handelen kan forbruget dog stige med 4-5 mio. tons i høståret 1993/94, hvilket vil svare til EF's skøn for reformens første år.

Kommissionens seneste skøn over EF's kornhøst i 1993 lyder på 164,7 mio. tons fordelt mellem medlemsstaterne på følgende måde:

	(1 000 tons)
Belgien og Luxembourg	2 035
Danmark	8 234
Tyskland	35 717
Grækenland	4 576
Spanien	16 997
Frankrig	54 720
Irland	1 403
Italien	18 475
Nederlandene	1 467
Portugal	1 377
Det Forenede Kongerige	19 709

Faldet i EF's kornproduktion er en følge af indførelsen af EF's braklægningsordning under hektarstøtteordningen. Ifølge foreløbige tal, som medlemsstaterne har tilsendt, androg den samlede braklægning med omdrift i 1993 i EF 4,659 mio. ha fordelt mellem medlemsstaterne og udtrykt i en procentdel af deres samlede kornareal som følger:

	(1 000 ha)	% af samlet kornareal
Belgien	19	5
Danmark	205	15
Tyskland	1 063	15
Grækenland	17	1
Spanien	909	17
Frankrig	1 581	17
Irland	24	10
Italien	207	6
Luxembourg	2	6
Nederlandene	8	2
Portugal	70	10
Det Forenede Kongerige	556	20

De varierende braklægningsprocentsatser skyldes de forskellige landbrugsstrukturer i medlemsstaterne. Nogle medlemsstater har en højere andel af mindre producenter, der er fritaget for braklægning. Braklægningsprocentsatsen som en del af kornarealet giver et misvisende indtryk sammenlignet med dens beregning som en del af det dyrkede areal. Visse medlemsstater har f.eks. en højere andel af korn ifølge deres traditionelle produktionstendens.

Ud over braklægning med omdrift er 1,5 mio. ha blevet taget ud af produktion under den femårige braklægningsordning i henhold til forordning (EØF) nr. 2328/91.

2. & 3. Som det ærede medlem allerede nu er klar over, vedtog Kommissionen et forslag til Rådet den 29. september 1993 ⁽¹⁾ om videreførelse af de nuværende produktionsordninger, forsyningsordningerne for råsukker og støtten til EF's sukkersektor i produktionsåret 1994/95, inklusive de relevante foranstaltninger for Portugal.

Under disse forhold agter Kommissionen at fremlægge nye forslag til Rådet om de ordninger, der skal gælde efter produktionsåret 1994/95, der slutter den 30. juni 1995, i så god tid, at Rådet kan træffe en beslutning inden den 1. januar 1995 som påtænkt i den foreslåede reviderede tekst til artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81.

(1) Dok. KOM(93) 442 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3178/93

af Marc Galle (PSE)

til Kommissionen

(19. november 1993)

(94/C 296/95)

Om: Komitéen for den europæiske litteraturpris

Det forlyder i pressen, at der er udnævnt en komité, som skal bestemme, hvem der får tildelt den europæiske litteraturpris.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvem der forestår udnævnelsen, og hvilke kriterier der lægges til grund herfor?
2. Finder Kommissionen det ikke ønskeligt og hensigtsmæssigt, at sagen drøftes med Europa-Parlamentets kulturudvalg, inden en sådan afgørelse træffes?
3. Er der efter Kommissionens opfattelse uforeneligt på en og samme tid både at være medlem af Europa-Parlamentet og af en komité, som varetager en opgave for EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(3. januar 1994)

Aristeion-priserne (Den Europæiske Litteraturpris og Den Europæiske Oversætterpris) er indstiftet i overensstemmelse med den resolution om bøger og læsning, som Rådet og kulturministrene vedtog den 18. maj 1989.

Det skal bemærkes, at dette initiativ er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾, og at beskrivelsen af disse priser findes i Kommissionens meddelelse om »Nye perspektiver for Fællesskabets indsats på kulturområdet«, der blev oversendt til Rådet og Parlamentet den 22. april 1992.

For hver af de to priser nedsætter Kommissionen på forslag fra medlemsstaterne en uafhængig jury, sammensat af ni eksperter. Medlemsstaterne opfordres ved hvert års begyndelse af Kommissionen til at udpege to fagfolk på litteraturområdet, en til litteraturprisen (forfatter, litteraturkritiker mv.) og en til oversætterprisen (oversætter, lingvist mv.).

Udvælgelseskriterierne er ud over de faglige kvalifikationer, at de pågældende kan afse den nødvendige tid, og at de har indgående kendskab til mindste tre fællesskabssprog. Jury-medlemmerne skal nemlig rejse tre gange i løbet af året til møder (hvoraf de to er af to dages varighed), og de skal læse ca. 36 værker eller rapporter om disse værker.

Kommissionen finder ikke, at medlemskab af en jury på nogen måde er uforeneligt med, at en person også er Euro-parlamentariker, forudsat vedkommende har de nødvendige faglige kvalifikationer til at vurdere litterære værkers kvalitet og er udpeget af de relevante myndigheder.

(¹) EFT nr. C 35 af 15. 2. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3182/93

af Jessica Larive (ELDR)

til Kommissionen

(23. november 1993)

(94/C 296/96)

Om: Et europæisk forbud mod indførsel af indfangede vilde fugle

Er det Kommissionen bekendt:

— at der hvert år indføres mellem en og tre millioner indfangede vilde fugle til Det Europæiske Fællesskab, selv om avlen i Europa er tilstrækkelig til at dække efterspørgslen

— at det af nylige undersøgelser fremgår, at for visse fuglearters vedkommende mister tre ud af fire fugle livet, inden fuglene leveres til dyrehandlerne i Europa

— at 105 luftfartsselskaber frivilligt har indført et forbud mod transport af tropiske fugle

— at det imidlertid ikke juridisk påklageligt at omgå dette forbud, og at det endog har ført til omdirigering af transporten til bulkforsendelser (full charter) bl.a. ved at lade handelen foregå via Østeuropa

— at Europa-Parlamentet allerede ved flere lejligheder har slået til lyd for EF-lovgivning (beslutning om handel med eksotiske fugle, A3-0212/91) (¹), og

— at Kommissionen på trods af dette stadig ikke er kommet med et lovgivningsforslag?

Hvornår vil Kommissionen komme med forslag til EF-lovgivning, som forbyder indførsel af indfangede vilde

fugle til EF? Hvis det varer længe endnu, må det frygtes, at forordning (EØF) nr. 3626/82 (²) om handel med udryddelsestruede arter automatisk vil finde anvendelse, idet handelen med indfangede vilde fugle udgør en udryddelsestrussel for mange arter.

(¹) EFT nr. C 267 af 14. 10. 1991, s. 226.

(²) EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yannis Paleokrassas

(14. januar 1994)

Kommissionen er fuldt ud klar over importen til EU af levende vilde fugle, da denne handel for størstedelens vedkommende omfatter de arter, der er opført i Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter. Som anført i Kommissionens svar på hhv. Europa-Parlamentets beslutning nr. A3 — 212/91 og på skriftlig forespørgsel nr. 783/91 af Anita Pollack (¹), nr. 1601/91 af Christiana Muscardini (²), nr. 1988/91 af James Ford (³) samt nr. 2021/91 af Elmar Brok (³), mener den ikke, at det er nødvendigt med et totalt forbud mod handel med vilde fugle, og at alle aspekter af handel med vilde dyr er behørigt omfattet af Kommissionens forslag til Rådets forordning om besiddelse af og handel med vilde dyr og planter (⁴).

(¹) EFT nr. C 281 af 28. 10. 1991, s. 20.

(²) EFT nr. C 55 af 2. 3. 1992, s. 33.

(³) EFT nr. C 162 af 29. 6. 1992, s. 12.

(⁴) EFT nr. C 26 af 3. 2. 1992, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3223/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1993)

(94/C 296/97)

Om: Fastsættelse af handelsstrategier over for lande i Central- og Østeuropa

Kommissionen bedes oplyse, om og hvornår den sammen med landene i Central- og Østeuropa vil fastlægge en konsekvent handelsstrategi, hvori der tages hensyn til reformen af den fælles landbrugspolitik samt til de nye bestemmelser vedrørende handel med landbrugsprodukter.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(2. februar 1994)

Hjælp til en gradvis tilpasning af de indenlandske politikker til Fællesskabet og udvikling af gensidig handel indgår som integrerende dele af Europaaftalerne og andre gældende aftaler om handel og samarbejde mellem de enkelte central- og østeuropæiske lande og Fællesskabet. Gennem PHARE ydes faglig og anden bistand til lande med betydelige landbrugsinteresser for at hjælpe dem med at udvikle reform-, udviklings- og handelspolitikker for landbruget under hensyn til målsætningen for disse aftaler.

I betragtning af alle de mange mulige forandringer, Fællesskabets og andre europæiske landes landbrugsproduktion og handelsordninger står over for, har Kommissionen taget initiativ til en undersøgelse af landbrugssektoren i Fællesskabet og de central- og østeuropæiske lande udført af fremstående uafhængige eksperter i handel og dermed forbundne emner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3286/93

af Gérard Deprez (PPE)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 296/98)

Om: Bekæmpelse af AIDS — program under Lomé IV

Kommissionen har for nylig oplyst, at Fællesskabet har bidraget til bekæmpelsen af AIDS i ca. 80 lande.

Vil Kommissionen oplyse:

1. Hvilke lande det drejer sig om?
2. Hvilke kriterier der lægges til grund for støtteberettigede projekter?
3. Om det har været nødvendigt at afvise en del antagelige projekter på grund af utilstrækkelige bevillinger?
4. Hvor stor en del af det pågældende beløb der reelt er udbetalt i direkte støtte til hospitaler og syge, til informationsprogrammer (og hvor disse er iværksat), samt til finansiering af særlige programmer med henblik på at fremme adgangen til og anvendelsen af præservativer?

Mener Kommissionen i øvrigt, at programmet under Lomé IV, til hvilket der er bevilget 50 mio. ecu, er tilstrækkeligt på baggrund af tidligere erfaringer og de opstillede målsætninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(22. december 1993)

1. Kommissionen har støttet foranstaltninger til bekæmpelse af AIDS i 64 AVS-lande (dvs. næsten alle) og i 16 ikke-AVS-lande (Sydamerika, Asien og Middelhavslandene). Ud over de nationale foranstaltninger støtter Fællesskabets program også foranstaltninger i alle udviklingslande (uddannelse, operationsanalyse, seminarer osv. . . .) samt aktiviteter til fordel for områder, der omfatter flere lande.

2. Idet Kommissionen erkender, at de midler, der ydes på verdensplan for at bekæmpe AIDS, er utilstrækkelige, benytter den visse kriterier for at udvælge de prioriterede interventioner, hvoraf de vigtigste er følgende:

— foranstaltningerne skal indgå i den politik og de strategier, der er fastlagt i forbindelse med et fælles AIDS-program, sådan som det for nylig blev fremlagt for Den Paritetiske Forsamling EØF/AVS, og Kommissionen vil inden længe give Rådet og Parlamentet meddelelse herom. Den særlige AIDS-politik i udviklingslandene skal føres ifølge seks grundlæggende principper. Disse principper er følgende: tilpasning af interventionerne til risiko-miljøet, emnets følsomhed og i særlig grad den særegenhed, der er forbundet med differentieringen af kønnene, den sociale undervisning og respekten for den menneskelige værdighed, Fællesskabernes beføjelse til intervenere, integreringen af interventionerne i mere omfattende rammer samt tilpasningen af disse interventioner

— de prioriterede strategier er forebyggelse, støtte til sundhedsordningerne for at imødegå epidemien, hensyntagen til epidemiens sociale og økonomiske konsekvenser samt videnskabelig bistand

— de mere metodologiske kriterier er: interventionens sammenhæng med de nationale politikker og andre berørte parters interventioner, den sociale og kulturelle godkendelse af interventionen, cost-benefit elementet samt interventionens levedygtighed.

3. Kommissionen modtager meget få projekter, der er endeligt udarbejdet og klar til at modtage støtte og finansiering. Indtil nu vedrører højst 10 % af de foranstaltninger, som Kommissionen har finansieret, projekter i den form de er blevet forlagt. Det vil sige, at hovedparten af ansøgningerne om støtte og finansiering kræver en faglig bistand med hensyn til udarbejdelsen af acceptable projekter. Kommissionen kan derfor garantere, at indtil nu er ingen af de projekter, der har været acceptable og forelagt i henhold til de fastlagte kriterier, blevet afvist udelukkende på grund af manglende finansielle midler. Derimod er den nødvendige bistand ved udarbejdelsen af gyldige projekter af og til blevet forsinket på grund af utilstrækkelige menneskelige ressourcer, manglende ekspertbistand eller manglende grundighed.

Det er klart, at de disponible menneskelige og finansielle ressourcer på verdensplan til bekæmpelse af AIDS i udviklingslandene er utilstrækkelig til at iværksætte de nødvendige minimumsforanstaltninger for at begrænse epidemiens udbredelse og imødegå dens konsekvenser. En eventuel stigning i udbredelsen bør imidlertid ledsages af en større effektivitet med hensyn til de forebyggende foranstaltninger, og med anvendelse af et stigende antal menneskelige ressourcer.

4. Hovedparten af de projekter, der støttes af Kommissionen, omfatter forskellige interventioner såsom støtte til at øge sundhedsordningernes kapacitet, oplysning, undervisning, anvendelse af præservativer og behandling af syge, der lider af en sygdom, der kan overføres ved seksuelt samvær osv. På en sammenfattende måde kan man konstatere, at størstedelen af støtten er blevet ydet til forebyggelse af udbredelsen af AIDS (ca. 70 %). Resten af støtten er blevet ydet til at øge sundhedsordningernes kapacitet (altså også hospitaler og blodtransfusionscentre) samt til videnskabelig indsamling af viden for at forbedre de operationelle interventioner. I den senere tid er det yde støtte til foranstaltninger med henblik på at imødegå de sociale og økonomiske konsekvenser (forældreløse børn osv. . .).

5. Kommissionen har bevilget 50 mio. ecu under Lomé IV som det minimumsbeløb, der ydes til bekæmpelse af AIDS i AVS-landene. I øjeblikket er 20 % af dette beløb afsat til særlige foranstaltninger i det enkelte land. Kommissionen får yderligere af budgetbevillingerne et beløb på ca. 10 mio. ecu om året til foranstaltninger til bekæmpelse af AIDS i alle udviklingslandene, hvilket delvis ligeledes omfatter støtte til bekæmpelse af AIDS i AVS-landene.

Kommissionen mener, at de bevilgede midler i øjeblikket er passende i forhold til forvaltningskapaciteten i Europa og i udviklingslandene. For så vidt angår behovene se ligeledes svar på spørgsmål nr. 3.

Efter kommissionsmedlem Karel Van Miert i december 1992 erklærede, at Frankrig var blevet hørt i maj 1992, og at Kommissionen ville træffe afgørelse på grundlag af de afgivne svar, kan Kommissionen da oplyse:

1. Om Frankrig har svaret på de spørgsmål, der blev stillet i maj 1992?
2. Hvilke svar der blev givet?
3. Hvornår Kommissionen vil træffe sin afgørelse?

(¹) EFT nr. C 25 af 28. 1. 1994, s. 22.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**

(14. januar 1994)

Som Kommissionen har forklaret i sin tiende årsberetning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten — 1992 (¹), sørger den for at skabe en vis opmærksomhed om afgivelse af begrundede udtalelser og indbringningen af sager for Domstolen. Dette gælder derimod ikke åbningskrivelser, medmindre de vedrører manglende fuldbyrdelse af en dom fra Domstolen eller manglende meddelelse af nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne.

Kommissionen skønner, at den ved at bevare den fortrolige karakter af den indledende meningsudveksling, som finder sted i medfør af EF-traktatens artikel 169 i mange tilfælde lettere opnår, at medlemsstaterne overholder EF-retten, inden en egentlig overtrædelsesprocedure iværksættes.

Kommissionens anmodning om nøjagtige og konkrete oplysninger er indtil nu forblevet ubesvaret. Kommissionen vil nærmere overveje, hvorledes sagen videre skal behandles.

(¹) EFT nr. C 233 af 30. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3318/93

af Jean-Pierre Raffin (V)

til Kommissionen

(24. november 1993)

(94/C 296/99)

Om: Ulovlig jagt på skovduer i Sydvestfrankrig

Kommissionsmedlem Yannis Paleokrassas synes at have læst min skriftlige forespørgsel nr. 1189/93 for hurtigt, idet han ikke i sit samlede svar på mine skriftlige forespørgsler nr. 1189/93 og nr. 1692/93 har givet noget svar herpå (¹).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3319/93

af Carlos Pimenta (ELDR)

til Kommissionen

(24. november 1993)

(94/C 296/100)

Om: Kontrakter med borgere fra lande uden for EF

Ved rekrutteringen af sit personale indgår Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i stadig højere grad midlertidig arbejdskontrakter med personer, som den ikke giver tjenestemandstatus.

Det forlyder, at stadig flere af disse kommer fra lande uden for EF.

Kan Kommissionen oplyse for hver enkelt generaldirektorat, hvor mange midlertidige kontrakter der er indgået med borgere fra lande uden for EF? Kan Kommissionen endvidere for hver enkelt generaldirektorat begrunde, hvorfor den specielt har ansat borgere fra lande uden for EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(24. februar 1994)

Kommissionen har for øjeblikket to midlertidigt ansatte og tre hjælpeansatte, som er statsborgere fra tredjelande. De blev ansat under hensyntagen til bestemmelserne i ansættelsesvilkårene for hjælpeansatte.

I de privatretlige kontrakter, som Kommissionen indgår med henblik på særlige ydelser, kan visse medkontrahenter i øvrigt være statsborgere fra lande uden for Fællesskabet. Disse kontrakter udgør i gennemsnit kun 1,5—2 % af samtlige kontrakter indgået af Kommissionen.

artikel 11. Vil Kommissionen på baggrund heraf undersøge, om generaldirektoratet for forbrug under regionalregeringen i Andalusien overholder bestemmelserne i omtalte direktiv i forbindelse med sagen om firmaet »Oikos«?

(¹) EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 27.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(24. februar 1994)

Kommissionen er altid parat til at undersøge mulige overtrædelser af fællesskabsretten. For at kunne gennemføre en sådan undersøgelse skal Kommissionen dog have modtaget detaljerede oplysninger om sagen og den optræden hos myndighederne, der hævdes at være en overtrædelse.

Kommissionen opfordrer derfor det ærede medlem til at bede det berørte firma om at kontakte Kommissionen direkte med henblik på at fremsende de nødvendige oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3467/93

af Diego Santos López (ARC)
til Kommissionen
(7. december 1993)
(94/C 296/101)

Om: Overtrædelse af bestemmelserne i direktiv 89/398/EØF begået af generaldirektoratet for forbrug under regionalregeringen i Andalusien

Firmaet »Oikos Pharmaceuticals, SA« med hjemsted i Fuengirola (Andalusien) markedsfører, distribuerer og importerer særlige diætmedikamenter, herunder især olie fremstillet af natlys eller primula samt Miercalga Sprirulina. Disse produkter indeholder en række nødvendige næringsstoffer for personer med stofskiftesygdomme. Produkterne markedsføres uden begrænsning i Det Europæiske Fællesskab og har faktisk stået opført i det generelle sundhedsregister for fødevarer i Jaén i Spanien. I forbindelse med overflytning af firmaets hovedsæde fra Jaén til Fuengirola har generaldirektoratet for forbrug under regionalregeringen i Andalusien sat en stopper for markedsføringen af de nævnte produkter ved at afvise en nyopførelse af disse i registret.

Ifølge spørgeren krænker den andalusiske regering dermed bestemmelserne i direktiv 89/398/EØF (¹), herunder især artikel 10, ifølge hvilken medlemsstaterne ikke må forbyde eller begrænse handelen med varer i forbindelse med gennemførelsen af direktivet, samt, i påkommende tilfælde,

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3509/93

af François Froment-Meurice (PPE)
til Kommissionen
(7. december 1993)
(94/C 296/102)

Om: EF-lovgivning

Kan Kommissionen oplyse, hvordan de retsakter, der vedtages hvert år, er fordelt på de store interventionsområder?

Er det muligt, at der i en sådan opstilling også indgår procentafgivelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(26. januar 1994)

Kommissionen henviser det ærede medlem til CELEX-basen, som indeholder alle de ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3541/93af **Christine Oddy (PSE)**til **Kommissionen**

(13. december 1993)

(94/C 296/103)

Om: Fyrværkerisikkerhed i EF

Er Kommissionen klar over, at 942 personer kom til skade med fyrværkeri i Storbritannien i de fire uger omkring Guy Fawkes-dagen i 1992, og at 34 % heraf var børn under 13 år?

Vil Kommissionen sikre, at de meget højere sikkerhedsstandarder i Det Forenede Kongerige ikke bliver undergravet af importeret fyrværkeri?

Vil Kommissionen i samråd med producenter og brandvæsen samt med skyldig hensyn til de handelsmæssige normer udarbejde et forslag til direktiv, der skal sørge for, at den høje sikkerhedsstandard bliver fastholdt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(28. januar 1994)

Kommissionen er klar over, at både voksne og børn i Det Forenede Kongerige kom til skade i det tidsrum, det ærede medlem henviser til. Kommissionen gør opmærksom på, at dens indsats med hensyn til fyrværkeriartikler skal ses i lyset af behovet for at sikre den fri bevægelighed for disse artikler inden for det fælles marked og behovet for at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse.

En ekspertgruppe fra medlemsstaterne mødtes den 20. september 1993 og støttede generelt behovet for et EF-initiativ på dette område. Der var vidt forskellige meninger med hensyn til omfanget og indholdet af et sådant initiativ. Kun hvis der opnås en vis enighed med hensyn til omfanget og indholdet af et kommende direktiv, vil Kommissionen fremlægge et forslag.

Hvis et sådant forslag vedtages, vil det indeholde de harmoniserede krav, som fyrværkeri vil skulle opfylde for at kunne markedsføres. Alle sådanne krav vil naturligvis sikre den »høje beskyttelsesgrad«, som nævnes i EF-traktatens artikel 100 A. Fyrværkeri indført fra tredjelande vil ligeledes skulle opfylde de samme bestemmelser for at kunne markedsføres.

Kommissionen vil sikre, at der finder passende rådslagninger sted under forberedelsen af enhver fællesskabsforanstaltning på dette område.

I mangel af en specifik fællesskabsforanstaltning omfattes disse produkter af direktiv 92/59/EØF⁽¹⁾ om generel

produksikkerhed, som vil træde i kraft den 29. juni 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. L 228 af 11. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3491/93af **Alex Smith (PSE)**til **Kommissionen**

(7. december 1993)

(94/C 296/104)

Om: Diskrimination på grund af alder i forbindelse med ansættelse i Kommissionen

Jeg har af en af mine vælgere, som for nylig har forhørt sig om en ledig stilling i sikkerhedstjenesten i Kommissionen, fået oplyst, at der er sat en aldersgrænse på 35 år for ansættelser i Kommissionen.

Vil Kommissionen oplyse, hvorfor den diskriminerer over for ansøgere på grund af alder?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3542/93af **Christine Oddy (PSE)**til **Kommissionen**

(13. december 1993)

(94/C 296/105)

Om: Forskelsbehandling på grund af alder i Det Europæiske Fællesskab

Vil Kommissionen som følge af fortsat pres fra medlemmer af Europa-Parlamentet og andre organer forsøge at afskaffe de øvrige aldersgrænser ved samtlige ansættelser af nye medarbejdere?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**
på skriftlig forespørgsel E-3491/93 og E-3542/93

(21. februar 1994)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-394/92 af Madron Richard Seligman⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 3 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3589/93af **Fernand Herman (PPE)**til **Kommissionen**

(23. december 1993)

(94/C 296/106)

Om: Biomassebrændstoffer

Hvilke parametre karakterisere udviklingen af biomassebrændstoffer i USA (mængde, markedsandel, procentdel af kornhøsten, som indgår deri)? Har produktionen af alkoholbrændstof medført vanskeligheder for USA i GATT?

Deler Kommissionen det tyske miljøagents negative opfattelse af biodiesel på grund af kvælstofoxider? Hvilken relativ værdi har udnyttelsen af 5 % biomassebrændstoffer i den europæiske energiforsyning i forhold til Den Europæiske Unions oliereserver? Udgør dyrkningen af afgrøder til energiformål på brakjorder ikke et kraftigt incitament til intensivning, dvs. udnyttelse af stadig flere produktionsfaktorer med henblik på at opnå stadig større udbytte? Hvilke konklusioner kan man uddrage af en sammenligning mellem olieprodukters og biomassebrændstoffers energibalance?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(22. december 1993)

I USA fremstilles ethanol af majs. Ca. 5 % af den samlede produktion anvendes til dette formål. I 1990 udgjorde ethanol 0,8 % af det samlede brændstofsalg i USA. De 3,4 mio. m³ ethanolbrændstof, der blev fremstillet i USA i 1990, nedsatte olieimporten med over 40 mio. tønder råolie. Der er over 50 ethanolproduktionsanlæg i 22 forskellige stater, hvilket udgør en investering i den private sektor på over 2,5 mia. US \$. Den amerikanske ethanolbrændstofindustri nuværende driftskapacitet er på over 4,5 mia. m³ pr. år. Ifølge det nationale rådgivningsudvalg om ethanols omkostningseffektivitet (the National Advisory Panel on Ethanol Cost-Effectiveness) medfører hver milliard gallons (3,8 mio. m³), der produceres, en stigning i landbrugets beskæftigelse med over 4 400 jobs og med 3 700 jobs i industrien. Kombinationen af nedsat olieimport og øget eksport af biprodukter, der stammer fra ethanolproduktionen, betød en reduktion af USA's handelsunderskud i 1991 med over 6 mia. US \$.

Kommissionen har ikke kendskab til nogen specifikke tilfælde i GATT, hvor USA har givet anledning til eventuelle vanskeligheder som følge af produktionen af ethanolbrændstof.

På et møde den 27. september 1993 arrangeret af Kommissionen med henblik på at vurdere biodiesel indvirkning på

økonomien, energiforsyningen og miljøet blev det konkluderet, at »den økologiske balance skal undersøges yderligere, men den globale indvirkning anses at være ret beskeden«. En delegeret fra det tyske miljøagentur (Umwelt Bundesamt) var tilstede, og han udtalte, at N₂O-problemet kun var af ringe betydning, hvilket må betragtes som noget af et holdningsskift i dette spørgsmål fra agenturets side.

Det nuværende arbejde med at gøre status over de energimæssige, miljømæssige og økonomiske forhold vil blive gennemgået på den internationale konference om biomassebrændstoffer, der støttes af Kommissionen. Konferencen afholdes i Tours, Frankrig, den 9. til 11. maj 1994.

Den samlede olieefterspørgsel i Fællesskabet skønnes i år 2005 at ville ligge på 617 mio. tons olieækvivalenter. Hvis oliereserverne i år 2005 er på samme niveau som i dag (tre måneders efterspørgsel), vil et 5 % bidrag af biomassebrændstof til vejstransportens efterspørgsel efter brændstof (dvs. 22 mia. tons olieækvivalenter) udgøre ca. 7 % af reserveerne udtrykt som energiækvivalent.

En af de vigtigste retningslinjer, som Rådet fulgte, da det tog stilling til reformen af den fælles landbrugspolitik, var en komplet og fortsat kompensation for prisfald på landbrugsprodukter gennem udligningsbeløb eller præmier, der ikke er relateret til producerede mængder. Dette kompensationsprincip, der ikke er kædet sammen med produktionens størrelse, gælder også for produkter, der er dyrket på brakjorder til andre formål end konsum og dyrefoder.

Et resumé af resultaterne fra flere analyser, der er foretaget i forbindelse med de studier af biomassebrændstoffer, som flere medlemsstater har udført, viser, at energibalancen er positiv (forholdet mellem tilført og produceret energi) i alle tilfælde, hvad enten man tager biprodukternes energiindhold i betragtning eller ej. Energibalancen kan beregnes på basis af flere forskellige metoder. Disse forskellige beregningsmetoder kan ikke undgå at give ret forskellige resultater. For biodiesels vedkommende fra 1,56 til 6,3 og for bioethanols vedkommende fra 1,7 til 3,4. Energibalancen bliver forbedret, hvis »bæredygtige« landbrugsmetoder (mindre tilførte mængder) medregnes og vil også blive forbedret gennem teknologiske udviklinger og større industriel erfaring. Hvis man sammenligner biomassebrændstoffers og fossile brændstoffers energibalance og lader CO₂-balancen og andre ydre forhold ude af betragtning, er balancen helt klart bedst for de fossile brændstoffer ud fra et »strengt energimæssigt« synspunkt. Man bør dog ikke glemme, at der her er tale om en sammenligning mellem en aftagende og begrænset energikilde og en vedvarende (bæredygtig) energikilde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3758/93

af Dimitrios Nianias (RDE)

til Kommissionen

(30. november 1993)

(94/C 296/107)

Om: Beklædningsaftalen mellem EF og Tyrkiet

Den 18. august 1993 paraferede Kommissionen en aftale om beklædningsgenstande med Tyrkiet, som skal dække en periode på to år fra 1. januar 1993 til 31. december 1994.

Vil Kommissionen i betragtning af det erkendte behov for større gennemsuelighed i EF-institutionernes arbejde stille en kopi af denne aftale til rådighed for Europa-Parlamentets medlemmer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(3. januar 1994)

Kommissionen har forhandlet en to-årig forlængelse af arrangementet vedrørende importen til EU af beklædningsgenstande fra Tyrkiet med de tyrkiske sammenslutninger af eksportører på grundlag af et mandat fra Rådet og i nært samråd med artikel 113-udvalget (tekstiler).

Arrangementet dækker årene 1993 og 1994; det blev paraferet af Kommissionen og sammenslutningerne den 18. juni 1993 i Istanbul og godkendt af Rådet den 8. november 1993.

Hverken det pågældende arrangement om beklædningsgenstande eller det tilsvarende arrangement om tekstilvarer, som dækker årene 1992 og 1993, er blevet offentliggjort, hvilket heller ikke har været tilfældet med de foregående arrangementer. Sidstnævnte er kun blevet cirkuleret mellem EU's myndigheder på grund af deres særlige karakter. Det er uformelle arrangementer, som Kommissionen har indgået med de tyrkiske sammenslutninger af eksportører, hvor de forpligter sig til ikke at overskride bestemte lofter for eksporten til EU af visse følsomme varer. Den tyrkiske regering har på grund af de præferentielle bilaterale handelsforbindelser med EU i henhold til associeringsaftalen altid nægtet at forhandle om formelle kvantitative restriktioner.

Den tyrkiske regering garanterer for arrangementernes forvaltning og gennemførelse, selv om den finder dem i modstrid med bestemmelserne i associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU. Tyrkiet har altid givet udtryk for, at man langt foretrækker en begrænset udbredelse af teksten til dokumenterne.

I tilknytning til målsætningen om at forbedre gennemsigtigheden i alle EU-institutionernes aktiviteter er Kommissio-

nen enig i, at teksten til arrangementet bør stilles til rådighed for Europa-Parlamentets medlemmer, hvis de måtte ønske det.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3767/93

af Christine Crawley (PSE)

til Kommissionen

(12. januar 1994)

(94/C 296/108)

Om: Timeshare

Er Kommissionen under henvisning til direktivforslaget om timeshare-kontrakter bekendt med de mindre heldige episoder, der forekommer i visse feriecentre? Agter den at ændre eller ajourføre den nuværende timeshare-lovgivning for at tage højde for dette forhold, eller vil den lade en nærmere undersøgelse foretage i denne sag?

Kan Kommissionen også oplyse, hvorvidt De Kanariske Øer vil være omfattet af denne lovgivning, eller om disse øer vil blive betragtet som såkaldt off-shore-område og derfor være undtaget fra denne lovgivning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Chistiane Scrivener

(24. februar 1994)

På Rådets møde afholdt den 19. november 1993 nåede man til politisk enighed vedrørende forslag til direktiv om beskyttelse af køberne i kontrakter om erhvervelse af brugsret af fast ejendom på timeshare-basis. En fælles holdning forventes fastlagt i begyndelsen af 1994. Det er Kommissionens opfattelse, at den af Rådet vedtagne tekst vil være dækkende.

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at det fremtidige direktiv om timeshare vil være gældende i alle medlemsstater og på De Kanariske Øer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3849/93

af Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)

til Kommissionen

(9. december 1993)

(94/C 296/109)

Om: AL-INVEST-programmet

Kan Kommissionen præcisere, hvordan det forholder sig med gennemførelsen af AL-INVEST-programmet, og nær-

mere bestemt oplyse, om det allerede er fastlagt, hvilke(n) organisation(er) der skal udgøre dets fremtidige sekretariat?

Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse antallet af disse organisationer, hvornår de efter planen skal påbegynde udøvelsen af deres funktioner og de i den forbindelse anvendte fremgangsmåder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(14. januar 1994)**

Det rammeprogram om industriel samarbejde og fremme af investeringer (AL-INVEST), som Kommissionen traf beslutning om den 26. april 1993, har vakt store forventninger både hos de latinamerikanske og de europæiske operatører. Man har allerede iværksat en række foranstaltninger og forskellige aktiviteter, bl.a. vedrørende underleverancer og udvidelse af TIPS-systemet (Technological Information Promotion System), som tager sigte på forbedring af de indbyrdes forbindelser mellem landene i syd.

Efter et åbent udbud har man besluttet at oprette et sekretariat, hvori de vigtigste af de organisationer, der tager sigte på forbedring af det industrielle samarbejde med Latinamerika, dvs. handelskamre og arbejdsgiverforeninger, kommer til at deltage.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3899/93

af Bryan Cassidy (PPE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 296/110)

Om: Ændringsforslag

Kan Kommissionen under henvisning til skriftlig forespørgsel nr. 1253/92 ⁽¹⁾ af lord O'Hagan og svaret dertil fremlægge ajourførte oplysninger om, hvor stor en procentdel den har godkendt af de ændringsforslag, der er vedtaget af Parlamentet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 274 af 22. 10. 1992, s. 61.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(25. februar 1994)

Pr. 30. december 1993 havde Kommissionen godkendt følgende procentdele af Parlamentets ændringsforslag som led i samarbejdsproceduren:

	1. behandling	2. behandling
Fremlagte ændringsforslag	4 572	1 074
Godkendte ændringsforslag	2 499 (54,65%)	475 (44,22%)